കോമിക് ബോയ്

Comic Boys kambi Novel | Author: Fang leng | www.kambistories.com

പോപ്പ് ഔട്ട് ബോയ് എന്ന ഡ്രാമയുടെ തീം ഉപയോഗിച്ച് എഴുതുന്ന ഒരു കഥയാണിത് തെറ്റുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഷെമിക്കുക ഇത് പൂർണമായും ഒരു ഫാന്റസി സ്റ്റോറി ആണ് അതുകൊണ്ട് ഇതിൽ അധികം ലോജിക് ഉണ്ടാകുകയില്ല

"അമ്മേ, അച്ഛാ".....ജൂലി ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് ഞെട്ടി ഉണർന്നു

"എന്തിനാ ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അതിനെ പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത് എല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒരുപാട് നാളായില്ലേ എന്നിട്ടും എനിക്കെന്താ അത് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തത് ഇല്ല ഞാൻ എല്ലാം മറന്നേ പറ്റു എനിക്ക് ഇനിയും മുൻപോട്ടു പോകാനുണ്ട് അച്ഛനും അമ്മയും അവർ എന്നെ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു അത് ഞാൻ അംഗീകരിച്ചേ മതിയാകൂ "

ജൂലി കലണ്ടറിലേക്ക് നോക്കി

നവംബർ 6 നാളെയാണ് എന്റെ ബർത്ത് ഡേ അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ലാത്ത ആദ്യ ജന്മദിനം നാളെ മുതൽ ഞാൻ പുതിയൊരു ജീവിതം തുടങ്ങണം വീണ്ടും കോളേജിൽ പോയി തുടങ്ങണം ടോമും റോസും ഇന്ന് രാത്രി വീട്ടിൽ വരാമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അവർ നല്ലൊരു പാർട്ടി കൊടുക്കണം കേക്ക് വാങ്ങണം വീട് അലങ്കരിക്കണം അങ്ങനെ ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ട് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരു പാടു നേരമായി എന്തായാലും ആദ്യം ഈ വീടൊന്ന് വൃത്തിയാക്കാം

ജൂലി വേഗം തന്നെ ജോലികൾ ആരംഭിച്ചു

കുറച്ച് മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം

"അയ്യോ തളർന്നു എന്തായാലും ഒരു വിധം വീട് വൃത്തിയായി ഇനി ഈ പഴയ സാധനങ്ങൾ സ്റ്റോർ റൂമിൽ എത്തിക്കണം "

സാധനങ്ങളുമായി ജൂലി സ്റ്റോർ റൂമിലേക്കെത്തി

"ഇവിടെ മുഴുവൻ പൊടിയാണല്ലോ വെളിച്ചവുമില്ല ഒരു ദിവസം ഇത് കൂടി വൃത്തിയാക്കണം "

സാധനങ്ങൾ സ്റ്റോർ റൂമിൽ വച്ച ശേഷം ജൂലി പുറത്തേക്കിറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി പെട്ടെന്നാണ് ജൂലിയുടെ കണ്ണിൽ അത് പെട്ടത് നീല നിറത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ പെട്ടി

"അതേതാ ആ പെട്ടി ഇങ്ങനെയൊന്ന് ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ എന്തായാലും ഒന്ന് നോക്കാം

ജൂലി ആ പെട്ടിയുമായി സ്റ്റോർ റൂമിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

"ഇനി ഇത് തുറന്ന് നോക്കാം "

ജൂലി പതിയെ പെട്ടി തുറന്നു അതിനുള്ളിൽ ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്

"ഇതെന്താ കണ്ടിട്ട് ഒരു കോമിക് ബുക്ക് പോലെ ഉണ്ടല്ലോ ഇത് കൊണ്ട് ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യാനാ ഏതായാലും ഇവിടെയിരിക്കട്ടെ"

ജൂലി ബുക്ക് മേശപ്പുറത്തേക്കിട്ടു

ഇനിയും ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ട് പുറത്തുപോയ കേക്കും ഡിന്നറിനുവേണ്ട കാര്യങ്ങളും വാങ്ങണം

ജൂലി വേഗം തന്നെ വീടിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

"അങ്ങനെ ഡിന്നറിനുള്ളതെല്ലാം വാങ്ങി ഇനി കേക്ക് കൂടി വാങ്ങണം ആനി ചേച്ചിയുടെ ബേക്കറിയിൽ പോകാം അവിടെയാകുമ്പോൾ നല്ല കേക്ക് കിട്ടും "

ജൂലി കുറച്ച് അപ്പുറത്തുള്ള ബേക്കറിയിലേക്ക് കയറി

ജൂലി :ചേച്ചി എനിക്ക് ഒരു കേക്ക് വേണം

ആനി :ഒരുപാട് നാളായല്ലോ എങ്ങോട്ടൊക്കെ കണ്ടിട്ട് എന്തായാലും വന്നല്ലോ മോൾക്ക് ഏത് കേക്ക് വേണം

ജൂലി :ഏതായാലും മതി

ആനി :എങ്കിൽ ബ്ലാക്ക് ഫോറെസ്റ്റ് എടുക്കാം കേക്കിൽ പേര് എഴുതണോ?

ജൂലി :അതൊന്നു വേണ്ട

ആനി :ശെരി ഇതാ കേക്ക് പിടിക്ക്

ജൂലി :എത്രയായി ചേച്ചി

ആനി :450

ജൂലി :ഇതാ ചേച്ചി പൈസ ഞാൻ പിന്നെ വരാം

അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ജൂലി സാധനങ്ങളുമായി വീട്ടിലേക്കെത്തി

"ഇനി ഡിന്നറിനുള്ള കാര്യങ്ങൾ നോക്കണം "

ജൂലി വേഗം തന്നെ പാചകം ആരംഭിച്ചു

മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം

"കേക്ക് റെഡി, ഡിന്നർ റെഡി ഇനി അവർ കൂടി വന്നാൽ മതി "

ജൂലി കൂട്ടുകാർക്കായി കാത്തിരുന്നു

മണിക്കൂറുകൾ കടന്നു പോയി

"ഇവരിതെവിടെ പോയി കിടക്കുന്നു എന്തായാലും റോസിനെ വിളിച്ചു നോക്കാം "

ജൂലി മൊബൈൽ കയ്യിലെടുത്തു

"അല്ല റോസ് ഒരു മെസ്സേജ് അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ "ജൂലി മെസ്സേജ് വായിച്ചു

"സോറി ജൂലി എനിക്കും ടോമിനും ഇന്ന് വരാൻ കഴയില്ല ഒരു ഹോസ്പിറ്റൽ കേസ് ആയതുകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് പാർട്ടി നാളെ നടത്താം നീ വിഷമിക്കരുത്"

"നാശം എനിക്ക് മാത്രം എന്താ എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത് അല്ല ഞാൻ എന്തിനാ വിഷമിക്കുന്നത് എന്റെ ബർത്ത് ഡേ ഞാൻ ഒറ്റക്ക് ആഘോഷിക്കും എനിക്ക് ആരും വേണ്ട "

ജൂലി ക്ലോക്കിലേക്ക് നോക്കി സമയം 11:30

"എന്റെ ബർത്ത് ഡേയ്ക്ക് ഇനിയും സമയമുണ്ടല്ലോ അതുവരെ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യും "

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലി മേശപ്പുറത്തിരുന്ന കോമിക് ബുക്ക് ശ്രേദ്ദിച്ചത്

"കോമിക് എങ്കിൽ കോമിക് ഇത് വായിച്ചു സമയം കളയാം "

ജൂലി ബുക്ക് കയ്യിലെടുത്തു

"പീറ്റർ ദി ലവ് സ്റ്റാർ 1989 ഞാൻ ജനിക്കുന്നത് മുൻപുള്ള ബുക്ക് ആണല്ലോ എന്തായാലും നോക്കാം

ജൂലി കോമിക് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

"അമ്മേ എന്തൊരു ബോറൻ കഥയാ ഇത് ഒരു മണ്ടൻ നായകനും അവന്റെ പുറകെ കുറേ പെണ്ണുങ്ങളും ഈ കഥ എഴുതിയവന് ഒരു ഓസ്കാർ കൊടുക്കണം ഈ പീറ്റർ എങ്ങാനും ഈ ലോകത്തുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ

പെട്ടെന്ന് അലാറം അടിക്കാൻ തുടങ്ങി സമയം 12:00

"അയ്യോ എന്റെ ബർത്ത് ഡേ "

ജൂലി വേഗം കേക്ക് കട്ട് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി

"ഹാപ്പി ബർത്ത് ഡേ ജൂലി ഹാപ്പി ബർത്ത് ഡേ ജൂലി ഈ പിസ് പപ്പക്ക് ഈ പിസ് മമ്മിക്ക് ഇത് എനിക്ക് "

"എന്തായലും ഇത് മുഴുവൻ എനിക്ക് കഴിക്കാൻ കഴയില്ല ബാക്കി ഫ്രിഡ്ജിൽ വക്കാം "

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം

"അയ്യോ അമ്മേ ഇനി ഒരു പൊടി തിന്നാൻ വയ്യ വയർ അത്രക്ക് നിറഞ്ഞു ഇതൊന്നു കഴിക്കാൻ ആ റോസിനും ടോമിനും ഭാഗ്യമില്ല ഏതായാലും ഇനി റൂമിലൊന്നും പോകാൻ വയ്യ ഇവിടെ തന്നെ കിടന്നുറങ്ങാം "

ജൂലി സോഫയിലേക്ക് കിടന്നു

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ജൂലിക്ക് തന്റെ കണ്ണിലേക്ക് ഒരു പ്രകാശം പതിക്കുന്നതായ് തോന്നി

"ഇതെന്താ ഇത്ര വേഗം നേരം വെളുത്തോ "

ജൂലി പതിയെ കണ്ണുതുറന്നു അവിടെ മുഴുവൻ ഒരു വെള്ള പ്രകാശം നിറഞ്ഞുനിന്നു

"ഞാൻ എന്താ വല്ല സ്വപ്നവും കാണുകയാണോ എന്താ ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നത് "

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലി മേശപ്പുറത്തിരുന്ന കോമിക് ബുക്ക് ശ്രദ്ദിച്ചത് അതിൽ നിന്നുമാണ് ഈ പ്രകാശം വരുന്നതെന്ന് ജൂലിക്ക് മനസ്സിലായി പെട്ടെന്നു തന്നെ റൂമിലെ പ്രകാശത്തിന്റെ തീവ്രത കൂടി വന്നു ജൂലിക്ക് അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കാനായില്ല കുറച്ച് നേരത്തിനുള്ളിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ തീവ്രത കുറയുന്നതായി ജൂലിക്ക് അനുഭവപെട്ടു അവൾ പതിയെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു ആ കാഴ്ച്ച കണ്ട് ജൂലി നടുങ്ങി തന്റെ അത്രയും തന്നെ പ്രായം വരുന്ന ഒരു പയ്യൻ അവളുടെ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നു മുടി നീട്ടി വളർത്തിയിട്ടുണ്ട് കുറച്ച് പഴയ രീതിയിലുള്ള ഡ്രസ്സ് ആണ് ഇട്ടിരിക്കുന്നത് ആദ്യത്തെ ഞെട്ടലിനു ശേഷം ധൈര്യം വീണ്ടെടുത്തു ജൂലി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

"ആരാ നീ എന്തിനാ എന്റെ വീട്ടിൽ കയറിയത് "

ഉടൻ തന്നെ മറുപടിയെത്തി

"നിങ്ങൾ ആരാ ഞാൻ എങ്ങനെ എവിടെയെത്തി"

ജൂലി :അത് കൊള്ളാം എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിട്ട് ഞാൻ ആരാണെന്നോ നീ കള്ളനല്ലേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പോലീസിനെ വിളിക്കും

പയ്യൻ :എന്റെ പള്ളി എന്നെ കള്ളനെന്നോ എന്നെ കണ്ടാൽ അങ്ങനെ തോന്നോ?

ജൂലി :പിന്നെ നീ എന്തിനാ ഇവിടെ വന്നത്?

പയ്യൻ :അതാ ഞാനും ആലോചിക്കുന്നത് ഞാൻ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിലായിരുന്നല്ലോ പിന്നെങ്ങനെ എവിടെയെത്തി

ജൂലി :സാഫ്രോൺ സിറ്റി ഇത് ഞാൻ ഇവിടെയോ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ

ജൂലി വേഗം അടുത്ത് കിടന്ന കോമിക് ബുക്ക് മറിച്ചു നോക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :നീ പീറ്റർ ആണോ?

പീറ്റർ :നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ എന്റെ പേരറിയാം നിങ്ങൾ വല്ല മന്ത്രവാദിയുമാണോ?

ജൂലി :ഇല്ല ഇതൊരിക്കലും സംഭവിക്കില്ല

തുടരും....

പെട്ടെന്ന് എഴുതിയതായത് കൊണ്ട് നന്നായിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല എല്ലാവരും അഭിപ്രായം അറിയിക്കുക നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരമായിരിക്കും ബാക്കി കഥ

ജൂലി :നീ പീറ്റർ ആണോ?

പീറ്റർ :നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ എന്റെ പേരറിയാം നിങ്ങൾ വല്ല മന്ത്രവാദിയുമാണോ എന്നെ എന്തിനാ തട്ടി കൊണ്ട് വന്നത്

ജൂലി :ഇല്ല ഇതൊരിക്കലും നടക്കില്ല

പീറ്റർ :എന്തൊക്കെയാ മിസ്സ് നിങ്ങൾ ഈ പറയുന്നത് എനിക്കൊന്നും മനസിലാകുന്നില്ല

ജൂലി :മിണ്ടാതിരുന്നോ ചെക്കാ അവന്റ ഒരു മിസ്സ്

പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കലണ്ടർ ശ്രെദ്ദിച്ചത്

"2020തോ ഇതെങ്ങനെ നടക്കും നിങ്ങൾ വല്ല ഏലിയനുമാണോ? "

ജൂലി :ഏലിയൻ നിന്റെ... ദാ നോക്ക് നീ ഈ ബുക്കിൽ നിന്നുമാണ് പുറത്ത് വന്നത്

പീറ്റർ :ബുക്കിൽ നിന്നോ നിങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് ഞാൻ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ നിന്നുമാണ്

ജൂലി :അങ്ങനെയൊരു നഗരം ഈ ലോകത്തില്ല നീ ഈ ബുക്കിലെ ഒരു കഥാപാത്രമാണ് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ദാ നോക്ക്

ജൂലി ബുക്ക് പീറ്ററിനു നൽകി

പീറ്റർ :ഇതൊന്നും എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല

ജൂലി :നീ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും എനിക്കൊന്നുമില്ല നീ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടുന്ന് പോകണം

പീറ്റർ :ഞാൻ എങ്ങനെ പോകാനാണ് മിസ്സ്

ജൂലി :വന്നത് എങ്ങനെയാണോ അതുപോലെ തന്നെ

പീറ്റർ :അതിന് വന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ലല്ലോ മിസ്സ്

ജൂലി :അവന്റെ ഒരു മിസ്സ് എനിക്ക് ഒരു പേരുണ്ട് ജൂലി

പീറ്റർ :ഒക്കെ മിസ്സ് ജൂലി സമാദാനമായിരിക്കു

ജൂലി :നീ ഇവിടെ നിൽകുമ്പോൾ എനിക്ക് എങ്ങനെ സമാദാനം കിട്ടാനാണ്

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി ആദ്യം ഇവിടെ നടന്നതൊക്കെ എന്നോട് പറയു അപ്പോൾ ഞാൻ തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴികണ്ടുപിടിക്കാം

ജൂലി :ശെരി ഞാൻ പറയാം

ജൂലി നടന്നതെല്ലാം പീറ്ററിനോട് പറഞ്ഞു

പീറ്റർ :എനിക്ക് എല്ലാം മനസ്സിലായി

ജൂലി :എന്ത് മനസ്സിലായി ഒന്ന് തെളിച്ച് പറ

പീറ്റർ :ഞാനിവിടെ വരാനുള്ള കാരണം മിസ്സ് ജൂലി തന്നെയാണ്

ജൂലി :ഞാനോ അതെങ്ങനെ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിയുടെ ബർത്ത് ഡേ വിഷ് ആണ് നടന്നിരിക്കുന്നത് അറിയാതെയാണെങ്കിലും ഞാൻ ഈ ലോകത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് മിസ്സ് ആഗ്രഹിച്ചില്ലേ അതാണ് എല്ലാത്തിനും കാരണം

ജൂലി :അതൊന്നും നടക്കാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല നീ വെറുതേ പറയുന്നതാണ്

പീറ്റർ :അല്ല മിസ്സ് ജൂലി സത്യം

ജൂലി :എന്ത് കുന്തമെങ്കിലും ആകട്ടെ നീ ഇപ്പോൾ ഇവിടുന്ന് പോകണം

പീറ്റർ :അതെങ്ങനെയാ മിസ്സ് നിങ്ങളല്ലേ എന്നെ വിളിച്ചു വരുത്തിയത് തിരികെ എങ്ങനെ പോകാം എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ എനിക്ക് കുറച്ച് സമയം വേണം അതുവരെ നാനിവിടെ കാണും

ജൂലി :അതൊന്നും നടക്കില്ല നീ വേറേ സ്ഥലം നോക്ക് ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ആളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി നിന്നെ പോലീസിൽ ഏല്പിക്കും

പീറ്റർ :ഇങ്ങനെ കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത പെരുമാറല്ലേ മിസ്സ് എനിക്ക് ഇവിടെ വേറെയാരെയും പരിചയമില്ല ഞാൻ വേഗം തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴി കണ്ടുപിച്ചോളാം

ജൂലി :നീ കുറേ നേരമായല്ലോ മിസ്സ്, നിങ്ങൾ എന്നൊക്കെ വിളിക്കുന്നു ഞാനെന്താ വല്ല കിളവിയുമാണോ

പീറ്റർ :അതല്ല ഞാൻ ബഹുമാനം കൊണ്ട് വിളിക്കുന്നതാ

ജൂലി :ബഹുമാനമായിരുന്നൊ

പീറ്റർ :അതേ മിസ്സ് അല്ലാതെ സുന്ദരിയായ മിസ്സിനെ കണ്ടാൽ ആർക്കെങ്കിലും കിളവിയായി തോന്നുമോ

ജൂലി :ഞാൻ സുന്ദരിയാണെന്ന് എനിക്കറിയാം നിന്റെ ഈ നമ്പർ ഒക്കെ കോമിക്കിലെ പെൺപിള്ളേരോട് മതി എങ്ങോട്ട് വേണ്ട

പീറ്റർ : അവരൊക്കെ എന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നതിനു ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യാനാ എന്റെ മനസ്സിൽ മിസ്സിനെ പോലൊരു പെൺകുട്ടിയാ ഉള്ളത്

ജൂലി :ഇതാ നിന്റെ കുഴപ്പം ഞാൻ എന്ത് വിശ്വസിച്ചു നിന്നെ ഇവിടെ നിർത്തും

പീറ്റർ :ഇല്ല മിസ്സ് എന്നെ 100%വിശ്വസിക്കാം ഞാൻ ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കില്ല പോകാനുള്ള വഴി കണ്ടു പിടിക്കുന്നത് വരെ എന്നെ ഇവിടെ നിർത്തണം പ്ലീസ് ഞാൻ കാലുപിടിക്കാം

ജൂലി :ശെരി അല്ലാതെ എനിക്ക് വേറേ വഴി ഇല്ലല്ലോ പിന്നെ അധികകാലം ഇവിടെ നിൽക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കണ്ട വേഗം തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴി കണ്ടു പിടിച്ചോണം

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :എന്നാൽ നീ ഇവിടെ എവിടെയെങ്കിലും കിടക്ക് ഞാൻ റൂമിൽ കിടന്നോളാം

പീറ്റർ :ഞാൻ ഒറ്റക്ക് കിടക്കണോ?

ജൂലി :വേണ്ട എന്റെ കൂടെ വന്ന് കിടന്നോ

പീറ്റർ :അത് കൊള്ളാം അതാകുമ്പോൾ പ്രേശ്നമില്ല

ജൂലി :നീ കൊള്ളാമല്ലോടാ ചെറുക്കാ മര്യാദയ്ക്ക് ഇവിടെ എവിടെയെങ്കിലും കിടന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ സ്ഥലം വിട്ടോ

പീറ്റർ :ഞാൻ സോഫയിൽ കിടന്നോളാം

ജൂലി :എങ്കിൽ നിനക്ക് കൊള്ളാം

ജൂലി തന്റെ റൂമിലേക്കെത്തി

"നാശം എന്തൊക്കെയാ ഈ നടക്കുന്നത് ഇതൊക്കെ ഒരു സ്വപ്നമായാൽ മതിയായിരുന്നു എന്തായലും അവനെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒഴിവാക്കണം "

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ

"മിസ്സ് ജൂലി എഴുന്നേൽക്ക് എന്ത് ഉറക്കമാ ഇത് "

ജൂലി പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു

"നീ ആയിരുന്നോ അല്ല നീ എന്താ എന്റെ റൂമിൽ ആരോട് ചോദിച്ചിട്ടാ ഇതിനുള്ളിൽ കയറിയത് "

"ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ ഉണർത്താൻ വേണ്ടി കയറിയതാ "

ജൂലി :എന്നെ ഉണർത്താൻ നീ ആരാ വേഗം ഇവിടുന്ന് ഇറങ്ങിക്കെ

പീറ്റർ :അതിന് ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ

ജൂലി :നീ ഒന്നും ചെയ്യണ്ട ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ റൂമിൽ ഇങ്ങനെ കയറാൻ പാടില്ല നീ വേഗം പുറത്തേക്ക് പോയെ

പീറ്റർ :സോറി മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഓ അവന്റെ ഒരു സോറി നീ വേഗമൊന്ന് പോയെ ഞാൻ ഒന്ന് റെഡിയായികോട്ടെ

പീറ്റർ വേഗം വേഗം റൂമിനു പുറത്തേക്ക് വന്നു

പീറ്റർ :വല്ലാത്തൊരു അവതാരം തന്നെയാ ഈ മിസ്സ് ജൂലി

അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ജൂലി റൂമിനു പുറത്തേക്ക് വന്നു

ജൂലി :എടാ ചെറുക്കാ നിനക്ക് കഴിക്കാൻ വല്ലതും വേണോ?

പീറ്റർ :എനിക്ക് വിശപ്പില്ല

ജൂലി :വേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട എന്തായാലും എനിക്ക് നല്ല വിശപ്പുണ്ട് (ജൂലി ഫ്രിഡ്ജ് തുറന്നു)അമ്മേ അതിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷമെല്ലാം എവിടെ പോയി

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഫ്രിഡ്ജിലിരുന്ന് ആഹാരമൊന്നും കാണുന്നില്ല

പീറ്റർ :അതാണോ കാര്യം അതൊക്കെ ഞാൻ കഴിച്ചു

ജൂലി :നിനക്ക് വിശപ്പില്ല എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്

പീറ്റർ :വയർ ഫുള്ളായിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ വിശക്കാനാണ് മിസ്സ്

ജൂലി :എടാ ദ്രോഹി ഇനി ഞാൻ എന്ത് കഴിക്കും

പീറ്റർ :ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ പോലെ ദുഷ്ടയല്ല മിസ്സനുള്ളത് ഇവിടെ മാറ്റി വച്ചിട്ടുണ്ട്

ജൂലി :ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ കൊന്നേനെ

ജൂലി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :എന്താടാ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ നീ കഴിച്ചതല്ലേ

പീറ്റർ :അതല്ല മിസ്സ് ജൂലിക്ക് എത്ര വയസായി

ജൂലി :അതെന്തിനാ നീ അറിയുന്നത്

പീറ്റർ :ചുമ്മാ ഒന്നറിയാനാ

ജൂലി :അങ്ങനെ ചുമ്മാ ഒന്നറിയണ്ട

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എന്താ ഒറ്റക്ക് താമസിക്കുന്നെ

ജൂലി :ഈ ചെറുക്കനെ കൊണ്ട് തോറ്റല്ലോ ഞാൻ കഴിക്കുന്നത് വരെ നീ ഒന്ന് മിണ്ടാതിരിക്ക്

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ഇനി മിണ്ടുന്നില്ല

കുറച്ച് സമയത്തിനു ശേഷം ജൂലി പുറത്തേക്ക് പോകാനിറങ്ങി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എങ്ങോട്ടാ പോകുന്നേ

ജൂലി :എനിക്ക് പലയിടത്തും പോകാൻ കാണും എല്ലാം നിന്നോട് പറയണോ

പീറ്റർ :എങ്കിൽ ഞാനും വരാം

ജൂലി :അയ്യടാ കൊണ്ട് പോകാൻ പറ്റിയ ഒരു സാധനം മര്യാദക്ക് ഇവിടെ നിന്നോണം

പീറ്റർ :എങ്കിൽ എനിക്ക് കുറച്ച് സാധങ്ങൾ വേണം

ജൂലി :എന്ത് സാദനങ്ങൾ

പീറ്റർ :എനിക്ക് മാറാൻ ഒരു ഡ്രെസ്സുമില്ല പിന്നെ ഇന്ന് തന്നെ ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയുടെ ബ്രെഷ് ആണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നും അത് പറ്റില്ലാലോ അതുകൊണ്ട് ഇതുപോലുള്ള കുറച്ച് സാധനങ്ങൾ എനിക്ക് വേണം

ജൂലി :എന്റെ ബ്രെഷോ നിനകെന്താ വട്ടാണോ പിന്നെ നീ പറഞ്ഞതൊക്കെ വാങ്ങൻ എന്റെ കൈയിൽ പണമില്ല

പീറ്റർ :അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ പറ്റില്ല

ജൂലി :മിണ്ടാതിരിക്കെടാ ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഇവിടുന്ന് ഇപ്പോൾ പുറത്താക്കും ഞാൻ വരുന്നത് വരെ ഇവിടെ പ്രേഷമൊന്നും ഉണ്ടാക്കതെ ഇരുന്നോണം വേറേ അരുവന്നാലും വാതിൽ തുറക്കരുത് എന്നാൽ ഞാൻ പോയിട്ട് വേഗം വരാം

ജൂലി വീടിനു പുറത്തേക്കെത്തി "അവൻ ഒരു പ്രേശ്നവും ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു എന്തായാലും ആദ്യം കോളേജിൽ ചെന്ന് റീ ജോയിനിങ്ങിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ശെരിയാക്കാം "

ജൂലി പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവളുടെ കോളേജിൽ എത്തി അഡ്മിഷനു വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി

മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം

"ഹോ നേരം ഒരുപാടായി എത്ര നേരമാ അവിടെ ബോറടിച്ചിരുന്നത് എന്തായാലും എല്ലാം ശെരിയായല്ലോ ഇനി എനിക്ക് കുറച്ച് ബുക്കും ഡ്രെസ്സുമെല്ലാം വാങ്ങണം "

ജൂലി അടുത്ത് കണ്ട മാളിൽ കയറി പാർച്ചയ്സ് തുടങ്ങി

"അപ്പോൾ എനിക്ക് വേണ്ട എല്ലാമായി ഇനി തിരിച്ചു പോകാം "

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലി പീറ്ററിന്റെ കാര്യം ഓർത്തത്

"എന്തായാലും അവനും കൂടി എന്തെങ്കിലും വാങ്ങിയേക്കാം ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ സമാദാനം തരില്ല "

ജൂലി മെൻസ് സെക്ഷനിലേക്കെത്തി

"അവനു പറ്റിയ അളവ് കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഷ്ടമാണ് എന്തായാലും ഒരു ഉദ്ദേശം വച്ചെടുക്കാം "

ജൂലി ഡ്രെസ്സ് സെലക്ട് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി

"ഇത് അവനു ചേരുമെന്ന് തോന്നുന്നു വിലയും കുറവാണു ഇത് പോലത്തെ രണ്ടെണ്ണം കൂടി എടുക്കാം "

ജൂലി വേഗം തന്നെ ഷോപ്പിങ് പൂർത്തിയാക്കി പുറത്തേക്കെത്തി

"അയ്യോ നേരം ഇരുട്ടിയല്ലോ വേഗം വീട്ടിലെത്തണം "

ജൂലി അടുത്ത് കണ്ട ഓട്ടോയിൽ കയറി കുറച്ച് സമയത്തിനുള്ളിൽ ജൂലി വീടിനു മുൻപിലെത്തി

"ഹോ ഒരുപാട് താമസിച്ചു അവൻ വല്ല പ്രേശ്നവും ഉണ്ടാക്കി കാണുമോ എന്തായാലും നോക്കാം "

ജൂലി വേഗം കാളിങ് ബെൽ അടിച്ചു

"ഇവനെന്താ വാതിൽ തുറക്കാത്തത് എടാ പീറ്റർ കതക് തുറക്ക് ഇത് ഞാനാ ജൂലി "

പെട്ടെന്ന് വാതിൽ തുറന്ന് പീറ്റർ പുറത്തേക്ക് വന്നു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എന്താ ഇത്ര താമസിച്ചത് ഞാൻ ഒറ്റക്കാണെന്ന് അറിയില്ലേ

ജൂലി :എല്ലാം പറയാം നീ അകത്തേക്ക് വാ

ജൂലി പീറ്ററുമായി വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

ജൂലി :നാളെ മുതൽ എനിക്ക് കോളേജിൽ പോകണം അതിനു വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോൾ ഒരുപാട് താമസിച്ചു പിന്നെ കുറച്ച് ഷോപ്പിങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നു അതിരിക്കട്ടെ ഇവിടെ വേറേ ആരെങ്കിലും വന്നോ

പീറ്റർ :ഹേയ് ആരു വന്നില്ല

ജൂലി :ഇതാ പിടിക്ക് നിനക്കുള്ളതാ

ജൂലി കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഡ്രസ്സ് പീറ്ററിനു നൽകി

പീറ്റർ :ഞാൻ കരുതി മിസ്സ് ജൂലി വാങ്ങി കാണില്ലെന്ന് അപ്പോൾ എന്നോട് ഇഷ്ടമുണ്ട്

ജൂലി :ഒന്ന് പോടാ ഇത് വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ നാളെ നീ എന്റെ ഡ്രസ്സ് എടുത്ത് ഇട്ടാലോ അത് കൊണ്ട് മാത്രം വാങ്ങിയതാ

പീറ്റർ :എന്തായാലും വാങ്ങിയല്ലോ ഞാൻ പോയി പാകമാണോന്ന് നോക്കട്ടെ

ജൂലി :നിനക്ക് ആദ്യം നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാം ഞാൻ പുറത്ത് നിന്ന് ആഹാരം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്

ജൂലിയും പീറ്ററും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :പുറത്തേ ആഹാരത്തിനു മിസ്സ് ജൂലി ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ അത്ര രുചി പോരാ

ജൂലി :അധികം സോപ്പിടണ്ട വേഗം കഴിക്കാൻ നോക്ക്

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി ഒരു സത്യവും പറയാൻ പാടില്ലേ

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഈ ഡ്രസ്സ് എനിക്ക് ചേരുന്നുണ്ടോ

ജൂലി :ഡ്രസ്സ് ഒക്കെ കൊള്ളാം പക്ഷെ നിന്റെ മുടിയാണ് പ്രശ്നം സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ ബാർബർ ഷോപ്പ് ഒന്നുമില്ലേ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇങ്ങനെ മുടിവളർത്തിയവരെയാണിഷ്ടം

ജൂലി :ഹഹ ഹ നീ ശെരിക്കും മണ്ടനാണോടാ

ടിങ് ടിങ് പെട്ടെന്ന് കാളിങ് ബെൽ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :ദൈവമേ ആരാ ഈ നേരത്ത്

ജൂലി :ദൈവമേ ആരാ ഈ നേരത്ത്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ പോയി നോക്കാം

ജൂലി :എടാ നീ എന്നെ കൊലക്ക് കൊടുക്കുമോ മര്യാദക്ക് ഇവിടെ നിന്നോ ഞാൻ പോയി ആരാണെന്ന് നോക്കിയിട്ട് വരാം

ജൂലി പതിയെ വാതിൽ തുറന്നു

"ഹായ് ജൂലി "റോസ് ആയിരുന്നു അത്

ജൂലി :റോസ് നീയെന്താ ഈ നേരത്ത്

റോസ് :ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നലോ ഇന്ന് വരുമെന്ന് നീ വന്നേ നമുക്ക് വേഗം പാർട്ടി തുടങ്ങാം

ജൂലി :അതൊന്നും വേണ്ട എനിക്ക് നല്ല സുഖമില്ല നീ തിരിച്ചു പൊക്കോ

റോസ് :നിന്റെ ദേഷ്യം ഇതുവരെ മാറിയില്ലേ ഇന്നലെ അത്രക്ക് അത്യാവശ്യമായതുകൊണ്ട വരാൻ പറ്റാത്തത് നീ ഒന്ന് ഷെമിക്ക്

ജൂലി :അതൊന്നുമല്ല എനിക്ക് സത്യമായും സുഖമില്ല നീ പോയിട്ട് പിന്നെ വാ

റോസ് :നിനക്കിത് എന്താ പറ്റിയത് എന്തായാലും അകത്തിരുന്നു സംസാരിക്കാം

റോസ് ജൂലിയെ മാറ്റി വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറിയതും പീറ്ററിനെ കണ്ടതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു

റോസ് :ജൂലി ആരാ ഇത്

ജൂലി :അത് പിന്നെ അത്

റോസ് :അപ്പോൾ ഇതുകൊണ്ടാണല്ലേ നീ എന്നോട് തിരിച്ചു പോകാൻ പറഞ്ഞത് സത്യം പറ ഇത് നിന്റെ ബോയ് ഫ്രണ്ട് അല്ലെ

ജൂലി :നീ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് ഇത് പീറ്റർ എന്റെ വകയിലെ ഒരു അങ്കിളിന്റെ മോനാ

റോസ് :എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല

ജൂലി :സത്യം അങ്കിൾ പറഞ്ഞിട്ട് എന്നെ കാണാൻ വന്നതാ

റോസ് :സത്യമാണോടാ

പീറ്റർ :അതെ ഞാൻ വകയിലെ അങ്കിളിന്റെ മോനാ

റോസ് :നീ എവിടെയാ താമസം

പീറ്റർ :ഇവിടെ തന്നെ

റോസ് :എന്താ?

ജൂലി :ഇവിടെയെന്നു വച്ചാൽ ഈ സിറ്റിയിലാണെന്നാ ഉദ്ദേശിച്ചത്

റോസ് :പീറ്ററിന്റെ സ്വന്തം സ്ഥലം എവിടെയാ?

പീറ്റർ :സാഫ്രോൺ സിറ്റി

റോസ് :സാഫ്രോൺ സിറ്റിയോ

ജൂലി :ഹ ഹ ഹ തമാശ ഇവൻ വലിയ തമാശ കാരനാ ഇവന്റെ അച്ഛനും ഇതുപോലെ വലിയ തമാശകാരനാ

റോസ് :നീ ആളു കൊള്ളാമല്ലോടാ

ജൂലി :നീ എന്തിനാ അവനെ വെറുതെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് നിനക്ക് എന്നെ വിശ്വാസമില്ലേ

റോസ് :ശെരി ശെരി ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു ആദ്യം നീ ഇത് പിടിക്ക് എന്റെ ബർത്ത് ഡേ ഗിഫ്റ്റ്

ജൂലി :താങ്ക്സ് റോസ്

റോസ് :അപ്പോൾ നമുക്ക് പാർട്ടി തുടങ്ങിയാലോ

ജൂലി :ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ എനിക്ക് ഇന്ന് നല്ല സുഖമില്ല ഞാൻ നാളെ കോളേജിൽ വച്ച് ചിലവ് നടത്താം പീറ്റർ ഇപ്പോൾ പോകും നീയും ചെല്ല് നമുക്ക് നാളെ കാണാം

റോസ് :നിനക്ക് എന്താടി പറ്റിയത് നീ എന്താ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്

ജൂലി :സത്യമായും എനിക്ക് സുഖമില്ലാത്തത് കൊണ്ടാ റോസ്

റോസ് :ശെരി നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ തന്നെ നടക്കട്ടെ ഞാൻ ഒരു ശല്യമാകുന്നില്ല

വിഷമത്തോടെ റോസ് വീടിനു പുറത്തേക്കു പോയി

ജൂലി :അവളെന്താ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്

പീറ്റർ :കഷ്ടമുണ്ട് മിസ്സ് ജൂലി അ കുട്ടിക്ക് വിഷമമായെന്ന് തോന്നുന്നു വീട്ടിൽ വരുന്നവരോട് ഇങ്ങനെയാണോ പെരുമാറേണ്ടത്

ജൂലി :നിർത്തെടാ നീ കാരണമാ ഇതൊക്കെ നടന്നത് എന്തൊക്കെയാടാ നീ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് അവന്റ ഒരു സാഫ്രോൺ സിറ്റി എന്റെ സ്വഭാവം മാറുന്നതിനു മുൻപ് എവിടുന്ന് പൊക്കോ

പീറ്റർ :ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ പോകുവാ ഗുഡ് നൈറ്റ്

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ ജൂലി കോളേജിൽ പോകാനുള്ള തിരക്കിൽ

ജൂലി :അയ്യോ സമയം 8.30ആയി ഇന്ന് എന്തായാലും ഞാൻ ലേറ്റവും എടാ ചെറുക്കാ ഞാൻ കോളേജിൽ പോകുവാ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഒന്നും കഴിച്ചില്ലല്ലോ

ജൂലി :സാരമില്ല ഞാൻ ക്യാന്റീനിൽ നിന്ന് കഴിച്ചോളാം

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഞാനും കൂടി വരട്ടെ

ജൂലി :എവിടേക്ക്

പീറ്റർ :അല്ല ഞാൻ ഈ കോളേജോന്നും കണ്ടിട്ടില്ല അതുകൊണ്ട് ഞാനും കൂടി വരട്ടെ

ജൂലി :എന്തിനാ അവിടെ മുഴുവൻ നടന്ന് പ്രശ്നമുണ്ടാകാനോ നീ ഇവിടെയിരുന്ന് നിന്റെ ജോലി നോക്ക്

പീറ്റർ :എനിക്ക് എന്ത് ജോലി

ജൂലി :അപ്പോൾ നീ മറന്നോ തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴി കണ്ട് പിടിക്കണ്ടേ

പീറ്റർ :ഓ അത് ശെരി മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :അപ്പോൾ ഞാൻ പോകുന്നു വേറേ അരുവന്നാലും വാതിൽ തുറക്കരുത്

ജൂലി പുറത്തേക്ക് പോയി അല്പസമത്തിനു ശേഷം

പീറ്റർ :ഈ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് ഇതെന്താ ഞാൻ എങ്ങനെ തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴികണ്ടു പിടിക്കും എനിക്ക് വട്ടുപിടിക്കുമെന്നാ തോന്നുന്നത് അല്ല അതെന്താ അവിടെ ഇരികുന്നത്

പീറ്റർ ടേബിളിനടുത്തേക്കെത്തി

"അയ്യോ ഇത് മിസ്സ് ജൂലിയുടെ കോളേജ് ഫയൽ അല്ലെ ഇത് എടുക്കാതെയാണോ കോളേജിൽ പോയത് ഇനി ഇപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും "

ഇതേ സമയം കോളേജിൽ ജൂലിയും റോസും

ജൂലി :റോസ് നീ എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തത്

റോസ് :ഞാൻ എന്തിനാ മിണ്ടുന്നതു ഇന്നലെ എന്നെ ഇറക്കിവിട്ടതല്ലേ

ജൂലി :അയ്യോ നീ എന്തൊക്കയാ ഈ പറയുന്നത് എനിക്ക് സുഖമില്ലാത്തത് കൊണ്ടല്ലേ അങ്ങനെ ചെയ്തത് ഇന്ന് എന്റെ ചിലവാണ് നീ ഒന്ന് ഷെമിക്ക്

റോസ് :ശെരി പക്ഷെ ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം വാങ്ങി തരണം

ജൂലി :ഡീൽ

ലഞ്ച് ടൈമിനു ശേഷം ജൂലിയും റോസും ക്ലാസ്സ് റൂമിൽ

ജൂലി :എങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നു ട്രീറ്റ്

റോസ് :ഒരു രെക്ഷയുമില്ല നീയാണ് യഥാർത്ഥ കൂട്ടുകാരി

ജൂലി :അപ്പോൾ നിന്റെ പിണക്കമോക്കെ മാറിയല്ലോ

റോസ് :അതൊക്കെ എപ്പോഴേ മാറി പിന്നെ ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചോട്ടെ

ജൂലി :എന്ത് കാര്യം

റോസ് :അത് പിന്നെ അ പീറ്റർ ഇന്നലെ തിരിച്ചു പോയോ അതോ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ

ജൂലി :നീ വീണ്ടും തുടങ്ങിയോ ഒന്ന് നിർത്തെടി അവളുടെ ഒരു പീറ്റർ

റോസ് :എന്തായാലും അവൻ കാണാനോക്കെ സുന്ദരനാ

ജൂലി :നീ ഒരിക്കലും നന്നാവില്ല

"എന്താ രണ്ടു പേരും വലിയ ചർച്ചയിലാണല്ലോ"

ജൂലിയുടെയും റോസിന്റെയും കൂട്ടുകാരനായ ജോൺ ആയിരുന്നു അത്

ജൂലി :ജോൺ നീയോ നിന്നെ ഞാൻ കാണാനിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്റെ ബർത്ത് ഡേ ഗിഫ്റ്റ് ഇവിടെ ഇത്തവണ ഒരു ഒഴിവും പറയാൻ നോക്കണ്ട

ജോൺ :അതിന് ആര് പറഞ്ഞു ഗിഫ്റ്റ് തരില്ലേന്ന് ദാ എങ്ങോട്ട് നോക്ക്

ജോൺ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ബോക്സ് ജൂലിക്ക് നൽകി

ജൂലി :ഇത് വാച്ച് അല്ലെ

ജോൺ :അതെ എന്റെ ചേട്ടൻ ഗൾഫിൽ നിന്ന് അയച്ചു തന്നതാ 15000രൂപ വില വരും

റോസ് :എന്ത് തള്ളാ മോനെ ഈ തള്ളുന്നത്

ജോൺ :സത്യമാടി വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്ക്

ജൂലി :കണ്ടിട്ട് നല്ല വിലയുള്ളതാണെന്ന് തന്നെയാ തോന്നുന്നത്

റോസ് :എന്റെ ബർത്ത് ഡേയും ഉടനെ വരുന്നുണ്ട് അത് മറക്കണ്ട

ജോൺ :ആര് മറന്നു ആ ദുരന്ത ദിവസം ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല

റോസ് :നീ പോയെ എവിടെയോ പോയി കിടന്നിട്ട് ഉച്ചക്ക് കയറി വന്നിരിക്കുന്നു മനുഷ്യനെ മേനക്കെടുത്താൻ

ജൂലി :അത് ശെരിയാണല്ലോ നീ ഇതുവരെ എവിടെയായിരുന്നു ജോൺ

ജോൺ :ഞാൻ ഓഫീസ്റൂമിലായിരുന്നു ഇന്ന് സർട്ടിഫിക്കേറ്റ് സബ്മിറ്റ് ചെയേണ്ട ലാസ്റ്റ് ഡേറ്റായിരുന്നില്ലേ

ജൂലി :അത് ശെരിയാണല്ലോ ഞാനും ഇത് വരെ ഒന്നും സബ്മിറ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല

ജോൺ :എന്നിട്ടാണോ നീ ഇവിടെ വാചകമടിച്ചോണ്ടിരിക്കുന്നത് വേഗം ചെല്ല് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരു കുട്ടക്കുള്ള ആളുണ്ട് ഓഫീസിനു മുൻപിൽ

ജൂലി ബാഗിൽ ഫയൽ തിരായുവാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :നാശം ഞാൻ ഫയലെടുക്കാൻ മറന്നു

ജോൺ :ഇനിയിപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും

റോസ് :നമുക്ക് വീട്ടിൽ ചെന്ന് എടുത്ത്കൊണ്ട് വന്നാലോ

ജോൺ :അതൊന്നും നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുപാട് സമയമായി

ജൂലി :എല്ലാം എന്റെ വിധി ഈ ഇടയായി എന്റെ സമയം ഒട്ടും ശെരിയല്ല

പെട്ടെന്നാണ് പുറകിൽ നിന്ന് ജൂലി ആ വിളികേട്ടത് "മിസ്സ് ജൂലി "

ജൂലി വേഗം പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞു ആ കാഴ്ച്ച കണ്ട് ജൂലി ഞെട്ടി അത് പീറ്റർ ആയിരുന്നു

ജൂലി :ദൈവമേ ഇവനെന്താ

റോസ് :അത് പീറ്റർ അല്ലെ അവനെന്താ ഇവിടെ

ജോൺ :എന്താ ജൂലി വല്ല പ്രേശ്നവും ഉണ്ടോ ആരാ അത്

ജൂലി :ഹേയ് പ്രേശ്നമൊന്നുമില്ല ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം

ജൂലി വേഗം പീറ്ററിന്റെ കയ്യും പിടിച്ചു താഴെക്ക് നടന്നു

പീറ്റർറും ജൂലിയും കോളേജ് ഗ്രൗണ്ടിൽ

ജൂലി :എന്താ നിന്റെ ഉദ്ദേശം നീ എന്തിനാ ഇങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നത്

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ ഒരു പ്രദാന കാര്യം

ജൂലി :നിർത്ത് നീ എന്താ പറയാൻ പോകുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം ഞാനാണു തെറ്റ് ചെയ്തത് നിന്നെ വീട്ടിൽ പൂട്ടിയിടേണ്ടതായിരുന്നു

പീറ്റർ :ഞാൻ പറയുന്നത് ആദ്യമൊന്ന് കേൾക്ക് എന്നിട്ട് എന്നെ എന്ത് വേണമെങ്കിലും പറഞ്ഞോ

ജൂലി :ഇത്രയും ചെയ്തിട്ട് ഇനി നീ പറയുന്നതും ഞാൻ കേൾക്കണോ

പീറ്റർ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഫയൽ ജൂലിക്ക് നേരെ നീട്ടി

ജൂലി :ഇത് എന്റെ ഫയലല്ലേ ഇത് തരാനാണോ നീ വന്നത്

പീറ്റർ :ഇത് മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പ്രധാനപെട്ടതായിരുന്നില്ലേ അതാ ഞാൻ ഇത്ര കഷ്ടപ്പെട്ട് ഇങ്ങോട്ടേക്കു വന്നത് ഇനി വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞോ

ജൂലി :എന്ത് പറയാൻ

പീറ്റർ :ആരെങ്കിലും ഒരു ഉപകാരം ചെയ്താൽ എന്താ പറയേണ്ടത്

ജൂലി :ഹോ അങ്ങനെ എന്നാൽ കേട്ടോ എനിക്ക് ഈ ഫയൽ അത്ര ആവശ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല

പീറ്റർ :എങ്കിൽ എന്നോട് ഷെമിച്ചേക്ക് എല്ലാം എന്റെ തെറ്റാ ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ പോയേക്കാം

ജൂലി :നിൽക്ക് നീ എങ്ങനെ പോകും

പീറ്റർ :വന്നത് പോലെ പോകാൻ എനിക്കറിയാം

ജൂലി :പീറ്റർ നീ ഇപ്പോൾ പോകണ്ട വൈകുന്നേരം നമുക്ക് ഒന്നിച്ച് പോകാം

പീറ്റർ :എന്താ?

ജൂലി :അല്ല നീ അല്ലെ പറഞ്ഞത് നിനക്ക് കോളേജോക്കെ ഒന്ന് ചുറ്റി കാണണമെന്ന്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി കാര്യമായിട്ട് പറഞ്ഞതാണോ

ജൂലി :ഞാൻ കളി പറയാറില്ല പിന്നെ ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അഡ്മിഷനു വന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി പിന്നെ കഴിയുന്നതും ആരോടും സംസാരിക്കാതിരിക്കാൻ നോക്കണം മനസ്സിലായോ

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി ഞാൻ പോയിട്ട് വേഗം വരാം

ജൂലി ഫയലുമായി ഓഫീസ് റൂമിലേക്ക് പോയി

############################

കോളേജ് ടൈമിനു ശേഷം ജൂലി

"ദൈവമേ ഒരുപാട് താമസിച്ചല്ലോ ആ ചെറുക്കൻ കാത്തുനിന്ന് മടുത്തു കാണും ഇനി അവൻ അവിടെ വല്ല പ്രേശ്നവും ഉണ്ടാക്കികാണുമോ ഹേയ് അവൻ അത്രക്ക് മണ്ടനൊന്നുമല്ല "

ജൂലി വേഗം ഗ്രൗണ്ടിലേക്കെത്തി പീറ്ററിനെ തിരയുവാൻ തുടങ്ങി

"അവനെ ഇവിടെയൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ ഇനി ചിലപ്പോൾ തിരിച്ചു പോയി കാണുമോ ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചു നോക്കാം എല്ലാവരും വീട്ടിൽ പോകുന്ന തിരക്കിലാ ആരോടാ ഒന്ന് ചോദിക്കുക "

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലിയുടെ കൂട്ടുകാരി സാറ അതുവഴി വന്നത്

സാറ :എന്താ ജൂലി നീ വീട്ടിൽ പോകുന്നില്ലേ

ജൂലി :ഞാൻ പോകാൻ നിക്കുവാ പിന്നെ നീ ഇവിടെ ഒരു പയ്യൻ നില്കുന്നത് കണ്ടോ

സാറ :ഏത് പയ്യൻ

ജൂലി :അവൻ കുറച്ച് മുടിയൊക്കെ വളർത്തിയിരിക്കും

സാറ :മുടി വളർത്തിയ ഒരു പയ്യൻ ആ പുറകിലെ ബിൽഡിങ്ങിലോട്ട് പോകുന്നത് കണ്ടു എന്താ ജൂലി വല്ല പ്രശ്നവും ഉണ്ടോ

ജൂലി :ഹേയ് ഒന്നു മില്ല നീ പൊക്കോ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം

ജൂലി വേഗം പുറകിലെ ബിൽഡിങ്ങിലോട്ട് ഓടി

"ഇവൻ എന്തിനാ എങ്ങോട്ടോക്കെ വന്നത് ഇവിടെയൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്തായലും ഒന്നു വിളിച്ചു നോക്കാം എടാ പീറ്റർ നീ ഇവിടെയുണ്ടോ എടാ ചെറുക്കാ പോകാൻ സമയമായി നീ ഇവിടെയുണ്ടോ ഒരു രക്ഷയുമില്ലല്ലോ ഇനി മുകളിലെ നിലയിൽ കൂടിയേ നോക്കാനുള്ളൂ അവിടെ കൂടി നോക്കാം "

ജൂലി വേഗം മുകളിലേക്കെത്തി

മുകളിൽ ഒരു തൂണിനടുത്ത് നിൽക്കുന്ന പീറ്ററിനെയാണ് ജൂലി അവിടെ കണ്ടത്

ജൂലി :നീ ഇവിടെ എന്തെടുക്കുവാ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി വന്നോ ഞാൻ അവിടെ കാത്തു നിന്ന് മടുത്തു എവിടെയായിരുന്നു ഇത്രയും നേരം

ജൂലി :എനിക്ക് ഓഫീസിൽ കുറച്ച് അധികം നേരം നിൽക്കേണ്ടി വന്നു എന്തായാലും വാ നമുക്ക് പോകാം ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുപാടു വൈകി

ജൂലിയും പീറ്ററും താഴെക്ക് എത്തി എന്നാൽ അവർ കണ്ടത് അടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വാതിലായിരുന്നു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഈ വാതിൽ ആരാ അടച്ചത്

ജൂലി :എനിക്കെങ്ങനെ അറിയാം

പീറ്റർ വേഗം വാതിലിനടുത്തെത്തി വിളിച്ചു കൂവാൻ തുടങ്ങി

"പുറത്ത് ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ ഈ വാതിൽ ഒന്ന് തുറക്കണേ ഇവിടെ രണ്ട് പേരുണ്ട് പ്ലീസ് ഈ വാതിൽ ആരെങ്കിലും തുറക്ക് "

ജൂലി :കിടന്ന് വിളിച്ചു കൂവണ്ട ഈ സമയത്ത് ഇങ്ങോട്ടേക്ക് ആരും വരില്ല

പീറ്റർ :ഇനി നമ്മൾ എന്ത് ചെയ്യും

ജൂലി :നമുക്കിവിടെ തലയും കുത്തി നിൽകാം നീ വന്നപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ കരുതിയതാ ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും നടക്കുമെന്ന്

പീറ്റർ :ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞതല്ലേ വീട്ടിൽ പോയി കൊള്ളാമെന്നു ഇപ്പോൾ കുറ്റമെല്ലാം എന്റേതായി

ജൂലി :നീ പേടിക്കണ്ട എന്റെ കൈയിൽ ഫോൺ ഉണ്ട് ഞാൻ റോസിനെ വിളിച്ചു കാര്യം പറയാം

ജൂലി ഫോൺ കൈയിലെടുത്തു റോസിനെ വിളിക്കാൻ ഒരുങ്ങി

ജൂലി :കോപ്പ് ഇതിനു ഓഫ് ആകാൻ കണ്ട സമയം

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഫോണിൽ ചാർജ് തീർന്നു

പീറ്റർ :ഇനി നമ്മൾ എന്ത് ചെയ്യും

ജൂലി :ഇനി ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല നാളെ രാവിലെ വാതിൽ തുറക്കുമ്പോൾ ആരും കാണാതെ പുറത്ത് കടക്കാം

പീറ്റർ :ഞാൻ വാതിൽ ചവിട്ടി തുറക്കാൻ നോക്കട്ടെ

ജൂലി :അയ്യോ ഇനി നിന്റെ കാലും കൂടി ഓടിഞ്ഞാൻ എല്ലാം പൂർത്തിയാകും നീ ഡയലോഗ് അടിച്ചോണ്ട് നിൽക്കാതെ മുകളിലേക്ക് വരുന്നെങ്കിൽ വാ

പീറ്ററും ജൂലിയും മുകളിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :കുട്ടികൾ ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കാതെയാണോ ഈ കോളേജ് ക്ലോസ് ചെയ്യുന്നത്

ജൂലി :എടാ ഈ ബിൽഡിങ്ങിന്റെ താഴത്തെ ക്ലാസുകൾ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ മുകളിലെ ക്ലാസ്സുകളിൽ ആരും വരാറില്ല അങ്ങോട്ടേക്കാ നീ കയറി ചെന്നത്

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ മിസ്സ് ജൂലി അല്ലെ പറഞ്ഞത് ആരോടും അധികം സംസാരിക്കാൻ നിൽക്കണ്ടെന്ന് ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ഈ ബിൽഡിങ്ങിനടുത്ത് ആരുമില്ല അതുകൊണ്ടാ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്

ജൂലി :അയ്യോ അനുസരണാ ശീലം അങ്ങ് നിറഞ്ഞു തുളുമ്പയല്ലേ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി നേരത്തെ വന്നെങ്കിൽ ഇതൊക്കെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നൊ

ജൂലി :അതെ എല്ലാം എന്റെ തെറ്റു തന്നെയാ

പീറ്റർ :അങ്ങനെ വഴിക്ക് വാ അതിരിക്കട്ടെ ഇവിടെ ഉറങ്ങാനോക്കെ സൗകര്യം കാണുമോ

ജൂലി :പിന്നില്ലാതെ നിനക്ക് വേണ്ടി ഇവിടെ പട്ടുമെത്ത വിരിച്ചിട്ടുണ്ട് മിണ്ടാതെ ഇങ്ങോട്ട് വാ ചെറുക്കാ

ജൂലി പീറ്ററുമായി അടുത്ത് കണ്ട ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറി

പൊടിയും മാറാലയും പിടിച്ച ഒരു ചെറിയ ക്ലാസ്സ് റൂം ആയിരുന്നു അത്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടെ മുഴുവൻ പൊടിയാണല്ലോ

ജൂലി :അതല്ലേ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഇവിടെ ആരും വരാറില്ലെന്ന് ദാ ആ സൈഡിൽ രണ്ട് ബെഞ്ച് കിടപ്പുണ്ട് നമുക്ക് അതിലിരിക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും ബെഞ്ചിനടുതേക്ക് നടന്നു

പീറ്റർ :ഈ ബെഞ്ചിൽ മുഴുവൻ പൊടിയാണല്ലോ നമ്മൾ എങ്ങനെ ഇതിലിരിക്കും

ജൂലി :അതാ ഞാനും ആലോചിക്കുന്നത്

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലി ക്ലാസ്സ് റൂമിന്റെ ഷെൽഫിൽ അടുക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന പഴയ പത്രങ്ങൾ കണ്ടത്

ജൂലി :പീറ്റർ നീ പോയി ആ പത്രങ്ങൾ എടുത്ത് കൊണ്ട് വാ

പീറ്റർ :ഈ സമയത്താണോ മിസ്സ് ജൂലി പത്രം വായിക്കേണ്ടത്

ജൂലി :എടാ മണ്ടാ എനിക്ക് വായിക്കാനല്ല അതുപയോഗിച്ച് ഈ ബെഞ്ച് വൃത്തിയാക്കാനാ

പീറ്റർ :ഹോ ഭയങ്കര ബുദ്ധി തന്നെ

ജൂലി :ഒരു പൊടിക്ക് അടങ്ങെടാ ചെറുക്കാ

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി ഒന്ന് പ്രശംസിക്കാനും പാടില്ലേ

പീറ്റർ വേഗം ഷെൽഫി നടുതേക്ക് നടന്നു

ജൂലി :ഇവനെ സഹിക്കുന്നതിലും ഭേദം വല്ല ട്രെയിനിനും തല വെക്കുന്നതാ

വളരെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ പീറ്റർ പത്രവുമായി ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി

ജൂലി :പത്രം ഇങ്ങേടുക്ക് ഞാൻ ബെഞ്ച് വൃത്തിയാക്കാം

പീറ്റർ :അത് പറ്റില്ല ഞാൻ ഉള്ളപ്പോൾ മിസ്സ് ജൂലി ഒരിക്കലും കഷ്ടപെടേണ്ടി വരില്ല

ജൂലി :പിന്നെ എന്നെ കഷ്ടപെടുത്താത്താ ഒരു മൊതല്

വളരെ വേഗം തന്നെ പീറ്റർ ബെഞ്ചുകൾ വൃത്തി യാക്കി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി അപ്പോൾ എല്ലാം ക്ലിയർ ആയി ഇനി നമുക്കിരിക്കാം

ജൂലി :ഇല്ലെടാ ഒരു പ്രശ്നം കൂടി ഉണ്ട്

പീറ്റർ :അതെന്താ?

ജൂലി :നേരം ഇരുട്ടികൊണ്ടിരിക്കുവാ ഉടനെ തന്നെ ഇവിടെ മുഴുവൻ ഇരുട്ടാകും

പീറ്റർ :അയ്യോ എനിക്ക് ഇരുട്ട് പേടിയാ

ജൂലി :എനിക്കും പേടിയുണ്ട് എന്തായാലും ഞാൻ പോയി ഈ ക്ലാസ്സിലെ ലൈറ്റുകൾ ഇട്ടുനോക്കാം

ജൂലി സ്വിച്ച്ബോർഡിനടുതേക്ക് നടന്നു

"നിൽക്ക് മിസ്സ് ജൂലി" പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ പുറകിൽ നിന്ന് വിളിച്ചത്

ജൂലി :ഇനിയിപ്പോൾ എന്താ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടെ നിൽക്ക് ഞാൻ സ്വിച്ച് ഇടാം

ജൂലി :അതെന്താ?

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിയുടെ സമയം ഇപ്പോൾ ഒട്ടും ശെരിയല്ല ഈ സമയത്ത് മിസ്സ് ജൂലി സ്വിച്ച് ഇട്ടാൽ കത്തുന്ന ബൾബ് കൂടി അടിച്ചുപൊകും

പക്ഷെ ഞാൻ അങ്ങനെയല്ല ഞാൻ തൊട്ടാൽ ഫ്യൂസ്ആയ ബൾബും കത്തും അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പോകാം

ജൂലി :എന്നാൽ പിന്നെ അങ്ങനെയായികോട്ടെ

പീറ്റർ വേഗം തന്നെ സ്വിച്ച് ബോർഡിനടുത്തെക്കെത്തി സ്വിച്ചുകൾ ഓരോന്നായി ഇടാൻ തുടങ്ങി

"അമ്മേ "പെട്ടന്ന് ഒരു നിലവിളിയോടെ പീറ്റർ താഴേക്ക് വീണു

ഇത് കണ്ട് ജൂലി പതിയെ പീറ്ററിനടുത്തേക്ക് എത്തി

ജൂലി :ചെറുക്കാ നമ്പർ ഇടാതെ വേഗം എണീറ്റെ ഇതൊക്കെ ഞാൻ ഒരുപാട് കണ്ടിട്ടുള്ളതാ നീ സ്വിച്ച് ഇടാൻ പോയപ്പോഴേ എനിക്ക് തോന്നിയതാ ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഒപ്പിക്കാനായിരിക്കുമെന്ന് നീ വേഗം എണീറ്റെ ഞാൻ ശ്വാസം തരുമെന്ന് മോൻ കരുതണ്ട

ജൂലി പീറ്ററിനെ തട്ടി വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി

"ഇവനെന്താ എണീക്കാതത് എടാ എണീക്ക് എനിക്ക് പേടിയാവുന്നു ദൈവമേ ഇവന് എന്താ പറ്റിയത് "

ഇതേ സമയം കോമിക് വേൾഡ് കോമിക് മാസ്റ്ററിന്റെ കൊട്ടാരം

"മാസ്റ്റർ ഞാൻ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ നിന്നുമുള്ള ദൂതനാണു എനിക്ക് പ്രദാനപെട്ടഒരു കാര്യം അറിയിക്കാനുണ്ട് "

മാസ്റ്റർ :എന്താണ് പറയു

ദൂതൻ :മാസ്റ്റർ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിലെ കഥാപാത്രമായ പീറ്ററിനെ കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് ദിവസമായി കാണുന്നില്ല

മാസ്റ്റർ :നിങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും അനേഷിച്ചോ

ദൂതൻ :അതെ മാസ്റ്റർ ഞങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും അനേഷിച്ചു അവിടെയെങ്ങും അവനില്ല പിന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊരു കാര്യം പീറ്ററിനെ കാണാതായ ദിവസം സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി എന്നതാണ്

മാസ്റ്റർ :അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നടക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് നടന്നിരികുന്നു

ദൂതൻ :എന്താണ് മാസ്റ്റർ ഉണ്ടായത്

മാസ്റ്റർ :എന്റെ ഊഹം ശെരിയാണെങ്കിൽ പീറ്റർ ഈ കോമിക് വേൾഡ് വിട്ട് പുറത്ത് കടന്നിരികുന്നു

ദൂതൻ :എന്താണ് മാസ്റ്റർ ഈ പറയുന്നത് അതെങ്ങനെ സാധിക്കും നമ്മളെല്ലാം കോമിക് കഥാപാത്രങ്ങളാണെന്ന് നമുക്ക് കുറച്ച് പേർക്ക് മാത്രമല്ലേ അറിയൂ

മാസ്റ്റർ :അത് ശെരിയാണ് പക്ഷെ പീറ്റർ എങ്ങനെയോ പുറത്ത് കാടന്നിരിക്കുന്നു

ദൂതൻ :അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇനി എന്താണ് നടക്കുക

മാസ്റ്റർ :അവൻ പുറത്തേക്ക് കടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതവൻ സ്വയം വരുത്തി വച്ചതാണു അവന്റെ വിധി എന്താണെങ്കിലും അവൻ അത് അനുഭവിക്കണം

"പീറ്റർ എഴുന്നേൽക്ക് എനിക്ക് പേടിയാവുന്നുണ്ട് പീറ്റർ നിനക്ക് എന്താ പറ്റിയത് ഈ ചെറുക്കൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നില്ലല്ലോ "

ജൂലി വേഗം തന്നെ പീറ്ററിന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർത്താൻ തുടങ്ങി "പ്ലീസ് പീറ്റർ എഴുന്നേൽക്ക് ഒരു രക്ഷയുമില്ലല്ലോ ദൈവമേ ഇവനെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുമല്ലോ ഇനിയിപ്പോൾ എന്താ ചെയ്യുക ഉം കൃത്രിമ ശ്വാസം ഇനി അതെ ബാക്കിയുള്ളു "

ജൂലി പീറ്ററിന്റ ചുണ്ടിലേക്ക് നോക്കി "ഇത് ഞാൻ എങ്ങനെ ചെയ്യും ഇല്ല ജൂലി ഇപ്പോൾ അതൊന്നും ചിന്തിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല മറ്റെന്തിനേക്കാൾ വലുത് ഒരു ജീവനാണ് നിന്നെക്കൊണ്ട് പറ്റും ജൂലി you can "

ജൂലി പതിയെ പീറ്ററിന്റെ ചുണ്ട് തുറന്നു അവളുടെ ചുണ്ട് അവന്റ ചുണ്ടുമായി കോർത്തു പതിയെ ശ്വാസം നൽകാൻ തുടങ്ങി

"ഇവന്റെ ചുണ്ട് എന്താ ഇങ്ങനെ തണുത്തിരിക്കുന്നത് ഒന്നെഴുന്നേൽക്ക് ചെറുക്കാ "ജൂലി വീണ്ടും ശ്വാസം നൽകാൻ തുടങ്ങി

"അഹ്, അഹ് "പീറ്റർ ചുമച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണ് തുറന്നു

ജൂലി :പീറ്റർ നിനക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലല്ലോ പീറ്റർ എന്തെങ്കിലുമൊന്ന് പറ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എന്നെ കറന്റ് അടിച്ചു

ജൂലി : അടിച്ചേങ്കിൽ കണക്കായിപോയി ഞാൻ എത്ര പേടിചെന്ന് നിനക്കറിയാമോ

പീറ്റർ :പരിഭവമൊക്കെ പിന്നെ പറയാം ആദ്യം എന്നെ ഒന്ന് എഴുനേൽക്കാൻ സഹായിക്ക്

ജൂലി :അയ്യോ സോറി പീറ്റർ വാ എഴുന്നേൽക്ക്

ജൂലി പീറ്ററിനെ പതിയെ എഴുനേൽപിച്ചു

ജൂലി :ഇപ്പോൾ പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ

പീറ്റർ :ഹേയ് ഇപ്പോൾ കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല

ജൂലി പീറ്ററിനെ നോക്കി ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :ഇപ്പോൾ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ചിരിക്കുന്നേ

ജൂലി :അല്ല നിന്റെ ഭാഗ്യം ഓർത്തപോൾ അറിയാതെ ചിരിവന്നുപോയി

പീറ്റർ :ചിരിച്ചോ ചിരിച്ചോ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് കിട്ടേണ്ടത് ഞാൻ ഇരന്നു വാങ്ങിയതല്ലേ ഇങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യണം

ജൂലി :സോറി പീറ്റർ ഇനി ഞാൻ ചിരിക്കില്ല പോരെ

ജൂലി പീറ്ററിനെ പതിയെ ബെഞ്ചിലേക്കിരുത്തി

ജൂലി :ഇതാ ഈ വെള്ളം കുടിക്ക് (ജൂലി പീറ്ററിനു ബാഗിലുണ്ടായിരുന്നവെള്ളം നൽകി)

പീറ്റർ :താങ്ക്സ് മിസ്സ് ജൂലി പക്ഷെ ലൈറ്റ് കത്തിയിലല്ലോ ഇവിടെ മുഴുവൻ ഇരുട്ടാവാനും തുടങ്ങി ഇനി നമ്മൾ എന്ത് ചെയ്യും

ജൂലി :അതാ ഞാനും ആലോചിക്കുന്നത്

പെട്ടെന്ന് എന്തൊ ഓർത്തതുപോലെ ജൂലി തന്റെ ബാഗ് പരിശോദിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എന്താ ഈ തിരയുന്നത്

ജൂലി :ഞാൻ ബാഗിൽ ചെറിയൊരു ലാംബ് ഇട്ടിരുന്നു അത് ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കിയതാ

പെട്ടന്ന് ജൂലി ബാഗിൽ നിന്ന് ചെറിയൊരു ലാംബ് പുറത്തെടുത്തു "ഭാഗ്യം ഇതിനകത്തുണ്ടായിരുന്നു "

പീറ്റർ :ഇതുണ്ടായിട്ടാണോ എന്നെ ലൈറ്റിടാൻ പറഞ്ഞു വിട്ടത്

ജൂലി :ഇതിന് പറയതക്ക വെളിച്ചമൊന്നും കാണില്ലെടാ കഷ്ടിച്ച് നമുക്ക് രണ്ട്പേർക്കും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കാണാൻ പറ്റും അത്രതന്നെ

പീറ്റർ :അത്രയെങ്കിലും പറ്റുമല്ലോ അത് തന്നെ മഹാഭാഗ്യം

ജൂലി ലാംബ് കത്തിച്ച് ബെഞ്ചിൽ വച്ചു പെട്ടന്നാണ് സ്വന്തം ചുണ്ടിൽ തൊട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പീറ്ററിനെ ജൂലി കണ്ടത്

ജൂലി :നീ എന്തിനാടാ ഇങ്ങനെ ചുണ്ടിൽ തൊട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്

പീറ്റർ :എന്താണെന്ന് അറിയില്ല മിസ്സ് ജൂലി എന്റെ ചുണ്ടിൽ ഇതുവരെ ഇല്ലാത്തൊരു മാറ്റം

ജൂലി :(ദൈവമേ പ്രശ്നമായോ)എന്ത് മാറ്റം

പീറ്റർ :അതാ എനിക്കും മനസ്സിലാകാതത് എന്റെ ചുണ്ടിൽ എന്തൊ ഒരു പ്രേത്യേക ഫീൽ അനുഭവപെടുന്നുണ്ട്

ജൂലി :എന്ത് ഫീൽ ഷോക്കടിച്ചതുകൊണ്ട് നിനക്ക് വെറുതെ തോന്നുന്നതാവും

പീറ്റർ :ചിലപ്പോൾ ആയിരിക്കും എന്നാലും

ജൂലി :ഒരു എന്നാലുമില്ല അത് നിനക്ക് തോന്നുന്നത് തന്നെയാ

പീറ്റർ :ശെരി സമ്മതിച്ചു ഇനി അതിന്റ പേരിൽ വഴക്ക് വേണ്ട നമുക്ക് വേറെന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കാം

ജൂലി :വേറെന്ത്

പീറ്റർ :ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ

ജൂലി :എന്ത് കാര്യം

പീറ്റർ :ഞാൻ ഇത് മിസ്സ് ജൂലിയോട് മുൻപും ചോദിച്ചിട്ടുള്ളത് തന്നെയാ മിസ്സ് ജൂലി എന്താ ഒറ്റക്ക് താമസിക്കുന്നത്

ജൂലി :നിനക്ക് വേറൊന്നും ചോദിക്കാനില്ലേ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പറയാൻ താല്പര്യമില്ലെങ്കിൽ പറയണ്ട അത് രഹസ്യമായിരിക്കുമല്ലേ

ജൂലി :അതിൽ ഒരു രഹസ്യവും ഇല്ല എനിക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിക്കാനാണിഷ്ടം അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒറ്റക്ക് താമസിക്കുന്നു അത്ര തന്നെ

പീറ്റർ :അപ്പോൾ മിസ്സ് ജൂലിയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും

അൽപനേരം മൗനം പാലിച്ച ശേഷം ജൂലി സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി

ജൂലി :മമ്മിയും ഡാഡിയും അവർ എന്നെ വിട്ടുപോയിയിട്ട് ഇപ്പോൾ ഒരു വർഷം കഴിയുന്നു ഒരു കാർ ആക്സിഡന്റ് ആയിരുന്നു അതോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ലോകത്ത് ഒറ്റപെട്ടു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഈ ജീവിതത്തോട് പൊരുത്തപെട്ടുകഴിഞ്ഞു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് മറ്റു ബന്ധുക്കൾ ആരുമില്ലേ

ജൂലി :ചില അകന്ന ബന്ധുക്കൾ ഉണ്ട് അവർ എന്നെ അവരുടെ കൂടെ പോകാൻ വിളിച്ചതുമാണ് എന്നാൽ അതൊന്നും എന്നോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടല്ല എന്റെ സ്വത്ത് കണ്ടിട്ടാണു അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഞാൻ ഈ ജീവിതം തിരഞ്ഞെടുത്തു ഒരു പെൺകുട്ടിക്കെന്താ ഒറ്റക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ലേ?

പീറ്റർ :സോറി മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ഇതൊന്നും ചോദിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു

ജൂലി :ഹേയ് നീ വിഷമിക്കണ്ട ഇതൊന്നും ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. അതിരിക്കട്ടെ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ നിനക്ക് ആരെല്ലാമുണ്ട്

പീറ്റർ :അതൊക്കെ വലിയ തമാശയാ മിസ്സ് ജൂലി എനിക്ക് എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ആരാണെന്നു പോലും അറിയില്ല ഞാൻ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിലെ അനാഥാലയത്തിലാണ് വളർന്നത് ഇവിടെ വന്നതിനു ശേഷമാണ് ഞാനോക്കെ എഴുത്ത് കാരന്റെ ഓരോ വികൃതികളാണെന്ന് പോലും മനസ്സിലായത്. അല്ല ഞാൻ ഇതൊക്കെ ഇപ്പോൾ

എന്തിനാവോ പറയുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഇതൊക്കെ പറയാൻ പറ്റിയ ഒരു സമയമാണോ ഇത് നമുക്ക് വേറെന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കാം അല്ലെ മിസ്സ് ജൂലി

പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ ജൂലിയുടെ കയ്യിൽ കിടക്കുന്ന വാച്ച് കണ്ടത്

പീറ്റർ :ഇത് കൊള്ളാമല്ലോ മിസ്സ് ജൂലി ഈ വാച്ച് ഇത് എപ്പോൾ വാങ്ങി

ജൂലി :ഓ ഇതോ ഇത് എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ജോൺ ബർത്ത്ഡേ ഗിഫ്റ്റായി തന്നതാ 15000 രൂപ വില വരുമെന്നാ അവൻ പറഞ്ഞത് കൊള്ളാമല്ലേ

പീറ്റർ :ഹേയ് എനിക്ക് ഇഷ്ടപെട്ടില്ല കണ്ടാലേ അറിയാം ഏതോ ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റ് സാധനമാണെന്ന് പിന്നെ ഈ വാച്ച് തന്നവൻ അവനും ആൾ അത്ര ശെരിയല്ല

ജൂലി :അതെങ്ങനെ നിനക്കറിയാം അവനെ നീ കണ്ടിട്ടു പോലുമില്ലല്ലോ

പീറ്റർ :കാണുന്നതെന്തിനാ അവന്റെ പേര് കേട്ടാൽ അറിയാം അവൻ ശെരിയല്ലേന്ന്

ജൂലി :നീ വായിൽ തോന്നുന്നത് വിളിച്ചു പറയാതെ മിണ്ടാതിരുന്നേ ജോണിനെ എനിക്ക് കുട്ടികാലം മുതലേ അറിയാവുന്നതാ

പീറ്റർ :ഞാൻ പറയാനുള്ളത് പറഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചാൽ ദുഃഖിക്കണ്ട

ജൂലി :എന്നെ സൂക്ഷിക്കാൻ എനിക്കറിയാം നിനക്ക് അസൂയയാ നല്ല മുഴുത്ത അസൂയ

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി അവസാനം ഞാൻ അസൂയകാരനായി ഇതാ ഞാൻ ആരോടും ഒരു സത്യവും പറയാത്തത്

ജൂലി :നീ എന്നോട് മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എന്ത് തരണം

പീറ്റർ :ഒന്നും തരണ്ടാ ഇനി ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയോട് മിണ്ടാൻ വരുന്നില്ല

ഇതും പറഞ്ഞ് പീറ്റർ പുറം തിരിഞ്ഞിരുന്നു

അല്പസമയത്തെ മൗനത്തിനു ശേഷം പീറ്റർ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഒന്നും മിണ്ടില്ലാന്നു പറഞ്ഞിട്ട്

പീറ്റർ :അതല്ല ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചോട്ടെ

ജൂലി :എന്ത് കാര്യം?

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പേടിയുണ്ടോ

ജൂലി :എന്തിനാ ഞാൻ പേടിക്കുന്നെ

പീറ്റർ :അല്ല ഞാൻ ഒരു ആൺ കുട്ടിയല്ലേ എന്റെ കൂടെ ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കാൻ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പേടിയില്ലേ അതും ഈ ഒരു സിറ്റുവേഷനിൽ

ജൂലി :അയ്യടാ ഒരു ആൺ കുട്ടി വന്നിരിക്കുന്നു നിന്നെയൊക്കെ ആരെങ്കിലും പേടിക്കുമോ

പീറ്റർ :എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും മിസ്സ് ജൂലിയുടെ ഉള്ളിൽ നല്ല പേടിയുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം മിസ്സ് ജൂലി പേടിക്കണ്ട ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യില്ല

ജൂലി :നിനക്കിത് എന്തിന്റെ കേടാ ചെറുക്കാ ഒന്നും ചെയ്യില്ല പോലും ചെയ്യാൻ ഇങ്ങോട്ട് വന്നു നോക്ക് അപ്പോൾ അറിയാം ഞാൻ ആരാണെന്ന്

പീറ്റർ :ഞാൻ ഒന്നിനുമില്ലേ രാത്രി വെറുതേ പേടിക്കണ്ട എന്ന് കരുതി പറഞ്ഞു പോയതാ ഷെമിച്ചേക്ക്

ജൂലി :നിർത്ത് ചെറുക്കാ സമയം ഒരുപാടായി ഇനി നമുക്ക് കിടക്കാം നാളെ രാവിലെ തന്നെ എഴുനേൽറ്റാലെ എവിടുന്ന് പോകാൻ പറ്റു നീ അപ്പുറത്തെ ബെഞ്ചിൽ കിടന്നോ

ഇതും പറഞ്ഞ് ജൂലി ബെഞ്ചിൽ തിരിന്നു കിടന്നു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഹോ നാശം എന്നെ ഉറങ്ങാനും സമ്മതിക്കില്ലേ

പീറ്റർ :എനിക്ക് വിശക്കുന്നു

ജൂലി :അയ്യോ മോനുനു വിശക്കുന്നൊ എന്താ വേണ്ടതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി ഞാൻ ഉടനെ എത്തിക്കാം

പീറ്റർ :കളിയാക്കല്ലേ മിസ്സ് ജൂലി എന്റെ വയറ്റിൽ നിന്ന് ഏതൊക്കെയോ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട് ഇന്ന് എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ പറ്റുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല

ജൂലി :ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യാനാടാ നീ കാണുന്നില്ലേ ഞാൻ പട്ടിണിതന്നെയാ കിടക്കുന്നത് അല്ല നീ ഉച്ചക്ക് ഒന്നും കഴിച്ചില്ലേ

എന്നാൽ പീറ്ററിൽ നിന്ന് ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായില്ല

"എടാ നീ എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാതത് പിണങ്ങിയോ "ജൂലി എഴുനേറ്റ് പീറ്ററിനെ നോക്കി

"അയ്യോ ഇവൻ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഉറങ്ങിയോ പാവം നല്ല വിശപ്പ് കാണും നേരത്തെ ഉറങ്ങിയത് എന്തായാലും നന്നായി "

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലി പീറ്ററിന്റെ ചുണ്ട് കണ്ടത്

"ഇവൻ പറഞ്ഞത് ശെരിയാണല്ലോ ഇവന്റെ ചുണ്ട് എന്താ ഇങ്ങനെ ചുമന്നിരിക്കുന്നത് ഏതായാലും കാണാൻ നല്ല രസമുണ്ട് അയ്യോ ജൂലി നീ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയൊന്നും പറയാൻ പാടില്ല സമയം ഒരുപാടായി ഇനി കിടന്നുറങ്ങാം "

ജൂലി പതിയെ ബെഞ്ചിൽ കിടന്നു കണ്ണുകൾ അടച്ചു

പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ ജൂലി പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു

"ഹോ ഈ നശിച്ച ബെഞ്ചിൽ കിടന്ന് മനുഷ്യന്റെ നടുവൊടിഞ്ഞു "

ജൂലി കണ്ണും തിരുമി വാച്ചിലേക്ക് നോക്കി സമയം 8:20

"ദൈവമേ സമയം ഒരുപാടായല്ലോ എത്രയും പെട്ടെന്ന് എവിടുന്ന് പുറത്ത് കടക്കണം അല്ല ഈ ചെറുക്കൻ ഇതുവരെ എഴുന്നേറ്റില്ലേ ഇവന് ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു

ജൂലി പീറ്ററിനെ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :പീറ്റർ എഴുന്നേൽക്ക് നമുക്ക് പോകണ്ടേ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി നല്ല സുന്ദരിയാ

ജൂലി :ഉറക്കത്തിലും ഇവൻ ഇങ്ങനെ തന്നെയാണോ എടാ ചെറുക്കാ വേഗം എഴുനേൽക്കാൻ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ആ ജോൺ ആളു ശെരിയല്ല

ജൂലി :ഇവനെ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചാൽ ശെരിയാകില്ല

ജൂലി ഉടനെ പീറ്ററിനെ ബെഞ്ചിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് വലിച്ചിട്ടു

പീറ്റർ :അയ്യോ എന്നെ കൊല്ലല്ലേ മാസ്റ്റർ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല

ജൂലി :എടാ കിടന്ന് വിളിക്കാതെ ഇത് ഞാനാ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ എങ്ങനെ താഴെ വീണു

ജൂലി :അതാണോ ഇപ്പോൾ വലിയ കാര്യം നീ വേഗം എഴുനേറ്റേ നമുക്ക് വേഗം പുറത്ത് കടക്കണം

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി

പീറ്ററും ജൂലിയും വേഗം തന്നെ താഴേക്ക് എത്തി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി കതക് തുറന്നിട്ടുണ്ട്

ജൂലി :ഞാൻ കണ്ടു ഇനി എത്രയും വേഗം പുറത്ത് കടക്കണം ഇപ്പോൾ ആരും പുറത്ത് കാണില്ല വേഗം വാ

ജൂലിയും പീറ്ററും വളരെ വേഗം കോളേജിനു പുറത്തെത്തി

ജൂലി :നമുക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ട് അതുകൊണ്ടാ ആരുടെയും കണ്ണിൽ പെടാതെ പുറത്ത് കടക്കാൻ സാധിച്ചത്

പീറ്റർ :വേഗം പോകാം മിസ്സ് ജൂലി എനിക്ക് നന്നായി വിശക്കുന്നുണ്ട്

ജൂലി :ശെരി ശെരി നമുക്ക് വല്ല ഓട്ടോയും കിട്ടുമോയെന്ന് നോക്കാം

കുറച്ച് സമയത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ജൂലിയും പീറ്ററും വീട്ടിലേക്ക് എത്തി

ജൂലി :ഹോ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോഴാ ഒരു സമാദാനം കിട്ടിയത് എടാ ചെറുക്കാ നീ പോയി പല്ലൊക്കെ തേച്ചു റെഡിയാകു അപ്പോഴേക്കും ഞാൻ ആഹാരം ചൂടാക്കി വക്കാം

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലിയും പീറ്ററും ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം

പീറ്റർ :ഹയ്യോ ഇപ്പോഴാണു ഒന്ന് ആശ്വാസമായത് അല്ല മിസ്സ് ജൂലി ഇന്ന് കോളേജിൽ പോകുന്നില്ലേ

ജൂലി :ഹേയ് ഇല്ല ഇന്നലത്തെ ഉറക്കം ശെരിയായില്ല എനിക്ക് നല്ല ഷീണവുമുണ്ട് ഞാൻ ഒന്ന് കിടക്കട്ടെ നീ വേണമെങ്കിൽ കിടന്നോ

പീറ്റർ :ഹേയ് എനിക്ക് ഷീണമൊന്നുമില്ല മിസ്സ് ജൂലി പോയി കിടന്നോ

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി നീ പ്രശ്നമൊന്നും ഉണ്ടാക്കരുത്

പീറ്റർ :അതൊക്കെ ഞാൻ ഏറ്റു മിസ്സ് ജൂലി ഉറങ്ങി എഴുനേൽക്കുമ്പോൾ എന്റെ വക ഒരു സർപ്രൈസ് ഉണ്ടാകും

ജൂലി :എന്ത് സർപ്രൈസ്

പീറ്റർ :അതൊക്കെയുണ്ട്

ജൂലി :നീ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യ് ഞാൻ പോയി ഉറങ്ങട്ടെ

ഉച്ചയായതോട് കൂടി ജൂലി പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു "ഹോ എന്തായാലും നന്നായൊന്ന് ഉറങ്ങി "

ജൂലി ക്ലോക്കിലേക്ക് നോക്കി സമയം 12

"നേരം ഇത്രയുമായോ അല്ല ഇതുവരെയും പീറ്ററിന്റെ അനക്കമൊന്നുംമില്ലല്ലോ ഇനി കോമിക്കിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചു പോയി കാണുമോ ഹേയ് അവൻ അങ്ങനെയൊന്നും ഒഴിഞ്ഞു പോകില്ല ഏതായാലും പുറത്ത് ചെന്ന് നോക്കാം "

ജൂലി റൂമിന് പുറത്തേക്കെത്തി

"അവൻ ഇതെവിടെ പോയി ഇവിടെയൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ "

പെട്ടെന്നാണ് അടുത്ത മുറിയിൽ നിന്ന് ചില ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാൻ തുടങ്ങിയത് ജൂലി വേഗം അങ്ങോട്ടേക്ക് ചെന്നു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഉണർന്നോ

ജൂലി :നീ ആരോട് ചോദിച്ചിട്ടാ ഇതിനുള്ളിൽ കയറിയത്

പീറ്റർ :ഈ റൂം എപ്പോഴും അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയല്ലേ അതുകൊണ്ട് ഒന്ന് കയറി നോക്കിയതാ നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ഒരുപാട് പഴയ സാദനങ്ങൾ എല്ലാം ഞാൻ ആ സ്റ്റോർ റൂമിൽ കൊണ്ട് വച്ചിട്ടുണ്ട് പിന്നെ ദാ ഈ ഷൂസ് ഞാൻ എടുത്തു കുറച്ച് വലുതാണു എങ്കിലും സാരമില്ല

ജൂലി :നിന്നോട് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞോ ഇതൊക്കെ ചെയ്യാൻ

പീറ്റർ :ഇതൊക്കെ ചെയ്യാൻ ആരെങ്കിലും പറയണോ ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ സഹായിച്ചതല്ലേ

ജൂലി :ഇത് എന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും റൂമാ ഇവിടെ ഞാൻ അല്ലാതെ മറ്റാരും കയറുന്നത് എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല അപ്പോഴാ നീ ഇവിടുത്തെ സാധങ്ങളൊക്കെ എടുത്ത് മാറ്റിയത്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഇങ്ങനെ ദേഷ്യപെടാതെ അതൊക്കെ പഴയ സാധങ്ങളല്ലേ അത് കാണുമ്പോൾ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് വീണ്ടും സങ്കടമാകും അതുകൊണ്ട് അത് സ്റ്റോർ റൂമിൽ ഇരിക്കുന്നത് തന്നെയാ നല്ലത്

ജൂലി :അത് നീയാണോ തീരുമാനിക്കേണ്ടത് നിന്നോട് പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല അച്ഛനും അമ്മയും ഉണ്ടെങ്കിലല്ലേ അവരുടെ വിലയറിയാൻ പറ്റു

പീറ്റർ :കൊള്ളാം മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ തന്ത ഇല്ലാത്തവനാണെന്ന് അല്ലേ

ജൂലി :ഞാൻ അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി അത് തന്നെയാ ഉദേശിച്ചത്

ജൂലി :അതെ അത് തന്നെയാ അതിനിപ്പോൾ എന്താ

പീറ്റർ :ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാതെ എന്നെ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ട് നിൽക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ട

ജൂലി :ശെരിയാ നീ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല ഞാനാ തെറ്റ് ചെയ്തത് നിന്നെ ഇവിടെ താമസിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ലേ അതാ ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റ് നിനക്ക് ഞാൻ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നുപോയി അതും ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റാ

പീറ്റർ :നിർത്ത് ജൂലി മതി

ജൂലി :ഹോ നീ എന്റെ പേര് വിളിക്കാനും തുടങ്ങിയോ

പീറ്റർ :എന്നോട് മര്യാദയില്ലാതെ പെരുമാറിയാൽ എനിക്കും അങ്ങനെ പെരുമാറേണ്ടി വരും

ജൂലി :അതൊക്കെ നിന്റെ സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ മതി എന്റെ വീട്ടിൽ വേണ്ട

പീറ്റർ :ശെരി ഇനി ഞാൻ ഇവിടെ നിക്കുന്നില്ല എന്റെ ഗതികേട് കൊണ്ടാ ഇത്രയും നാൾ ഇവിടെ നിന്നത് ഇനിയില്ല

ജൂലി :ഹോ വലിയ ഉപകാരം വേഗം ഇറങ്ങി പൊക്കോ

പീറ്റർ :ഇറങ്ങാൻ തന്നെയാ പോകുന്നത് പോകുന്നതിനു മുൻപ് പറ്റുമെങ്കിൽ എനിക്ക് ആ കോമിക് ബുക്ക് തന്നേക്ക് എനിക്ക് തിരിച്ചു പോകാൻ ചിലപ്പോൾ അത് വേണ്ടി വരും

ജൂലി വേഗം ഷെൽഫിൽ നിന്ന് ബുക്ക് എടുത്ത് പീറ്ററിനു നൽകി

ജൂലി :ഇതാ പിടിക്ക് ഇത് കിട്ടാത്തത് കൊണ്ട് നീ പോകാതിരിക്കാണ്ടാ

പീറ്റർ :ഇതാ എനിക്ക് വാങ്ങി തന്ന സാധങ്ങൾ ഞാൻ ഒന്നും കൊണ്ട് പോകുന്നില്ല ഇനി ഒരിക്കലും കാണാതിരിക്കട്ടെ

പീറ്റർ വേഗം വീടിനു പുറത്തിറങ്ങി വാതിൽ വലിച്ചടച്ചു

ജൂലി :എവിടെയെങ്കിലും പോയി തുലയ് നാശം

പടികെട്ടുകൾ ഇറങ്ങി പീറ്റർ വീടിനു പുറത്തേക്കെത്തി തെരുവിലൂടെ നടന്നു

"എന്ത് ദുഷ്ടയാ അവൾ എന്നെ ഒന്ന് തടഞ്ഞു പോലുമില്ല അല്ല അവളെന്തിനാ എന്നെ തടയുന്നത് ഞാൻ അവൾക്കൊരു ശല്യമല്ലേ "

പീറ്റർ തെരുവിലൂടെ കുറച്ച് ദൂരം കൂടി നടന്നു പെട്ടെന്ന് പീറ്ററിനു കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറാൻ തുടങ്ങി "അമ്മേ എനിക്കിതെന്താ പറ്റുന്നത് "

പീറ്ററിനു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നതായി തോന്നി പീറ്റർ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം പീറ്റർ പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു

"അമ്മേ കുറച്ച് മുൻപ് എനിക്ക് എന്താ സംഭവിച്ചത് ഇതിനു മുൻപ് എനിക്ക് ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ ഇവിടെ വന്നതിനു ശേഷം എല്ലാം വിചിത്രമായ നടക്കുന്നത് അതൊന്നു പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല എത്രയും പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴി കണ്ടെത്തണം പക്ഷെ അതുവരെ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യും ഇവിടെ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ പണം വേണം അതിന് എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യണം പക്ഷെ എനിക്ക് ആര് ജോലി തരാനാണു "

പീറ്റർ ചുറ്റും നോക്കി പെട്ടെന്ന് ഒരു ഓഫീസിന്റെ ബോർഡ് പീറ്റർ വായിച്ചു

"നിങ്ങൾക്ക് ജോലി ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടേക്ക് വരൂ "

"ഹോ ഇതാ പറയുന്നത് തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റിയെന്ന് "

പീറ്റർ വേഗം ആ ഓഫീസിലേക്ക് കയറി

ഒരു മുറി മാത്രമുള്ള ചെറിയൊരു ഓഫീസായിരുന്നു അത് അവിടെ അധികം പ്രായമില്ലാത്ത ഒരാൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ

പീറ്റർ വേഗം അയാളുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

"ഹലോ എന്താണ് വേണ്ടത് "

പീറ്റർ :ഞാൻ ജോലി തേടി വന്നതാണ്

"ശെരി ആദ്യം ഡീറ്റെയിൽസ് പറയു പേര് എന്താണ് "

"പീറ്റർ "

"വീട് "

"സാ.. അല്ല ഇവിടെ തന്നെയാ "

"ഫോൺ നമ്പർ "

"എന്റെ കയ്യിൽ ഫോൺ ഇല്ല "

"ഫോൺ ഇല്ലേ ഇക്കാലത്ത് ഫോൺ ഇല്ലാത്ത ആരെങ്കിലും കാണുമോ ഏതായാലും ഞാൻ ഇവിടുത്തെ നമ്പർ എഴുതാം നിനക്ക് പറ്റിയ എന്ത് ജോലി ഉണ്ടെന്ന് നോക്കട്ടെ ഉം കിട്ടി ഒരു ഡെലിവറി ബോയ്യുടെ വേക്കൻസി ഉണ്ട് എന്താ പറ്റുമോ "

" പറ്റും പക്ഷെ എനിക്ക് വണ്ടി ഓടിക്കാൻ അറിയില്ല "

"വണ്ടി ഓടിക്കാനും അറിയില്ലേ ഇനിയിപ്പോൾ നിനക്ക് ഏത് ജോലി തരും "

"എനിക്ക് അധികം ദേഹം അനങ്ങാത്ത എന്തെങ്കിലും ജോലി മതി "

"ദേഹം അനങ്ങാ ജോലിയല്ല നോക്കട്ടെ ഉം ഒന്നുണ്ട് ദിവസം 800രൂപ കിട്ടും അധികം പണിയില്ല അത് മതിയോ "

പീറ്റർ :അത് മതി

"എങ്കിൽ 200രൂപ ഫീസ് തന്നിട്ട് ജോലിക്ക് കയറിക്കോ "

പീറ്റർ :എന്റെ കയ്യിൽ കാശില്ല

"കയ്യിൽ കാശുമില്ല ഉം ശെരി ശമ്പളം കിട്ടുമ്പോൾ എന്റെ ഫീസ് കൊണ്ട് തന്നേക്കണം കേട്ടോ "

പീറ്റർ :ശെരി ചേട്ടാ

"എന്നാൽ ഇതാ അഡ്രെസ്സ് വേഗം പൊക്കോ ഞാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞേക്കാം "

പീറ്റർ :താങ്ക്സ് ചേട്ടാ

"ഉം ശരി പിന്നെ ഫീസിന്റെ കാര്യം മറക്കണ്ട "

പീറ്റർ വേഗം ഓഫീസിനു പുറത്ത് വന്നു

പീറ്റർ :ഇനി ഈ അഡ്രെസ്സ് കണ്ട് പിടിക്കണം

പീറ്റർ :ഉം ഇനി ഈ അഡ്രെസ്സ് എവിടെയാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കണം റോബർട്ട് ആർട്ട് ഗാലറി നോർത്ത് റോഡ് എന്തായാലും നോക്കാം

ഇതേ സമയം ജൂലി

"ഹും അവൻ ആരാന്നാ അവന്റ വിചാരം ഇത്രയും നാൾ താമസിക്കാനും കഴിക്കാനുമെല്ലാം സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്ത ഞാനായി ഇപ്പോൾ കുറ്റകാരി പോയാൽ അവൻ

എവിടെവരെ പോകും തെണ്ടി തിരിഞ്ഞു ഇങ്ങോട്ടേക്ക് തന്നെ വരും അപ്പോൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കാം ഈ ജൂലി ആരാണെന്ന് "

ജൂലി ദേഷ്യത്തോടെ സോഫയിൽ ഇരുന്നു

"അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഞാൻ എന്തിനാ അവനെ പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത് എനിക്ക് എന്റെ കാര്യം നോക്കിയാൽ പോരെ അവൻ കാരണം ഇതുവരെ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാനോ കഴിക്കാനോ പറ്റിയിട്ടില്ല മനുഷ്യനു വിശന്നിട്ടു വയ്യ ഇനി എപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കി എപ്പോൾ കഴിക്കാനാ "

ജൂലി വേഗം ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കാനായി കിച്ചണിലേക്ക് കയറി പെട്ടെന്നാണു ഒരു മണം ജൂലിക്ക് അനുഭവ പെട്ടത്

ജൂലി :ഇതെന്താ ഇവിടെ നിന്ന് നല്ല മണം വരുന്നുണ്ടല്ലോ ഇതെവിടെനിന്നാ വരുന്നത്

ജൂലി ചുറ്റും നോക്കി അപ്പോഴാണ് അടുപ്പിൽ മൂടി വച്ചിരുന്ന പാത്രം ജൂലി കണ്ടത് ജൂലി പതിയെ പാത്രം തുറന്നു

"മം നല്ല മണം ഇത് ബിരിയാണിയാണല്ലോ ഇതിപ്പോൾ ആരാ ഉണ്ടാക്കിയത് ഇനിയിപ്പോൾ ആ ചെറുക്കനെങ്ങാനും ആയിരിക്കുമോ അവൻ എനിക്ക് എന്തൊ സർപ്രൈസ് തരുമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു അത് ഇതായിരിക്കും എന്തായാലും ഒന്ന് ടേസ്റ്റ് ചെയ്ത് നോക്കാം അവനായതു കൊണ്ട് വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റില്ല "

ജൂലി അല്പം ബിരിയാണി കഴിച്ചുനോക്കി

"ഉം ഞാൻ വിചാരിച്ച പോലെയല്ല നല്ല രുചിയുണ്ട് അവൻ ഇതൊക്കെ എങ്ങനെയാ പഠിച്ചത് എന്തായാലും ഹാളിൽ പോയി സ്വസ്ഥമായി കഴിക്കാം "

ജൂലി ഒരു പ്ലേറ്റിൽ അല്പം ബിരിയാണിയുമായി ഹാളിൽ എത്തി കഴിക്കാൻ കഴിക്കാൻ തയ്യാറായി പെട്ടെന്നാണ് ജൂലിയുടെ മനസ്സിൽ പീറ്ററിനെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ഉണ്ടായത്

"അല്ല അവനിപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചുകാണുമോ എവിടുന്നു കഴിക്കാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ കാശൊന്നുമില്ലല്ലോ എവിടെയെങ്കിലും വിശന്നിരിക്കുന്നുണ്ടാകും എന്തായാലും അവൻ വരുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കാം എന്തായാലും അധികനേരം വിശപ്പ് സഹിക്കാനൊന്നും അവനും പറ്റില്ല അതുകൊണ്ട് അവൻ ഉടനെ ഇങ്ങോട്ട് വന്നോളും ഏതായാലും എന്റെ കഴിക്കാനുള്ള മൂട് പോയി ഇനി അവൻ വന്നിട്ട് ഒന്നിച്ച് കഴിക്കാം "

ജൂലി പത്രം മൂടി വച്ച ശേഷം സോഫയിൽ ഇരുന്നു

ഇതേ സമയം പീറ്റർ നോർത്ത് റോഡിൽ

പീറ്റർ :ഹോ അങ്ങനെ നോർത്ത് റോഡിലെത്തി എന്തൊരു വെയിലായിത് നന്നായിട്ട് വിശക്കുന്നുമുണ്ട് ഇനി ആ ആർട്ട് ഗാലറി എവിടെപ്പോയി കണ്ട് പിടിക്കാനാ മിസ്സ് ജൂലിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് മാപ്പ് പറഞ്ഞാലോ ഹേയ് വേണ്ട അതിനു ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ ഒരു ദിവസംമൊക്കെ പട്ടിണി കിടക്കാൻ എനിക്കും പറ്റും എന്തായാലും ആ ആർട്ട് ഗാലറി കണ്ട് പിടിച്ചേ പറ്റു "

പീറ്റർ ചുറ്റിലും നോക്കി പെട്ടെന്നാണു അതുവഴി ഒരു നാട്ടുകാരൻ പോയത് പീറ്റർ അയാളോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :ചേട്ടാ ഇവിടെ എവിടെയാ ഒരു ആർട്ട് ഗാലറി ഉള്ളത്

നാട്ടുകാരൻ :ഇവിടെ ആർട്ട് ഗാലറി ഒന്നുമില്ലല്ലോ

പീറ്റർ :അല്ല ചേട്ടാ അഡ്രെസ്സ് ഇതു തന്നെയാ റോബർട്ട് ആർട്ട് ഗാലറി എന്നാ പേര് പറഞ്ഞത്

നാട്ടുകാരൻ :നീ ആ പിരി പോയ റോബർട്ടിനെ പറ്റിയാണോ ചോദിക്കുന്നത്

പീറ്റർ :പിരി പോയ റോബർട്ടോ

നാട്ടുകാരൻ :അതെ ഇവിടെ എല്ലാരും അയ്യാളെ അങ്ങനെയാ വിളിക്കാറു എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും കുത്തി വരച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും പക്ഷെ ആർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലാകില്ല എന്നെ ഉള്ളു

പീറ്റർ :അത് തെന്നെയാണെന്നാ തോന്നുന്നത്

നാട്ടുകാരൻ :എങ്കിൽ ദാ ആ വളവിൽ കാണുന്ന രണ്ടാമത്തെ വീടാ അത് ആർട്ട് ഗാലറി ആക്കിയതോന്നും ഇവിടെ ആരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല

പീറ്റർ :വളരെ ഉപകാരം ചേട്ടാ എന്തായലും ഞാനൊന്നു പോയി നോക്കാം

നാട്ടുകാരൻ :എങ്കിൽ ശെരി ചെന്ന് നോക്ക്

പീറ്റർ വേഗം തന്നെ വീടിനു മുൻപിലെത്തി

"എന്തൊരു വലിയ വീടാ ഇത് കണ്ടിട്ട് തന്നെ പേടിയാകുന്നു എന്തായാലും ചെന്ന് നോക്കാം "

പീറ്റർ വാതിലിനടുതെക്കേത്തി വിളിച്ചു നോക്കി

"ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്തായാലും വാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുകയല്ലേ ഒന്ന് കയറി നോക്കാം "

പീറ്റർ പതിയെ വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറി അവിടെ ചുമരിൽ ഒട്ടനവധി ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കി ഇട്ടിരുന്നു

"ഹോ ഇത് ഒരുപാടുണ്ടല്ലോ കണ്ടിട്ട് ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല അവിടവിടെ പല പല നിറങ്ങൾ അടിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു എന്തായാലും കൊള്ളാം "

പീറ്റർ മുൻപോട്ടു നടന്നു ഒരു റൂമിന് മുൻപിലെത്തി

"ആർട്ട് റൂം അതിനുള്ളിൽ കയറി നോക്കാം "

പീറ്റർ പതിയെ റൂമിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

റൂമിനുള്ളിൽ കുറച്ച് പ്രായമുള്ള ഒരാൾ ഇരുന്ന് ഉറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു

"ഇതായിരിക്കുമോ റോബർട്ട് എന്തായാലും വിളിച്ചു നോക്കാം "

പീറ്റർ പതിയെ അയാളെ തട്ടി വിളിച്ചു

പീറ്റർ :ഹലോ സാർ ഒന്ന് എഴുന്നേൽക്കു

പെട്ടെന്ന് അയ്യാൾ കണ്ണ് തുറന്നു "ആരാ നീ എന്തിനാ ഇവിടെ വന്നേ എന്റെ പെയിന്റിംഗ്സ് മോഷ്ടിക്കാൻ വന്നതാണോ "

പീറ്റർ :ഹേയ് അല്ല സാർ സാർ ആണോ ഈ റോബർട്ട്

റോബർട്ട് :അതെ എന്താ

പീറ്റർ :സാർ എന്റെ പേര് പീറ്റർ

റോബർട്ട് :അതിന് ഞാൻ എന്ത് വേണം

പീറ്റർ :ഇവിടെ ഒരാൾ ജോലിക്ക് വരുമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ അത് ഞാൻ ആണ്

റോബർട്ട് :നീ ആണോ അത്

പീറ്റർ :അതെ

റോബർട്ട് പീറ്ററിനെ അടിമുടി ഒന്ന് നോക്കി

പീറ്റർ :(ഇയ്യാളെന്തിനാ എന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ)

റോബർട്ട് :ജോലിയെ പറ്റിയൊക്കെ അറിയാമല്ലോ അല്ലേ

പീറ്റർ :അതെ സാർ ഞാൻ നന്നായി ചിത്രം വരക്കും

റോബർട്ട് :ബ്രെഷ് കയ്യിലെടുത്താൽ നിന്റെ കൈ ഞാൻ വെട്ടും

പീറ്റർ :അപ്പോൾ ഞാൻ എന്താണ് സാർ ചെയ്യേണ്ടത്

റോബർട്ട് :അപ്പോൾ അവരൊന്നും പറഞ്ഞില്ലേ

പീറ്റർ :ദേഹം അനങ്ങാത്ത ജോലിയാണെന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു

റോബർട്ട് :അത് ശെരിയാ ദേഹം അനങ്ങാത്ത ജോലി തന്നെയാ

പീറ്റർ :ഹോ ഇപ്പോഴാ ഒന്ന് സമാദാനമായത്

റോബർട്ട് :അതിരിക്കട്ടെ നിനക്ക് റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തെ പറ്റി അറിയാമോ

പീറ്റർ :റോമൻ സാമ്രാജ്യമോ എനിക്കൊന്നും അറിയില്ല

റോബർട്ട് :എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരു സാമ്രാജ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു

പീറ്റർ :ഇതൊക്കെ എന്തിനാ എന്നോട് പറയുന്നത്

റോബർട്ട് :കാര്യമുണ്ട് നിന്റെ ജോലി എന്റെ മോഡലായി നിൽക്കുക എന്നതാണ് ഇന്ന് നീ ആകേണ്ടത് റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു അടിമയാണു

പീറ്റർ :(ഇയ്യാൾക്ക് മുഴുത്ത വട്ട് തന്നെയാ)അടിമയോ ഞാനോ എന്നെ കണ്ടാൽ അടിമയെ പോലെ തോന്നുമോ

റോബർട്ട് :തോന്നിയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് തോന്നിക്കാം ദാ അവിടെ കുറച്ച് കരിയും കീറിയ ഡ്രെസ്സുകളും മുണ്ട് നീ ആ കരി ദേഹത്തൊക്കെ പുരട്ടി ആ ഡ്രെസ്സും ഇട്ടു നിന്നാൽ അടിമയല്ലേന്ന് ആരും പറയില്ല പിന്നെ ആ ചങ്ങല കൂടി ദേഹത്തിടണം

പീറ്റർ :(ദൈവമെ പണി പാളിയല്ലോ ഇനിയിപ്പോൾ എന്താ ചെയ്യുക)

റോബർട്ട് :നീ എന്ത് ആലോചിച്ചോണ്ട് നില്കുകയാ വേഗം ചെന്ന് റെഡിയായി നിൽക്ക്

പീറ്റർ :ശെരി സാർ (എന്തായാലും നനഞ്ഞു ഇനി കുളിച്ചു കയറാം)

പീറ്റർ വേഗം റെഡിയായി നിന്നു

റോബർട്ട് :ശെരി ഇനി നീ മുട്ട് കുത്തി ഇരിക്ക് മുഖത്തു നല്ല വിഷമം ഉണ്ടാകണം മനസ്സിലായോ

പീറ്റർ :ശെരി സാർ എത്ര നേരം ഇങ്ങനെ ഇരിക്കേണ്ടി വരും

റോബർട്ട് :അതൊന്നും ഇപ്പോൾ പറയാൻ പറ്റില്ല ഞാൻ വരച്ചു തീരുന്നത് വരെ

ഇരിക്കെണ്ടി വരും

പീറ്റർ :(ദൈവമേ)

റോബർട്ട് :പിന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടകാര്യം എന്തെന്നാൽ ദേഹം ഒട്ടും അനക്കാൻ പാടില്ല എന്നതാണ്

പീറ്റർ :ദേഹം അനങ്ങാത്ത ജോലിയെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഇത്രയും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല

വൈകുന്നേരം ജൂലിയുടെ വീട്

"സമയം 5മണി ആയല്ലോ ഈ ചെറുക്കൻ ഇത് എവിടെ പോയി കിടക്കുന്നു ഇത്രയും വാശി കാണിക്കാൻ ഞാൻ എന്ത് തെറ്റാ ചെയ്തത് ഇനി ചിലപ്പോൾ തിരിച്ചുപോകാനുള്ള വഴി അവൻ കണ്ടു പിടിച്ചുകാണും അതുകൊണ്ടാകും എന്നോട് വഴക്കിട്ടത് ഇനി അവനു എന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടാകില്ല എന്നാലും എന്നോട് ഒന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് പോകാമായിരുന്നു "

'ടിൻ ടോങ് 'പെട്ടെന്നാണ് വീട്ടിലെ കാളിങ് ബെൽ അടിച്ചത്

ജൂലി :അവൻ തിരിച്ചു വന്നെന്നാ തോന്നുന്നത് എപ്പോഴെങ്കിലും വരാൻ തോന്നിയല്ലോ എന്തായാലും വേഗം വാതിൽ തുറക്കാം

ജൂലി വേഗം വാതിൽ തുറന്നു എന്നാൽ വന്നത് പീറ്റർ ആയിരുന്നില്ല

"ഹലോ മാഡം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചില പുതിയ പ്രൊഡക്ടുകൾ പരിചയപ്പെടുത്താൻ വന്നതാണ് "

ജൂലി :എനിക്ക് താല്പര്യമില്ല

സെയിൽസ്മാൻ :ഇല്ല മാഡം ഒന്ന് കണ്ട് നോക്കു

ജൂലി വേഗം വാതിൽ അടച്ചു അകത്തേക്ക് കയറി

"മനുഷ്യന് വട്ടുപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാ അവന്റ ഒരു പ്രോഡക്റ്റ് എങ്ങനെയെങ്കിലും അവനൊന്നു വന്നാൽ മതിയായിരുന്നു "

ജൂലി സോഫയിലേക്കിരുന്നു

മണിക്കൂറുകൾ വീണ്ടും കടന്നു പോയി രാത്രി 9മണി

"സമയം ഇത്രയായിട്ടും അവന്റ ഒരു വിവരവുമില്ലല്ലോ അവനും അപകടം വല്ലതും പറ്റിക്കാണുമോ ഒന്നും പറ്റാതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു എല്ലാത്തിനും ഞാൻ തന്നെയാ കാരണം ഞാൻ അവനെ ഒന്നും പറയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു അവനു അത്രക്ക് വേദനിച്ചത് കൊണ്ടല്ലേ അവൻ ഇറങ്ങി പോയത് ഇനിയിപ്പോൾ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യും "

" ഇനിയും ഞാൻ ഇവിടെ കാത്തിരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല ഏതായാലും പുറത്ത് പോയി അവനെ അന്വേഷിക്കാം ചിലപ്പോൾ അകത്തു വരാൻ മടിച്ച് പുറത്ത് എവിടെയെങ്കിലും നില്പുണ്ടെങ്കിലോ "

ജൂലി വേഗം വീടിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി റോഡ് അരികിലും പീറ്ററിനെ തിരയാൻ തുടങ്ങി

"പീറ്റർ നീ ഇവിടെവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ പ്ലീസ് ഒന്ന് പുറത്തേക്ക് വാ ദൈവമേ ഒരു രക്ഷയുമില്ലല്ലോ ഇനി ഞാൻ എവിടെപ്പോയി അന്വേഷിക്കും "

പെട്ടെന്നാണ് അവിടെ മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത് വളരെ വേഗം തന്നെ മഴ ശക്തമാവാൻ തുടങ്ങി

"ഇന്നത്തെ ദിവസം തന്നെ ശെരിയല്ല ഈ നശിച്ച മഴക്ക് വരാൻ കണ്ട സമയം ഞാൻ ആകെ നനഞ്ഞല്ലോ കൂടാതെ ഈ ഒടുക്കത്തെ കാറ്റും ഇനിയിപ്പോൾ ഞാൻ അവനെ ഇവിടെ പോയി നോക്കാനാണ് "

മഴയും നനഞ്ഞുകൊണ്ട് ജൂലി തിരികെ നടന്നു

പെട്ടെന്നാണ് വഴിയരികിലെ പാർക്കിൽ ആരോ ഇരിക്കുന്നതായി ജൂലി കണ്ടത്

"ഈ സമയത്ത് ആരാ ആ പാർക്കിലിരിക്കുന്നത് അതും ഈ മഴയത്ത് എന്തായാലും നോക്കാം "

ജൂലി വേഗം പാർക്കിലേക്ക് നടന്നു അടുത്ത് പോകും തോറും ജൂലി മുഖം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി

"ദൈവമെ ഇത് അവനാണല്ലോ പക്ഷെ അവനു എന്തൊ വ്യത്യാസം ഉണ്ടല്ലോ അയ്യോ അവന്റെ മുടി ഇത് എവിടെ പോയി "

ജൂലി വേഗം പീറ്ററിനടുതേക്ക് ഓടി

ജൂലി :പീറ്റർ നീ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ മഴ നനയുന്നത്

അപ്പോഴാണ് പീറ്റർ ജൂലിയെ കണ്ടത് "മിസ്സ് ജൂലിയോ "

ജൂലി :അതെ ഞാൻ തന്നെ നീ എന്താ വീട്ടിൽ വരാത്തത്

പീറ്റർ :ഞാൻ എന്തിനാ വരുന്നത് അത് എന്റെ വീടല്ലല്ലോ

ജൂലി :അപ്പോൾ നിന്റെ പിണക്കം ഇതുവരെ മാറിയില്ലല്ലേ

പീറ്റർ :എനിക്ക് ആരോടും ഒരു പിണക്കവുമില്ല

ജൂലി :പിന്നെന്താ നിനക്ക് എന്റെ കൂടെവന്നാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ നീ ഒരുപാട് നനഞ്ഞിട്ടുണ്ട്

പീറ്റർ :ഞാൻ ഇനി അങ്ങോട്ടേക്കില്ല മിസ്സ് ജൂലി വെറുതെ മഴ നനഞ്ഞു അസുഖം വരുത്തണ്ടാ

ജൂലി :ഇത്രക്ക് വാശി പാടില്ല പീറ്റർ ഞാൻ ഇനി എന്താ നിന്റെ കാല് പിടിക്കണോ

പെട്ടെന്ന് ആകാശത്ത് വലിയൊരു ഇടി മുഴങ്ങി

"അമ്മേ "പേടിച്ചു പോയ ജൂലി പെട്ടെന്ന് തന്നെ പീറ്ററിനെ കെട്ടി പിടിച്ചു ആ തണുപ്പത്തും ജൂലിക്ക് പീറ്ററിൽ നല്ല ചൂട് അനുഭവപെട്ടു ജൂലി ഒന്നും മിണ്ടാതെ കണ്ണടച്ച് ആ ചൂട് ആസ്വാതിച്ചു

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം പീറ്റർ ജൂലിയെ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി "മിസ്സ് ജൂലി മിസ്സ് ജൂലി എന്താ ഈ കാണിക്കുന്നെ "

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിനെ വിട്ടു മാറി നിന്നു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് ഇടി പേടിയാണോ

ജൂലി :ഇപ്പോൾ അതാണോ വലിയ കാര്യം നീ വീട്ടിലേക്ക് വരുന്നോ അതോ ഇല്ലേ

പീറ്റർ :ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയോട് പറഞ്ഞില്ലേ തിരിച്ചു പൊക്കോളാൻ

ജൂലി :അങ്ങനെ ഞാൻ പോകുന്നില്ല ഞാനു നിന്റെ കൂടെ ഇവിടെ തന്നെ ഇരിക്കും രണ്ട് പേർക്കും ഒന്നിച്ച് നനയാം

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് എന്നോട് എപ്പോഴാ ഇത്രക്ക് സ്നേഹം ഉണ്ടായത്

ജൂലി :സ്നേഹമൊന്നുമല്ല ഞാൻ കാരണമല്ലേ നീ ഇങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നത് അപ്പോൾ നിന്നെ നോക്കേണ്ടത് എന്റെ ജോലിയല്ല

പീറ്റർ :അതൊന്നും സാരമില്ല എന്നെ ഞാൻ നോക്കികൊള്ളാം

ജൂലി :ഒന്ന് വാ ചെറുക്കാ ഞാൻ നിനക്ക് വേണ്ടി ഒരു സർപ്രൈസ് ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്

പീറ്റർ :എന്ത് സർപ്രൈസ്

ജൂലി :അതൊക്കെ കാണിച്ചുതരാം ആദ്യം നീ എന്റെ കൂടെ വാ

പീറ്റർ :(ഇപ്പോൾ തന്നെ വിശന്നു ചാകാറായി എന്തായാലും കൂടെ പോയേക്കാം)ശെരി മിസ്സ് ജൂലി ഇത്രയും പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ വരാം

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി വാ പോകാം

ജൂലിയും പീറ്ററും തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു

ജൂലിയുടെ വീട്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി സർപ്രൈസ് എവിടെ

ജൂലി :ഒന്ന് അടങ്ങു ചെറുക്കാ ആദ്യം ഞാൻ നിന്റെ തല തോർത്തി തരാം

ജൂലി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ടവൽ ഉപയോഗിച്ച് പീറ്ററിന്റെ തല തോർത്താൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഒന്ന് നിർത്തിക്കെ എനിക്ക് തല വേദനിക്കുന്നു

ജൂലി :ഇപ്പോ കഴിയും നിനക്ക് വല്ല അസുഖവും വന്നാൽ പിന്നെ ഞാൻ അതിന്റെ പുറകേ നടക്ക്കേണ്ടി വരും

തല തോർത്തിയ ശേഷം ജൂലി പീറ്ററിനെ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ

ജൂലി :അല്ല ഞാൻ നേരത്തെ ചോദിക്കണം എന്ന് വച്ചതാ നീ മുടി വെട്ടിയോ

പീറ്റർ :കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുടെ മുടി വെട്ടിയെന്ന്

ജൂലി :മുടി വെട്ടാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ കാശൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നിലല്ലോ

പീറ്റർ :അതൊക്കെ വലിയ കഥയാ മിസ്സ് ജൂലി ആദ്യം ഈ ഡ്രെസ്സൊക്കെ മാറിയിട്ട് വാ എന്നിട്ട് ഞാൻ എല്ലാം വിശദമായി പറയാം

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി നീയും ഡ്രെസ്സൊക്കെ മാറിക്കോ

ജൂലി തന്റെ റൂമിലേക്ക് പോയി

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :ഇനി പറ നിനക്ക് പയിസ എവിടുന്നു കിട്ടി

പീറ്റർ :ഞാൻ ജോലി ചെയ്ത് ഉണ്ടാക്കിയതാ

ജൂലി :നീ ജോലി ചെയ്തന്നൊ എന്ത് ജോലി

പീറ്റർ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ ജൂലിയോട് പറഞ്ഞു

ജൂലി :ദൈവമേ 4മണിക്കൂർ അയാൾ നിന്നെ ഒരേ ഇരുപ്പ് ഇരുത്തിയോ

പീറ്റർ :അതെ മിസ്സ് ജൂലി എന്റെ നടു ഒടിഞ്ഞിലെന്നേ ഉള്ളു അയാൾക്ക് മുഴുത്ത വട്ടാ

ഇത് കേട്ട ജൂലി ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി "നിനക്ക് മാത്രം എന്താടാ എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ നടക്കുന്നത് "

പീറ്റർ :ചിരിച്ചോ ചിരിച്ചോ ഞാൻ അല്ലെ അനുഭവിച്ചത്

ജൂലി :സോറി പീറ്റർ ഞാൻ അറിയാതെ ചിരിച്ചു പോയതാ പിന്നെ മുടി വെട്ടിയപ്പോൾ നീ കുറച്ച് സുന്ദരൻ ആയിട്ടുണ്ട്

പീറ്റർ :ഞാൻ അല്ലെങ്കിലും സുന്ദരൻ തന്നെയാ

ജൂലി :ഞാൻ പറഞ്ഞത് കൊണ്ടാണോ നീ മുടി വെട്ടിയത്

പീറ്റർ :ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് ചെയ്തതാ അല്ലാതെ ആരും പറഞ്ഞിട്ടല്ല

ജൂലി :ശെരി ശെരി എന്നാൽ നീ ഇവിടെ ഇരിക്ക് ഞാൻ പോയി സർപ്രൈസ് കൊണ്ട് വരാം

ജൂലി അടുക്കളയിൽ ചെന്ന് ഒരു പാത്രവുമായി തിരികെവന്നു

പീറ്റർ :ഇതിലാണോ സർപ്രൈസ്

ജൂലി :അതെ തുറന്ന് നോക്ക്

പീറ്റർ പതിയെ പാത്രം തുറന്നു അതിനുള്ളിൽ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയ ബിരിയാണി തന്നെ ആയിരുന്നു

പീറ്റർ :ഇത് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയ ബിരിയാണി അല്ലേ ഇതാണോ സർപ്രൈസ്

ജൂലി :അതെ

പീറ്റർ :ഇത് വല്ലാത്ത ചതിയായി പോയി മിസ്സ് ജൂലി ഇത് എങ്ങനെ സർപ്രൈസ് ആകും

ജൂലി :നീ കരുതിയത് ഞാൻ ഇത് മുഴുവൻ കഴിച്ചു കാണും എന്നല്ലേ എന്നാൽ ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടില്ല ഇത് സർപ്രൈസ് അല്ലേ

പീറ്റർ :എനിക്ക് മനസ്സിലായി മിസ്സ് ജൂലി എന്നെ പറ്റിച്ചതാ എനിക്കൊന്നും വേണ്ട ഇത്

ജൂലി :ഹോ നീ പണമോക്കേ ഉണ്ടാക്കി എന്തെകിലും കഴിച്ചു കാണും എന്നാൽ ഞാൻ നീ പോയത് മുതൽ പട്ടിണിയാണ് ഒന്നിച്ച് കഴിക്കാമെന്ന് കരുതിയാ ഇത് കൊണ്ടുവന്നത് ഇനിയിപ്പോൾ അത് വേണ്ട

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഞാനും ഇതുവരെ ഒന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല

ജൂലി :അതെന്താ നീ അല്ലേ പറഞ്ഞത് നിനക്ക് 800രൂപ കിട്ടിയെന്ന്

പീറ്റർ :അതിൽ 100രൂപ മുടി വെട്ടി 200രൂപ ഓഫീസിൽ കൊടുത്തു ബാക്കി...

ജൂലി :ബാക്കി എന്ത് ചെയ്തു

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ അതുകൊണ്ട് ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് ഒരു ഗിഫ്റ്റ് വാങ്ങിച്ചു ഞാൻ ബർത്ത് ഡേയ്ക്ക് ഒന്നും തന്നിലല്ലോ

ജൂലി :എനിക്ക് ഗിഫ്റ്റ് വാങ്ങിചെന്നോ എന്ത് ഗിഫ്റ്റ് നീ ഒന്ന് കാണിച്ചേ

പീറ്റർ :അത്ര വലിയ ഗിഫ്റ്റ് ഒന്നുമല്ല പീറ്റർ ഒരു ബോക്സ് ജൂലിക്ക് നൽകി

ജൂലി :ഇത് വാച്ച് അല്ലേ ഇത് എന്റെ കയ്യിലുണ്ടല്ലോ അതും 15000രൂപയുടെത് പിന്നെന്തിനാ ഇത്

പീറ്റർ :എന്റെ കയ്യിൽ അത്രയൊന്നുമില്ല ഞാൻ ഉള്ളതു കൊണ്ട് വാങ്ങിച്ചതാ വേണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങേടുക്ക് മിസ്സ് ജൂലി ഇടണ്ട

ജൂലി :അതിനെന്തിനാ നീ പിണങ്ങുന്നത് ഞാൻ വെറുതെ പറഞ്ഞതല്ലേ ഇതെനിക്ക് ഒരുപാട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്തായാലും നീ വിശപ്പ് സഹിച്ചു വാങ്ങിച്ചതല്ലേ പക്ഷെ ഒരു കാര്യം മാത്രം എനിക്ക് പിടി കിട്ടുന്നില്ല ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കാൻ വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഇത് എങ്ങനെ തരുമായിരുന്നു

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എന്നെ വിളിക്കാൻ വരുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു

ജൂലി :എടാ എന്നിട്ടാണോ നീ അത്രക്ക് അഹങ്കാരം കാണിച്ചത്

പീറ്റർ :പിന്നെ വിളിച്ച ഉടനെ വന്നാൽ അത് മോശമല്ലേ

ജൂലി :നീ പഠിച്ച കള്ളൻ തന്നെ എന്തായാലും ഇരുന്ന് കഴിക്ക് നല്ല വിശപ്പ് കാണുമല്ലോ

പീറ്ററും ജൂലിയും ആഹാരത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :പീറ്റർ നീ ഉറങ്ങാൻ പോകുകയാണോ

പീറ്റർ :അതെ എന്താ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :നീ സോഫയിൽ കിടക്കണ്ടാ നീ ആ റൂം എടുത്തോ

പീറ്റർ :വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി അത് മിസ്സ് ജൂലിയുടെ അച്ഛന്റെ റൂം അല്ലേ

ജൂലി :അത് സാരമില്ല നീ അവിടെ കിടന്നോ വെറുതേ എന്തിനാ ആ റൂം ഒഴിച്ചിടുന്നത് നീ പറഞ്ഞത് പോലെ അത് കൂടുതൽ വേദന ഉണ്ടാക്കുകയെ ഉള്ളു എന്നാൽ ശെരി ഞാൻ പോകുന്നു

പീറ്റർ :ഗുഡ് നൈറ്റ് മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ശെരി പീറ്റർ നിനക്ക് എന്നോട് ദേഷ്യമൊന്നും മില്ലല്ലോ

പീറ്റർ :എന്തിനാ എനിക്ക് ദേഷ്യം ഇവിടെ വന്നതിനു ശേഷമാ എനിക്ക് പുതിയ പുതിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത് അതും മിസ്സ് ജൂലി കാരണം

ജൂലി :ശെരി പീറ്റർ ഗുഡ് നൈറ്റ്

ജൂലി റൂമിലേക്ക് കയറി വാതിലടച്ചു

അന്ന് രാത്രി എത്ര ശ്രേമിച്ചിട്ടും ജൂലിക്ക് ഉറങ്ങാൻ സാധിച്ചില്ല അവൾ പീറ്റർ നൽകി വച്ചും നോക്കി തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു

"അവൻ എന്ത് പാവമാ ഞാൻ അത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടും എനിക്ക് വേണ്ടി എന്തൊക്കെയാ ചെയ്യുന്നത് ഇനി ചിലപ്പോൾ അവനു എന്നോട് വല്ല ഇഷ്ടവും കാണുമോ എന്തൊക്കെയാ ജൂലി നീ ഈ ആലോചിക്കുന്നത് മര്യാദക്ക് കിടന്നുറങ്ങാൻ നോക്ക് "

ജൂലി കണ്ണ് ഇറുക്കി അടച്ചു ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി

എന്നാൽ വീണ്ടും അവളിൽ പീറ്ററിനെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ഉണ്ടായി

"ഇന്ന് അറിയാതെ യാണെങ്കിലും ഞാൻ പീറ്ററിനെ കെട്ടിപിടിച്ചു ആ തണുപ്പത്തും അവന്റെ ദേഹത്തിനു നല്ല ചൂടായിരുന്നു "

ജൂലി പോലും അറിയാതെ അവളുടെ കൈ അവളുടെ പാന്റിസിനുള്ളിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജൂലി കൈകൾ പിൻവലിച്ചു

"എന്താ ജൂലി നീ ഈ ചെയ്യാൻ പോയത് നിനക്കെന്താ വട്ടായോ അയ്യേ എനിക്ക് ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ എനിക്ക് എന്തൊക്കെയാ ഈ പറ്റുന്നത് "

ജൂലി വേഗം തലയ്ക്ക് മുകളിൽ തലയണ വച്ച് ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി

എനിക്ക് എക്സാം ആയതു കൊണ്ടാണ് ഈ പാർട്ട് ഇത്രയും വൈകിയത് ഇപ്പോൾ എക്സമിനിടയിലാണ് ഞാൻ ഈ പാർട്ട് എഴുതിയത് നന്നായിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല എല്ലാവരും അഭിപ്രായം അറിയിക്കുക

പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ

പീറ്റർ പതിയെ ഉറക്കമുണർന്ന് ചുറ്റും നോക്കി

"ആഹ് ഇന്ന് എഴുനേൽക്കാൻ ഒരുപാട് താമസിച്ചേന്നാ തോന്നുന്നത് ഒരുപാട് നാളുകൾക്ക് ശേഷമാ ഇങ്ങനെ ഒന്ന് ഉറങ്ങാൻ പറ്റിയത് അല്ല ഈ മിസ്സ് ജൂലി എന്താ എന്നെ എഴുനെല്പിക്കാൻ വരാത്തത് ചിലപ്പോൾ എന്നെ ശല്യപെടുത്തണ്ട എന്ന് കരുതികാണും ഏതായാലും ഹാളിൽ ചെന്ന് നോക്കാം "

പീറ്റർ ഹാളിലേക്കെത്തി

"അല്ല മിസ്സ് ജൂലിയെ ഇവിടെയെങ്ങും കാണുനില്ലല്ലോ ഇനി ചിലപ്പോൾ കോളേജിൽ പോയി കാണുമോ "

"അഹ്..അഹ് "പെട്ടെന്നാണ് ജൂലിയുടെ റൂമിൽ നിന്ന് ആ ശബ്ദം കേട്ടത്

പീറ്റർ :അയ്യോ ഇത് മിസ്സ് ജൂലിയുടെ ശബ്ദമാണല്ലോ മിസ്സ് ജൂലി ഇതുവരെ എഴുനേറ്റില്ലേ

പീറ്റർ വേഗം ജൂലിയുടെ റൂമിന്റെ വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തേക്ക് കയറി എന്നാൽ റൂമിനുള്ളിൽ മൂടി പുതച്ചിരിക്കുന്ന ജൂലിയെയാണ് പീറ്റർ കണ്ടത്

പീറ്റർ വേഗം ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി പറ്റിയത് മുഖമൊക്കെ വല്ലാതിരിക്കുന്നല്ലോ

ജൂലി :ഹേയ് ഒന്നുമില്ല പീറ്റർ ഒരു ചെറിയ തലവേദന

പീറ്റർ വേഗം ജൂലിയുടെ നെറ്റിയിൽ കൈവച്ചു നോക്കി

പീറ്റർ :ഇതാണോ ഒന്നുമില്ലാത്തത് ദേഹം മുഴുവൻ ചുട്ടുപൊള്ളുകയാ നമുക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാം

ജൂലി :അതൊന്നും വേണ്ട പീറ്റർ ഇത് ഇന്നലെ മഴ നനഞ്ഞതിന്റെയാ ഗുളിക കഴിച്ചാൽ മാറിക്കോളും ദാ ആ ഷെൽഫിൽ ഗുളിക ഇരിപ്പുണ്ട് അതിങ്ങു എടുത്തുതന്നാൽ മതി

പീറ്റർ :അതിനു മിസ്സ് ജൂലി ഭക്ഷണമൊന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ പിന്നെങ്ങനെയാ ഗുളിക കഴിക്കുക ആദ്യം ഞാൻ കഴിക്കാനെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാം

ജൂലി :അതൊന്നും വേണ്ട പീറ്റർ ആഹാരം ഞാൻ പുറത്തുന്നു വരുത്താം

പീറ്റർ :അതൊന്നും വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി വയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ പുറത്തേ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്

ജൂലി :നീ വെറുതേ ബുദ്ധിമുട്ടണ്ട പീറ്റർ

ഇതൊന്നും എനിക്ക് പ്രശ്നമല്ല

പീറ്റർ :എനിക്ക് ഒരു ബുദ്ദിമുടട്ടും ഇല്ല മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി കൊള്ളാം

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി നീ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യ്

പീറ്റർ :എങ്കിൽ ശെരി ഞാൻ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് വരാം

ജൂലി :ശെരി പീറ്റർ അപ്പോഴേക്കും ഒന്ന് റെഡിയാകാം

ജൂലി പതിയെ ബെഡിൽ നിന്ന് എഴുനേക്കാൻ ശ്രേമിച്ചു

പീറ്റർ :നിൽക്ക് മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ബാത്റൂമിൽ കൊണ്ട് പോകാം

ജൂലി :അതിന് എനിക്ക് അത്രക്ക് അവശതയൊന്നുമില്ല പീറ്റർ

പീറ്റർ :അതൊന്നും പറഞ്ഞാൽ പറ്റില്ല ഞാൻ കൊണ്ട് പോയികൊള്ളാം

പീറ്റർ ജൂലിയെ ബാത്റൂമിൽ എത്തിച്ച ശേഷം അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ തിരികെയെത്തിച്ചു

പീറ്റർ :അപ്പോൾ മിസ്സ് ജൂലി റസ്റ്റ് എടുക്ക് ഞാൻ പോയി ഭക്ഷണം കൊണ്ട് വരാം

അത്രയും പറഞ്ഞ ശേഷം പീറ്റർ റൂമിനു പുറത്തേക്കു പോയി

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം പീറ്റർ ഭക്ഷണവുമായി ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

ജൂലി :അല്ല പീറ്റർ നീ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിയോ

പീറ്റർ അതൊക്കെ ഈ പീറ്ററിന്റെ ഒരു കഴിവാണ് മിസ്സ് ജൂലി ആദ്യം ഇത് കഴിച്ചു നോക്ക്

ജൂലി :അതിരിക്കട്ടേ നീ എന്താ ഉണ്ടാക്കിയത്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പനിയായതു കൊണ്ട് നല്ല ചൂട് കഞ്ഞി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്

ജൂലി :കഞ്ഞിയോ?

പീറ്റർ :അതെ കഞ്ഞിതന്നെ എന്താ കഴിക്കില്ലേ

ജൂലി :എനിക്കൊന്നും വേണ്ട ആരാ ഈ നേരത്ത് കഞ്ഞി കുടിക്കുക

പീറ്റർ :അതൊന്നും പറഞ്ഞാൽ പറ്റില്ല മിസ്സ് ജൂലി ഇത് കഴിച്ചേ പറ്റു

ജൂലി :ഞാൻ കഞ്ഞി കഴിക്കില്ല പീറ്റർ

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി കഴിക്കണ്ട ഞാൻ കഴിപ്പിച്ചോളാം വാ തുറക്ക് ഞാൻ കോരി തരാം

ജൂലി :അതൊന്നും വേണ്ട ഞാൻ കഴിച്ചോളാം നീ പൊക്കോ

പീറ്റർ :അത് വേണ്ട ഞാൻ കോരി തന്നോളാം

പീറ്റർ ജൂലിക്ക് കഞ്ഞി കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :നീ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ കണ്ടാൽ എനിക്കേതോ മാരക രോഗമാണെന്ന് തോന്നുമല്ലോ

പീറ്റർ :മിണ്ടാതിരുന്ന് കഴിക്കാൻ നോക്ക് മിസ്സ് ജൂലി വയ്യെങ്കിലും നാക്കിനു ഒരു കുറവുമില്ല

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :മതി പീറ്റർ എനിക്ക് വയറു നിറഞ്ഞു

പീറ്റർ :ശെരി എങ്കിൽ ഞാൻ ഗുളിക എടുക്കാം

പീറ്റർ ജൂലിക്ക് ഗുളിക നൽകി

പീറ്റർ :അപ്പോൾ ശെരി മിസ്സ് ജൂലി ഉറങ്ങിക്കോ ഞാൻ പുറത്തിരിക്കാം

ജൂലി :എടാ നീ കഞ്ഞി കുടിച്ചോ

പീറ്റർ :ഇല്ല മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :എങ്കിൽ പോയി കുടിക്ക് വെറുതേ പട്ടിണി കിടക്കണ്ട

പീറ്റർ :അതിന് ഇവിടെ ആര് പട്ടിണി കിടന്നു ഞാൻ രാവിലെ തന്നെ അപ്പവും മുട്ടയും കഴിച്ചതാ

ജൂലി :എടാ ദ്രോഹി അതൊക്കെ വച്ചിട്ടാണോ നീ എനിക്ക് ഈ കഞ്ഞി തന്നത് അപ്പോൾ നീ എനിക്ക് പണി തന്നതാണല്ലേ

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി എനിക്കിതൊന്നും കേൾക്കാൻ വയ്യേ

പീറ്റർ വേഗം റൂം അടച്ച് പുറത്തേക്കിറങ്ങി

രാത്രി ജൂലിയുടെ വീട്

ജൂലി റൂമിൽ നിന്ന് പതിയെ ഹാളിലേക്കെത്തി

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി ഈ കാണിക്കുന്നത് വല്ലതും വേണമെങ്കിൽ എന്നോട് പറഞ്ഞാൽ പോരെ എന്തിനാ എഴുന്നേറ്റു വന്നത്

ജൂലി :എനിക്കിപ്പോൾ ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല ഇനി ആ റൂമിലിരുന്നാൽ എനിക്ക് വട്ടുപിടിക്കും

അതും പറഞ്ഞു ജൂലി സോഫയിലേക്കിരുന്നു

പീറ്റർ :എന്നാൽ ശെരി ഞാൻ പോയി കഴിക്കാൻ കഞ്ഞി എടുക്കാം

ജൂലി :കഞ്ഞി കഞ്ഞി കഞ്ഞി നിനക്ക് വേറൊന്നും പറയാനില്ലേ രാവിലെയും ഉച്ചക്കും കഞ്ഞി കഴിച്ചു ഞാൻ മടുത്തു ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ പട്ടിണി കിടന്നോളാം എന്നാലും കഞ്ഞി വേണ്ട

പീറ്റർ ജൂലിയെ തന്നെ മിഴിച്ചു നോക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :നീ എന്താ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ

പീറ്റർ :അല്ല കുറച്ച് മുൻപ് വരെ അവശതയിൽ കിടന്ന ആളാണോ ഇതെന്ന് നോക്കിയതാ എന്റെ കഞ്ഞിയുടെ പവർ അപാരം തന്നെ

ജൂലി :നിർത്തി പീറ്റർ ഓവറാക്കണ്ട

പീറ്റർ :എനിക്ക് ഒരു തമാശ പറയാനും പാടില്ലേ മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടെ ഇരിക്ക് ഞാൻ പോയി വേറെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് വരാം

പീറ്റർ കിച്ചണിലേക്ക് പോകാനൊരുങ്ങി

ടിങ്.. ടോങ് പെട്ടെന്നാണ് കാളിങ് ബെൽ അടിച്ചത്

ജൂലി :ഇതിപ്പോൾ ആരാണാവോ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി അവിടെ ഇരുന്നോ ഞാൻ പോയി നോക്കാം

പീറ്റർ വേഗം വീടിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു റോസ് ആയിരുന്നു അത്

റോസ് :നീയോ ജൂലി എവിടെ

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ മിസ്സ് ജൂലി

റോസ് :മിസ്സ് ജൂലിയോ

പീറ്റർ :അല്ല ജൂലിക്ക് നല്ല സുഖമില്ല

റോസ് :അവൾക്കെന്താ പറ്റിയത്

റോസ് വേഗം വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

ജൂലി :എടി നീ ആയിരുന്നോ

റോസ് :നിനക്കെന്തൊ ജൂലി സുഖമില്ലേ

ജൂലി :ഹേയ് ഒന്നുമില്ല ചെറിയൊരു പനി ഇപ്പോൾ കുറഞ്ഞു അല്ല നീ ഇതെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു

റോസ് :ഞാൻ ഇതറിഞ്ഞിട്ടൊന്നും വന്നതല്ല നീ കോളേജിൽ വന്നിട്ട് രണ്ട് ദിവസമായില്ലേ അതുകൊണ്ട് എന്താ കാര്യമെന്ന് നോക്കാൻ വന്നതാ

ജൂലി :സുഖമില്ലാത്തത് കൊണ്ടാടി വരാത്തത് ഞാൻ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ കോളേജിൽ വല്ല വിശേഷവും ഉണ്ടായോ

റോസ് :അങ്ങനെ വലിയ വിശേഷമൊന്നുമില്ല കുറച്ച് ക്ലാസുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അത്ര തന്നെ അതിരിക്കട്ടെ ഈ പീറ്റർ ഇവിടെ സ്ഥിര താമസമാക്കിയോ

ജൂലി :ഹേയ് ഇല്ല ഇവൻ എനിക്ക് സുഖമില്ലാത്തതറിഞ്ഞ് ഇന്ന് വന്നതാ

റോസ് :ഹോ അങ്ങനെയാണല്ലേ

ജൂലിയും റോസും കുറച്ച് നേരം സംസാരിച്ചിരുന്നു

റോസ് :നിനക്ക് സുഖമില്ലേങ്കിൽ ഞാൻ ഇന്ന് ഇവിടെ നിൽക്കാം

ജൂലി :അതൊന്നു വേണ്ട റോസ് ഇവിടെ പീറ്റർ ഉണ്ടല്ലോ

റോസ് :എന്താ

ജൂലി :അല്ല പീറ്റർ എല്ലാ കാര്യവും നോക്കിയിട്ടുണ്ട് പിന്നെ എനിക്ക് വേറേ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല പിന്നെന്തിനാ നീ വെറുതേ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്

റോസ് :അല്ലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നിനക്ക് നമ്മളെ ഒന്നും വേണ്ടല്ലോ എന്നാൽ ശെരി ഞാൻ ഇറങ്ങുന്നു

പീറ്റർ :അങ്ങനെ പോയാൽ പറ്റില്ല ഞാൻ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട് അത് കഴിച്ചിട്ടു പോകാം

റോസ് :അതൊന്നും വേണ്ട പീറ്റർ എനിക്ക് കുറച്ച് തിരക്കുണ്ട്

പീറ്റർ :അതൊന്നും പറഞ്ഞാൽ പറ്റില്ല കഴിച്ചേ പറ്റു

റോസ് :എന്നാൽ ശെരി നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ കഴിചേക്കാം

അവർ മൂന്നു പേരും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി

റോസ് :നീ നന്നായിട്ട് പാചകം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ പീറ്റർ ഇതൊക്കെ എവിടുന്നു പഠിച്ചതാ

പീറ്റർ :അതൊക്കെ എന്റെ ഒരു സീക്രറ്റാ പുറത്ത് വിടാൻ പറ്റില്ല

ജൂലി :എടാ ചെറുക്കാ അത്രക്ക് അങ്ങോട്ട് പൊങ്ങണ്ട ഇത് അത്രക്ക് വലിയ കാര്യമൊന്നും മല്ല ഇതിനേക്കാൾ നന്നായി ഞാൻ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കും

റോസ് :ഹോ പിന്നേ എനിക്കറിഞ്ഞൂടെ നിന്റെ കൈപുണ്യം

ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം പീറ്റർറും റോസും

റോസ് :ഹ ഹ ഹ നിന്റെ ഒരു കാര്യം

പീറ്റർ :ഇതൊക്കെ സാമ്പിളാ ഇനി ഞാൻ വേറൊരു കഥ പറയാം

ജൂലി :എന്താടി കുറേ നേരമായല്ലോ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്

റോസ് :ഈ പീറ്ററിന്റെ കഥ കേട്ടാൽ ആരായാലും ചിരിച്ചു പോകും ഇവൻ ആളു സൂപ്പറാ

ജൂലി :അത് നീയേ പറയു ഇവന്റെ അവിഞ്ഞ കോമഡി കേട്ട് ചിരിക്കാൻ നിനക്ക് നാണമില്ലേ

പീറ്റർ :റോസ് അതൊന്നും ശ്രദ്ദിക്കണ്ട ജൂലിയുടെ സ്വഭാവം നിനക്കറിയില്ലേ എല്ലാത്തിനും കുറ്റം കണ്ട് പിടിക്കും

ജൂലി :റോസ് നീ അല്ലേ പറഞ്ഞത് എന്തൊ തിരക്കുണ്ടെന്ന് എന്താ പോകുന്നില്ലേ

റോസ് :ഞാൻ പീറ്ററിന്റെ കൂടെ പോകാമെന്നു കരുതി

ജൂലി :ഹേയ് പീറ്ററിനു ഇവിടെ കുറച്ച് ജോലിയുണ്ട് അത് കഴിഞ്ഞേ അവൻ പോകു നീ ഇറങ്ങാൻ നോക്ക് ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവൻ കഥയും പറഞ്ഞിരിക്കും ജോലിയൊന്നും നടക്കുകയുമില്ല

റോസ് :എന്നാൽ ശെരി ഞാൻ ഇറങ്ങുവാ പീറ്റർ അപ്പൊ പിന്നെ കാണാം ജൂലി നീ നാളെ കോളേജിൽ വരുമോ

ജൂലി :ഞാൻ വരാം റോസ്

റോസ് വീടിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

പീറ്റർ :ഇവിടെ എനിക്ക് ഒരു ജോലിയും ബാക്കി ഇല്ലല്ലോ പിന്നെതിനാ മിസ്സ് ജൂലി കള്ളം പറഞ്ഞത്

ജൂലി :പിന്നെ രണ്ടുപേർക്കും കൂടി ഇരുന്ന് കൊഞ്ചാൻ ഞാൻ സൗകര്യം ചെയ്ത് തരണോ

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി ഈ മിസ്സ് ജൂലി എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത്

ജൂലി :നിന്റെ പള്ളിയും അമ്പലവുമൊക്കെ അവിടെ നിൽക്കട്ടെ നീ എന്താ പറഞ്ഞത് ഞാൻ കുറ്റം മാത്രമേ പറയുള്ളൂന്നൊ

പീറ്റർ :(ഞാൻ സത്യമല്ലേ പറഞ്ഞത്)

ജൂലി :നീ എന്താ പറഞ്ഞത് ഞാൻ കേട്ടില്ല

പീറ്റർ :ഒന്നുമില്ല മിസ്സ് ജൂലി എനിക്ക് നല്ല ഉറക്കം വരുന്നു മിസ്സ് ജൂലിക്ക് വയ്യാത്തതല്ലേ പോയി കിടന്നോ

ജൂലി :എന്നെ നീ അങ്ങനെ കിടത്താൻ നോക്കണ്ട

പീറ്റർ :എന്നാൽ ശെരി മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ പോയി കിടക്കട്ടെ

പീറ്റർ വേഗം റൂമിൽ കയറി

ജൂലിയും റൂമിലേക്ക് കയറി കതകടച്ചു

അല്പ സമയത്തിന് ശേഷം

ജൂലി :നിനക്ക് എന്താ ജൂലി ഈ പറ്റിയത് നീ എന്തിനാ അവനോട് വെറുതേ ദേഷ്യപെട്ടത് എനിക്കിത് ഏതൊക്കെയാ ദൈവമേ ഈ പറ്റുന്നത് എന്തായലും നാളെ അവനോട് സോറി പറഞ്ഞേക്കാം

ജൂലി പതിയെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ

ജൂലി :പീറ്റർ എനിക്ക് കോളേജിൽ പോകാൻ സമയമായി ഞാൻ പോയിട്ട് വരാം

പീറ്റർ :ഇന്ന് പോണോ മിസ്സ് ജൂലി വയ്യാത്തതല്ലേ

ജൂലി :എനിക്കിപ്പോൾ ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുപാട് ക്ലാസ്സ് മുടങ്ങി ഇനിയും ലീവ് എടുത്താൽ പറ്റില്ല ശെരി പീറ്റർ വൈകുന്നേരം കാണാം

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :പിന്നെ പീറ്റർ ഇന്നലെ ഞാൻ ദേഷ്യപെട്ടില്ലേ അതിനു സോറി

പീറ്റർ :അത് സാരമില്ല മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :സോറി പീറ്റർ നിന്റെ പിണക്കം മാറ്റാൻ ഞാൻ ഇന്ന് നിനക്ക് ഒരു ഗിഫ്റ്റ് വാങ്ങി കൊണ്ട് വരാം

പീറ്റർ :എന്ത് ഗിഫ്റ്റ്

ജൂലി :അതൊക്കെ സർപ്രൈസ്

ജൂലി വീടിന് പുറത്തേക്കിറങ്ങി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ജൂലിയുടെ ക്ലാസ്സ് റൂം

റോസ് :ഇനി നീ തിങ്കളാഴ്ചയെ വരുള്ളൂ എന്നാ ഞാൻ കരുതിയത്

ജൂലി :ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുപാട് ക്ലാസ്സ് മിസ്സായി അതുകൊണ്ട് മാത്രമാ ഞാൻ ഇന്ന് വന്നത്

റോസ് :അതെന്തായാലും നന്നായി നീ ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ ബോറടിച്ചു ചാവും

ജൂലി :എടി ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചോട്ടെ

റോസ് :എന്നോടെന്തിനാ നീ അനുവാദം ചോദിക്കുന്നത് എന്താന്നു വച്ചാൽ നീ ചോദിച്ചോ

ജൂലി :അത് പിന്നെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും ഒരാളുടെ ചിന്ത വന്നുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അതിന്റെ അർഥം എന്താ

റോസ് :അപ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സിൽ ഇടക്കിടെ ആരോ വരുന്നുണ്ട് അല്ലേ

ജൂലി :അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല ഞാൻ വെറുതേ ചോദിച്ചതാ

റോസ് :നീ വെറുതേ ഒളിക്കണ്ട നിന്റെ മനസ്സിൽ വരുന്നത് ആരാണെന്ന് ഞാൻ പറയട്ടെ

ജൂലി :ശെരി നീ പറ

റോസ് :പീറ്റർ എന്താ ശെരിയല്ലേ

ജൂലി :നിനക്കെങ്ങനെ ഇത് മനസ്സിലായി

റോസ് :ഇന്നലത്തെ നിന്റെ പെർഫോമൻസ് കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായി നിനക്ക് അവനോട് പ്രേമമാണെന്ന്

ജൂലി :നീ ഒന്ന് പോയെ വെറുതേ അനാവശ്യം പറയാതെ എനിക്ക് അവനോട് ഒന്നുമില്ല

റോസ് :നീ അവനെ പറ്റി എപ്പോഴും ഓർക്കാറില്ലേ

ജൂലി :അതെ ഈ അടുത്തായിട്ട് അങ്ങനെയാ

റോസ് :അതാ ഞാൻ പറഞ്ഞത് നിനക്ക് അവനോട് പ്രേമമാണെന്ന്

ജൂലി :ഇത് പ്രശ്നമാകും

റോസ് :എന്ത് പ്രശ്നമാകുമെന്ന് അവൻ നല്ല ചെറുക്കനാ ഒരു പ്രേശ്നവുമില്ല

ജൂലി :അതിന് എനിക്ക് മാത്രം ഇഷ്ടം തോന്നിയിട്ട് കാര്യമുണ്ടോ അവനും തോന്നണ്ടേ

റോസ് :അത് ശെരിയാ അതുകൊണ്ട് നീ ആദ്യം അവനോട് ഇഷ്ടം പറയണം അപ്പോൾ അറിയാല്ലോ അവന്റെ ഉള്ളിലെന്താണെന്ന്

ജൂലി :നീ യൊന്ന് പോയെ ഞാൻ ചോദിക്കാനോ എനിക്കൊന്നും വയ്യ

റോസ് :എങ്കിൽ നീ ചോദിക്കണ്ട അവനെ വേറേ പെൺപിള്ളേർ കൊണ്ട് പോട്ടെ ഈ എനിക്ക് വരെ അവനോട് ഇഷ്ടം തോന്നുന്നുണ്ട്

ജൂലി :എങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ കൊല്ലും

റോസ് :അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവനോട് വേഗം കാര്യം പറ

ജൂലി :അവന് എന്നെ ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലോ

റോസ് :അങ്ങനെ വരാൻ ഒരു സാധ്യതയുമില്ല നിന്നെ അവന് ഇഷ്ടമാണെന്ന് തന്നെയാ എനിക്ക് തോന്നുന്നത് നീ ധൈര്യമായി ചോദിക്ക്

റോസ് :ശെരി ഞാൻ ചോദിക്കാം വല്ല കുഴപ്പവും ഉണ്ടായാൽ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും

പെട്ടെന്നാണ് അവിടേക്ക് ജോൺ എത്തിയത്

ജോൺ :രണ്ട് പേരും വലിയ തിരക്കിലാണല്ലോ

റോസ് :ഹോ എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യകാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കയറി വന്നോളും മാരണം

ജോൺ :മാരണം നിന്റെ തന്ത

ജൂലി :ഒന്ന് നിർത്തിക്കെ രണ്ടും നിങ്ങൾ എപ്പോ കണ്ടാലും കീരിയും പാമ്പുമാണല്ലോ

ജോൺ :അതിനു ഈ പിശാചല്ലേ തുടക്കമിട്ടത്

ജൂലി :അത് വിട് ജോൺ എന്താ കാര്യം

റോസ് :എന്ത് കാര്യം വല്ല തള്ളും പറയാൻ വന്നതായിരിക്കും

ജോൺ :ഞാൻ ഒരു വലിയ ന്യൂസും കൊണ്ട് വന്നതായിരുന്നു ഇനിയിപ്പോൾ പറയുന്നില്ല

ജൂലി :എന്ത് ന്യൂസ് നീ അവളെ നോക്കണ്ട എന്നോട് പറ

ജോൺ :ഞാൻ നിന്നോട് മാത്രം പിന്നീട് പറയാം

റോസ് :എന്താടാ ഇത് ഞാൻ തമാശക്ക് വേണ്ടി ഓരോന്ന് പറയുമ്പോൾ നീ അത് കാര്യമായിട്ട് എടുക്കുന്നതെന്തിനാ

ജൂലി :വിട്ടേക്കെടാ പാവം അവളും കൂടി കേൾക്കട്ടേ

ജോൺ :ശെരി ഞാൻ പറയാം നിങ്ങൾക്ക് ഈ ജെയ്‌സനെ അറിയാമോ

ജൂലി :ഏത് ജെയ്‌സൺ

ജോൺ :ഈ സിറ്റിയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ബിസ്സ്നെസ്സ് വുമനിന്റെ മകനാ നീ ജെയ്‌സൺ കമ്പനിസിനെ പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലേ

റോസ് :എനിക്കറിയാം അവനെന്തുപറ്റി

ജോൺ :ഒന്നുംപറ്റിയില്ല

ജൂലി :പിന്നെന്താ

ജോൺ :അവൻ അവന്റെ ഫ്രണ്ട്സിനു വേണ്ടി ഒരു പാർട്ടി കൊടുക്കുന്നുണ്ട് നാളെ

റോസ് :അതിന് നമുക്കെന്താ

ജോൺ :നമ്മളും നാളെ അങ്ങോട്ടേക്ക് പോകുന്നു

ജൂലി :അതിന് അവൻ നിന്നെ പാർടിക്ക് വിളിച്ചിട്ടുണ്ടോ

ജോൺ :ഹേയ് ഇല്ല എനിക്ക് അവനെ അറിഞ്ഞുപോലും കൂടാ

ജൂലി :പിന്നെങ്ങനെ പോകാനാ

ജോൺ :അതാ ഞാൻ പറഞ്ഞു വരുന്നത് ആ പാർട്ടിയിൽ ഒരുപാട് പേർ വരും വരുന്നവരെയൊന്നും ചെക്ക് ചെയ്യാറുമില്ല

ജൂലി :എനിക്ക് മനസ്സിലായി നമ്മളും ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിളിക്കാത്ത പാർടിക്ക് പോകണമായിരിക്കുമല്ലേ

ജോൺ :അത് താന്നെ നിന്നെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു ജൂലി

ജൂലി :നീയൊന്ന് പോയെ ജോൺ നീ ഈ പറയുന്ന ജെയ്സൺ ആളു പ്രശ്നക്കാരനാണെന്നാ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളത്

ജോൺ :ഒരു പ്രേശ്നവുമില്ല ആ തിരക്കിനിടയിൽ നമ്മളെ ആരും തിരിച്ചറിയുക പോലുമില്ല പിന്നെ ആ പാർട്ടിയിൽ ഇല്ലാത്ത ഫുഡ് ഐറ്റംസ് ഇല്ലെന്നാ ഞാൻ കേട്ടത് ആരൊക്കെ വന്നില്ലെങ്കിലും ഞാൻ പോകും

റോസ് :ജൂലി കേട്ടിട്ട് കുഴപ്പമില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു നമുക്കും പോയാലോ

ജൂലി :ഇതൊക്കെ ചീപ്പ് അല്ലേ റോസ്

റോസ് :ഇതൊക്കെ ഒരു രസമായി കണ്ടാൽ മതി ഒന്നും ഉണ്ടാകില്ല

ജൂലി :എന്നാൽ പോയി നോക്കാമല്ലേ പിന്നെ ഞാൻ ഒരാളെ കൂടി കൊണ്ട് വന്നോട്ടെ

ജോൺ :അതാരാ ആ ഒരാൾ

ജൂലി :എന്റെ ഒരു കസിനാ പീറ്റർ

റോസ് :നീ കൊണ്ട് വന്നോ എന്തായാലും ഓസിനല്ലേ പോകുന്നത് അവനും കൂടി വന്നോട്ടെ

ജോൺ :ആര് വേണമെങ്കിലും വന്നോട്ടെ പക്ഷെ കൃത്യ സമയത്ത് എത്തണം നാളെ ജെയ്സൺ കൺവെൻഷൻ സെന്ററിൽ വച്ചാ പാർട്ടി കൃത്യം 7മണിക്ക് നിങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടാകണം

ജൂലി :ശെരി ഞാൻ ഏറ്റു

ജോൺ :എന്നാൽ ശെരി ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം

ജോൺ ക്ലാസിനു പുറത്തേക്ക് പോയി

ജൂലി :റോസ് എനിക്ക് ഒരു ഐഡിയ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്

റോസ് :എന്ത് ഐഡിയ

ജൂലി :ഞാൻ പീറ്ററിനോട് പാർട്ടിയിൽ വച്ച് ഇഷ്ടം പറയും

റോസ് :അതെന്തായാലും കൊള്ളാം ജൂലി

ജൂലി :എന്തായാലും നല്ല രീതിയിൽ പ്ലാൻ ചെയ്യണം

വൈകുന്നേരം ജൂലിയുടെ വീട്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി എന്താ ഇന്ന് വൈകിയത്

ജൂലി :നിനക്ക് ഗിഫ്റ്റ് വാങ്ങാൻ ഒരു കടയിൽ കയറി അതാ വൈകിയത്

പീറ്റർ :ഗിഫ്റ്റോ അപ്പോൾ മിസ്സ് ജൂലി അത് കാര്യമായിട്ട് പറഞ്ഞതാണോ

ജൂലി :അല്ലാതെ പിന്നെ ദാ നോക്ക്

ജൂലി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ബോക്സ് പീറ്ററിനു നൽകി

പീറ്റർ :ഇത് ഡ്രസ്സ് ആണല്ലോ ഇതിപ്പോൾ എന്തിനാ വാങ്ങിയത് എനിക്ക് ഇവിടെ ആവശ്യത്തിനുണ്ടല്ലോ

ജൂലി :അത് സാരമില്ല നാളെ നമുക്ക് ഒരിടം വരെ പോകാനുണ്ട് അതുകൊണ്ട് വാങ്ങിയതാ

പീറ്റർ :അതെവിടെയാ

ജൂലി :ഒരു പാർട്ടിക്കാ നിനക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഫുഡ് ഒക്കെ അവിടെ ഉണ്ടാകും

പീറ്റർ :ആരാ പാർട്ടി നടത്തുന്നത്

ജൂലി :എന്റെ ഒരു ഫ്രണ്ട് നടത്തുന്നതാ

പീറ്റർ :ഏത് ഫ്രണ്ട്

ജൂലി (ഇവന് എന്തൊക്കെയാ അറിയേണ്ടത്)നിനക്ക് അറിയാത്ത ഫ്രണ്ടാ പേര് ജെയ്സൺ

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി നാളെ നമുക്ക് അടിച്ചു പൊളിക്കാം

ജൂലി :പിന്നെ എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു പ്രധാന കാര്യം പറയാനുണ്ട്

പീറ്റർ :പോകാനുള്ള വഴി കണ്ട് പിടിക്കണം എന്നല്ലേ ഞാൻ ഉടനെ കണ്ട് പിടിച്ചോളാം ഇനി അധികം വൈകില്ല

ജൂലി :അതിന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്നോട് പോകണമെന്ന് പറഞ്ഞോ നാളെ ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയും ആത് കേട്ടിട്ട് നീ പോകണോ വേണ്ടയോ എന്നൊക്കെ തീരുമാനിക്ക്

പീറ്റർ :അത്രക്ക് എന്താ എന്നോട് പറയാനുള്ളത്

ജൂലി :അതൊക്കെ നാളെ അറിഞ്ഞാൽ മതി

****

പിറ്റേ ദിവസം വൈകുന്നേരം ജൂലിയുടെ വീട്

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഈ ഡ്രെസ്സിൽ ഞാൻ എങ്ങനെയുണ്ട്

ജൂലി :നന്നായിട്ടുണ്ട് പീറ്റർ നീ വേഗം ഇറങ്ങാൻ നോക്ക് സമയം 6മണി യായി ഇപ്പോൾ പോയാലെ കൃത്യ സമയത്ത് അവിടെ എത്താൻ പറ്റു

പീറ്റർ :ഞാൻ റെഡിയാണ് മിസ്സ് ജൂലി നമുക്ക് ഇറങ്ങാം

ജൂലിയും പീറ്ററും വീടുപൂട്ടി പുറത്തേക്കിറങ്ങി

ജൂലി :വാ പീറ്റർ നമുക്ക് ഓട്ടോ വല്ലതും കിട്ടുമോയെന്നു നോക്കാം

അല്പ സമയത്തിനുശേഷം ജെയ്സൺ കൺവെൻഷൻ സെന്റർ

ജൂലി : വേഗം വാ പീറ്റർ അവർ അവിടെ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും

പെട്ടെന്നാണ് റോസും ജോണും അവരുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തിയത്

ജൂലി :പാർട്ടി തുടങ്ങിയോ ജോൺ

ജോൺ :ഇല്ല ജൂലി ആളുകൾ വരുന്നതേ ഉള്ളു എല്ലവരും ജെയ്സന്റെ കോളേജ് മേറ്റ്സാ

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി നമുക്ക് പോകാം

ജോൺ :അതിരിക്കട്ടെ ഇതാണല്ലേ നിന്റെ കസിൻ പീറ്റർ

ജൂലി :അതെ

ജോൺ :ഹായ് പീറ്റർ ഞാൻ ജോൺ

പീറ്റർ :ഉം അറിയാം

ജോൺ :ഇവൻ ഭയങ്കര സീരിയസ് ആണല്ലോ ജൂലി

ജൂലി :ഹേയ് അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല നീ വാ നമുക്ക് വേഗം പോകാം

അവർ സെന്ററിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

അവർ നാലുപേരും ഹാളിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി വമ്പൻ സെറ്റപ്പ് ആണല്ലോ ഞാൻ ഇത്രയും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല

ജോൺ :അതുകൊണ്ടല്ലേ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട് വന്നത്

റോസ് :എന്തായാലും കൊള്ളാം അധികം ആളുകൾ വരുന്നതിനുമുൻപ് നമുക്ക് ഇവിടെയൊക്കെ ഒന്ന് ചുറ്റികാണാം എല്ലാരും വേഗം വാ

റോസും ജോണും മുൻപോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടെ തന്നെ നിൽക്കുന്നെ നമുക്ക് അവരുടെ കൂടെ പോകാം

ജൂലി :നിക്ക് പീറ്റർ ആദ്യം നീ ഞാൻ പറയുന്നത് ഒന്ന് കേൾക്ക്

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി പ്രശ്നം

ജൂലി :ഇത് തന്നെയാ പ്രശ്നം നീ എന്നെ വീട്ടിൽ വച്ച് എന്ത് വേണമെങ്കിലും വിളിച്ചോ പക്ഷെ ഇവിടെ വച്ച് ഇങ്ങനെ മിസ്സ് ജൂലി മിസ്സ് ജൂലി എന്ന് വിളിക്കരുത്

പീറ്റർ :ഇതാണോ ഇത്ര വലിയ കാര്യം ഇതൊന്നും ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല എല്ലാം ഞാൻ നോക്കി കൊള്ളാം

ജൂലി :എങ്കിൽ ശെരി വാ പോകാം

ജൂലിയും പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :എന്നോട് എന്തൊ ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടെന്നല്ലേ ഇന്നലെ പറഞ്ഞത് എന്താ അത്

ജൂലി :(അപ്പോൾ ഇവൻ അത് മറന്നിട്ടില്ല)അതൊക്കെ ഉണ്ട് പീറ്റർ സമയമാകുമ്പോൾ പറയാം

പീറ്റർ :എന്തൊ വലിയ സർപ്രൈസ് ആണെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ ഒന്ന് പറ ജൂലി

ജൂലി :അതൊക്കെ പറയാം ആദ്യം നീ വാ നമുക്ക് അവരുടെ അടുത്തേക്ക് പോകാം

ജൂലിയും പീറ്ററും വേഗം തന്നെ കൂട്ടുകാരുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി

റോസ് :നിങ്ങൾ ഇത് എവിടെയായിരുന്നു

ജൂലി :ഹേയ് ഞാൻ ഇവനോട് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുകയായിരുന്നു

ജോൺ :ദാ ഇതാണ് ഡൈനിങ് ഹാൾ നമുക്ക് കയറി നോക്കിയാലോ

ജൂലി :ഇപ്പോൾ വേണ്ട ജോൺ എല്ലവരും എത്തട്ടെ എന്നിട്ട് മതി ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ അതാകുമ്പോൾ പ്രശ്നം ഒന്നും ഉണ്ടാകില്ല

റോസ് :അത് ശെരിയാ ഇപ്പോൾ കയറുന്നത് റിസ്ക് ആണ്

പീറ്റർ :നിങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് എന്ത് പ്രശ്നം എന്ത് റിസ്ക് എനിക്കൊന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല

ജോൺ :ജൂലി നീ ഇവനോട് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലേ

ജൂലി :ഹേയ് ഒരു പ്രേശ്നവും ഇല്ല പീറ്റർ ഞങ്ങൾ വെറുതേ പറഞ്ഞതാ

പീറ്റർ :ശെരി ശെരി നമുക്ക് ഹാളിലേക്ക് പോകാം

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം പാർട്ടി ആരംഭിച്ചു

ജൂലി :അമ്മോ ഇത് ഒരുപാട് പേരുണ്ടല്ലോ റോസ്

റോസ് :ശെരിയാ എല്ലാവരും സെന്റ് പീറ്റേഴ്സിലെ കുട്ടികളാ ഏതായാലും നന്നായി നമ്മളെ ആരും തിരിച്ചറിയിലല്ലോ

പീറ്റർ :നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വാചകം അടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കാനാണൊ പരുപാടി എനിക്ക് നന്നായി വിശക്കുന്നുണ്ട്

ജൂലി :അത് ശെരിയാ എനിക്കും വിശക്കുന്നുണ്ട് നമുക്ക് കഴിച്ചാലോ ഫ്രണ്ട്സ്

ജോൺ :എന്നാൽ ശെരി നമുക്ക് കഴിക്കാൻ പോകാം

പെട്ടെന്നു തന്നെ അവർ നാലുപേരും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ കയറി

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം

ജോൺ :എന്തൊരു വെട്ടായിരുന്നു റോസേ ഇത് ഇനി ആ വയറ്റിൽ സ്ഥലം വല്ലതും ബാക്കിയുണ്ടോ

റോസ് :പറയുന്ന ആള് പിന്നെ കഴിക്കാത്തത് പോലെ എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ കഴിച്ചത് നീ തന്നെയാ

പീറ്റർ :എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഫുഡ് അടിപൊളിയായിരുന്നു ഒരു രക്ഷയുമില്ല

ജോൺ :അത് പിന്നെ പറയാനുണ്ടോ ഞാനല്ലേ നിങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ട് വന്നത്

റോസ് :നീ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ നീ നടത്തുന്ന പാർട്ടിയാണെന്ന് തോന്നുമല്ലോ നീ കൊണ്ട് വന്നില്ലെങ്കിലും നമുക്ക് ഇവിടെ വരാവുന്നതേ ഉള്ളു

ജോൺ :നീ ഇത് തന്നെ പറയുമെന്ന് എനിക്കറിയാം കാര്യം കഴിഞ്ഞല്ലോ ഇനി എന്തും പറയാമല്ലോ

ജൂലി :ഒന്ന് നിർത്തിക്കെ രണ്ടും ദയവ് ചെയ്ത് ഇവിടെ വച്ച് ഒരു വഴക്കുണ്ടാക്കരുത് പുറത്ത് പോയിട്ട് എന്ത് വേണമെങ്കിലും ആകാം വാ നമുക്ക് പോകാം

ജോൺ :പോകാനോ ഇനിയല്ലേ യഥാർത്ഥ ആഘോഷം തുടങ്ങുന്നത്

ജൂലി :ഇനി എന്താ ബാക്കിയുള്ളത്

ജോൺ :ഇവിടെ ഫുഡ് മാത്രമല്ല നല്ല വിസ്കിയും ബ്രാണ്ടിയും എല്ലാമുണ്ട് നമുക്ക് അതുകൂടി കഴിച്ചിട്ടു പോകാം

റോസ് :അതിന് നമ്മൾ നിന്നെ പോലെ കുടിക്കില്ലല്ലോ

ജോൺ :നിങ്ങൾ കഴിക്കണ്ട ഈ പീറ്റർ എനിക്കൊരു കമ്പനി തന്നാൽ മതി എന്താ പീറ്റർ നമുക്ക് പോയാലോ

പീറ്റർ :ഞാൻ ഇതുവരെ കുടിച്ചിട്ടില്ല

ജോൺ :അതെന്തായാലും നന്നായി ഇന്നാണ് തുടങ്ങാൻ പറ്റിയ ദിവസം ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത ബ്രാൻഡുകൾ ഇല്ല വാ പീറ്റർ

പീറ്റർ :എങ്കിൽ ശെരി ഞാൻ ഒരു കൈ നോക്കാം

ജൂലി :നീ ഒരു കയ്യും നോക്കണ്ട ജോൺ നിനക്ക് കുടിക്കണമെങ്കിൽ നീ കുടിച്ചോ പീറ്ററിനെ വിളിക്കണ്ട

ജൂലി :നീ എന്തിനാ അതിന് ചൂടാകുന്നത് അവൻ വരുന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട ഞാൻ ഒറ്റക്ക് കുടിച്ചോളാം നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്ക് ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം

ജോൺ പെട്ടെന്നു തന്നെ ഡ്രിങ്ക്സ് ഹാളിലേക്ക് പോയി

പീറ്റർ :കഷ്ടമുണ്ട് ജൂലി

ജൂലി :ഒരു കഷ്ടവുമില്ല അങ്ങനെ നീ ഇപ്പോൾ കുടിക്കണ്ട

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

റോസ് :ജൂലി നീ പിറകിലോട്ടൊന്ന് നോക്കിക്കേ കുറച്ചവൻമ്മാർ കുറേ നേരമായി നമ്മളെ തന്നെ നോക്കികൊണ്ട് നിൽക്കുന്നുണ്ട് അവന്മാരുടെ നോട്ടം അത്ര ശെരിയല്ല

ജൂലി പതിയെ പുറകോട്ട് തിരിഞ്ഞു നോക്കി

ജൂലി :ശെരിയാ കണ്ടാലറിയാം അലവലാതികളാണെന്ന് ഈ ജോൺ ഇതെവിടെ പോയി കിടക്കുവാ അവൻ ഒന്ന് വന്നെങ്കിൽ വീട്ടിൽ പോകാമായിരുന്നു

പീറ്റർ :കുറേ നേരമായല്ലോ രണ്ടുപേരും രഹസ്യം പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് എന്താ പ്രശ്നം

ജൂലി :ഒന്നുമില്ല പീറ്റർ ജോൺ ഇതുവരെ വന്നില്ലല്ലോ അത് പറഞ്ഞതാ വാ പീറ്റർ നമുക്ക് കുറച്ചങ്ങോട്ട് മാറി നിക്കാം

അവർ അല്പം മാറി ജോണിനെ കാത്തുനിന്നു

റോസ് :ജൂലി അവന്മാർ വീണ്ടും നമ്മുടെ പുറകേ വന്നിട്ടുണ്ട്

ജൂലി :ഇനിയിപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യാനാ അവന്മാർ എന്തെകിലും ചെയ്യട്ടെ നമുക്ക് ശ്രദ്ധിക്കണ്ട

റോസ് :അതല്ല ജൂലി അവർ നമ്മുടെ ഫോട്ടോസ് എടുക്കാൻ നോക്കുണ്ട് എനിക്ക് പേടിയാകുന്നു

ജൂലി :നീ എന്തിനാ പേടിക്കുന്നത് ഇവിടെ ഇത്രയും പേരില്ലേ

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി പ്രശ്നം നിങ്ങൾ എന്തിനാ ടെൻഷൻ ആകുന്നത്

ജൂലി :അത് പിന്നെ കുറച്ചു നേരമായി ആ പുറകിൽ നിൽക്കുന്നവന്മാർ നമ്മളെ ഫോളോ ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഫോട്ടോസ് എടുക്കാനും നോക്കുണ്ട്

പീറ്റർ :ഇതെന്താ നേരത്തേ പറയാത്തത് ഞാൻ പോയി ചോദിക്കാം ഇത് ഇങ്ങനെ വിട്ടാൽ പറ്റില്ലല്ലോ

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ നമുക്ക് തിരിച്ചു പോകാം അവരെ കണ്ടിട്ട് പ്രശ്നകാരാണെന്നാ തോന്നുന്നത്

പീറ്റർ :ഇങ്ങനെ പേടിച്ചാൽ എങ്ങനെയാ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്ക് ഞാൻ പോയി സംസാരിച്ചിട്ടു വരാം

പീറ്റർ പുറകിലെ ഗ്യാങ്ങിനടുത്തെത്തി

പീറ്റർ :ചേട്ടന്മാർ കുറേ നേരമായല്ലോ ഞങ്ങളുടെ പുറകേ കൂടിയിട്ട് നിങ്ങൾ എന്തിനാ അവരുടെ ഫോട്ടോ എടുത്തത്

"എടാ ഫ്രെഡ്ഡി നീ ഇങ്ങ് വന്നേ ഇവിടെ ഒരു പാൽകുപ്പി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നു"

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു പെട്ടെന്ന് കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ മുൻപോട്ട് വന്നു

"ഇനി മോന് എന്താ ചോദിക്കേണ്ടതെന്ന് വച്ചാൽ ഇങ്ങോട്ട് ചോദിച്ചോ "

പീറ്റർ :നിങ്ങൾ എന്തിനാ അവരുടെ ഫോട്ടോസ് എടുത്തത് എന്താ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെങ്കിലും നീ നടത്തിതരുവോ എന്നാൽ കേട്ടോ എനിക്ക് ആ രണ്ടെണ്ണത്തിനേയും വേണം നിന്റെ കൂട്ടുകാരികളല്ലേ നീ ഒന്ന് സെറ്റ് ആക്കി താ

അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കുത്തിനു പിടിച്ചു "ഒരിക്കൽ കൂടി ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ നീ ജീവനോടെ ഇവിടുന്ന് പോകില്ല "

ജൂലി :അവിടെ പ്രശ്നമായേന്നാ തോന്നുന്നത് നീ വാ റോസ് നമുക്ക് ചെന്ന് നോക്കാം

ജൂലിയും റോസും വേഗം അവരുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ വാ നമുക്ക് പോകാം

പീറ്റർ :ഇല്ല ജൂലി ഇവന്മാരെ ഒന്നും അങ്ങനെ വിട്ടാൽ ശെരിയാകില്ല

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിനെ താഴേക്ക് തള്ളിയിട്ടു എന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ജൂലി ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കരണത്തടിച്ചു

ജൂലി :ഇവന്റെ ദേഹത്തെങ്ങാനും തൊട്ടാൽ നിന്നെയൊന്നും ഞാൻ വെറുതേ വിടില്ല

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡി ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു എന്നാൽ വേഗം തന്നെ പീറ്റർ എഴുനെല്കുകയും ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കയ്യിലെ മൊബൈൽ ഫോൺ പിടിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു

പീറ്റർ :ഇതിലല്ലേ നീ ഇവരുടെ ഫോട്ടോ എടുത്തത് ഇനി നിനക്കിത് വേണ്ട

അതും പറഞ്ഞ് പീറ്റർ മൊബൈൽ ഫോൺ താഴെ എറിഞ്ഞു താഴെ വീണ മൊബൈൽ ചിന്നി ചിതറി

"എടാ " ദേഷ്യത്തോടെ ഫ്രഡ്ഡി പീറ്ററിനു നേരെ നടുന്നു അതുപോലെ തന്നെ പീറ്ററും ഫെഡ്ഡിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു

പെട്ടെന്ന് തന്നേ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാർ ഫ്രെഡ്ഡിയെ പിടിച്ചു നിർത്തി "വേണ്ട ഫ്രെഡ്ഡി ജെയ്സനും കൂട്ടുകാരും വന്നിട്ടുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ശെരിയാകില്ല നമുക്ക് ഇവരെ പിന്നീട് കൈകാര്യം ചെയ്യാം "

ഇതേ സമയം തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിനേയും പിടിച്ചു മാറ്റി "വേണ്ട പീറ്റർ നമുക്ക് പോകാം "

ഫ്രെഡ്ഡി :നീയൊന്നും രക്ഷപെട്ടെന്ന് കരുതണ്ട നമ്മൾ ഇനിയും കാണും

പീറ്റർ :അന്ന് നിന്റെ അന്ത്യമായിരിക്കും

ജൂലി വേഗം പീറ്ററുമായി മുൻപോട്ട് നടന്നു

ജൂലി :വേഗം നടക്ക് ഇനി ഇവിടെ നിന്നാൽ ശെരിയാകില്ല

പീറ്റർ :അതിന് ജോൺ വന്നില്ലല്ലോ

പെട്ടെന്നാണ് റോസ് ജൂലിയെ വിളിച്ചത്

റോസ് :ജൂലി ദേ അങ്ങോട്ട് നോക്കിക്കേ

ജൂലി റോസ് കാണിച്ച ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി ഒരു തൂണിൽ ചാരി നിക്കുന്ന ജോൺ ആയിരുന്നു അത്

അവർ വേഗം ജോണിന്റെ അടുത്തേക്കെതിത്തി

റോസ് :നിൽക്കുന്ന നിൽപ്പ് കണ്ടോ മുഴുകുടിയൻ

ജോൺ :അയ്യോ നിങ്ങള് വന്നോ നമുക്ക് പോകണ്ടേ

റോസ് :ഉം നന്നായിട്ടുണ്ട് ഇവിടെ നടന്ന പുകിലൊന്നും ഇവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല ഇങ്ങനെ ഒരുത്തനെ ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല

ജൂലി :റോസ് നീ അവനെ പിടിച്ചോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെയെങ്കിലും വീഴും വാ

നമുക്ക് പുറത്തേക്കു പോകാം

അവർ നാലുപേരും സെന്ററിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

റോസ് :എന്നാൽ ശെരി ജൂലി ഞാൻ ജോണിനെ വീട്ടിൽ വിട്ടേക്കാം നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിക്കോ

ജൂലി :ശെരി റോസ് പിന്നെക്കാണാം ബൈ

റോസ് :ബൈ ജൂലി ബൈ പീറ്റർ പിന്നെ കാണാം

ജൂലി പീറ്ററുമായി റോഡിലൂടെ മുൻപോട്ട് നടന്നു

ജൂലി :നീ എന്തൊക്കെയാ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് അവന്റ അന്ത്യമാണെന്നൊ നീ ആരാന്നാ നിന്റെ വിചാരം

പീറ്റർ :പിന്നെ അവനോടൊക്കെ എങ്ങനെയാ പെരുമാറേണ്ടത് പിന്നെ മിസ്സ് ജൂലി ഒന്നും പറയണ്ട ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ ഉള്ളു മിസ്സ് ജൂലി അവനെ തല്ലിയില്ലേ

ജൂലി :അത് ശെരിയാ ആ തല്ല് സത്യത്തിൽ നിനക്കാ തരേണ്ടിയിരുന്നത് സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നേന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് പോയി തല്ലുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു നീ എന്താ വല്ല ഗുണ്ടയുമാണോ

പീറ്റർ :പിന്നെ ഞാൻ എന്താ ചെയ്യേണ്ടത് അവൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ പറ്റി ഓരോന്ന് പറയുന്നത് കേട്ടോണ്ട് നിൽക്കണമായിരുന്നോ സത്യത്തിൽ അവനെയൊക്കെ കൊല്ലാനുള്ള കലി ഉണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക് മിസ്സ് ജൂലി പിടിച്ചു മാറ്റിയത് കൊണ്ടാ അവന്മാർ രക്ഷപെട്ടത്

ജൂലി :എന്നെ പറഞ്ഞാൽ നിനക്കെന്താ പ്രശ്നം അവർ നിന്നെ അല്ലല്ലോ പറഞ്ഞത്

പീറ്റർ :അത് ശെരിയാ ഞാൻ ചെയ്തത് തെറ്റായിപോയി ഇനി മിസ്സ് ജൂലിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നുമില്ല മിസ്സ് ജൂലിയോട് മിണ്ടുന്നുമില്ല എന്ത് ചെയ്താലും കുറ്റം എനിക്കാണല്ലോ

ജൂലി :അയ്യേ നീ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ കുട്ടികളെ പോലെ ദേഷ്യപെടുന്നത് ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞതല്ലേ സത്യത്തിൽ അവന്മാർക്ക് നല്ലത് കൊടുക്കേണ്ടത് തന്നെയാ

പീറ്റർ :ഓ എല്ലാം പറഞ്ഞതിനു ശേഷം വെറുതേ പറഞ്ഞതാണെന്ന് ഈ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് എന്നോട് ഒട്ടും സ്നേഹമില്ല എന്തായാലും ഒരു ഓട്ടോ പിടിക്ക് നമുക്ക് വേഗം വീട്ടിലെത്താം

ജൂലി :അത് വേണ്ട നമുക്ക് നടന്നു പോകാം.

പീറ്റർ :നടന്നു പോകാനോ എനിക്കൊന്നും വയ്യ

ജൂലി :ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയണമെന്ന് പോകുന്ന വഴിക്ക് ഞാൻ അത് പറയാം

പീറ്റർ :അയ്യോ അതിന്റെ കാര്യം ഞാൻ അങ്ങ് മറന്നു പോയി എന്താ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പറയാനുള്ളത്

ജൂലി :ശെരി ഞാൻ പറയാം പക്ഷെ അത് കേട്ട ശേഷം നീ എന്നെ കളിയാക്കരുത്

പീറ്റർ :കളിയാക്കരുതെന്നൊ എന്താ മിസ്സ് ജൂലി അത്രക്ക് കോമഡിയാണോ

ജൂലി :നീ ഒന്ന് പോയെ അതൊന്നുമല്ല

പീറ്റർ :എന്നാൽ പിന്നെ എന്താണെന്നു പറ

ജൂലി :അത് പിന്നെ

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ

ജൂലി :എനിക്ക് നിന്നെ..

പീറ്റർ :എന്തൊന്നു വച്ചാൽ പറ മിസ്സ് ജൂലി

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഒരു ജീപ്പ് അവർക്ക് മുന്നിൽ ചീറി പറഞ്ഞു വന്നു നിന്നു

പീറ്റർ :ഏതവനാടാ അത് നിനക്കൊന്നും കണ്ണു കാണില്ലേ

അടുത്തനിമിഷം ജീപ്പിൽ നിന്ന് പുറത്ത് വന്നവരെ കണ്ട് ജൂലിയും പീറ്ററും ഞെട്ടി ഫ്രെഡ്ഡിയും ഗ്യാങ്ങും ആയിരുന്നു അത്

ജൂലി :പീറ്റർ ഇവൻമാരല്ലേ പാർട്ടിയിൽ വച്ച് പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയത്

പീറ്റർ :അതേ മിസ്സ് ജൂലി ഇവന്മാർ എന്തൊ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വരവാ

ജൂലി :ഇനിയിപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും പീറ്റർ

പീറ്റർ :അത് തന്നെയാ ഞാനും ആലോചിക്കുന്നത്

ജൂലി :നീയല്ലേ കുറച്ച് മുൻപ് പറഞ്ഞത് ഇവന്മാരെ കണ്ടാൽ വെറുതേ വിടില്ലേന്ന്

പീറ്റർ :അതൊക്കെ ഞാൻ ഒരു ഓളത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലേ

ജൂലി :ദൈവമേ ഇനിയിപ്പോൾ എന്താ ചെയ്യുക ശെരി പീറ്റർ നമുക്ക് ഓടിയാലോ

പീറ്റർ :അത് നടക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല അവരുടെ കയ്യിൽ ജീപ്പുണ്ട് എന്തായാലും നമുക്ക് മുൻപോട്ട് തന്നെ നടക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്റെ ഒരു ഭാഗ്യം നോക്കണേ നിങ്ങളെ ഇത്ര പെട്ടന്ന് കയ്യിൽ കിട്ടുമെന്ന് ഞാൻ ഒട്ടും വിചാരിച്ചേയില്ല അപ്പോൾ ഇനി എങ്ങനെയാ കാര്യങ്ങൾ

പീറ്റർ :നിനക്കൊക്കെ എന്തിന്റെ കേടാ മര്യാദക്ക് വഴിയിൽനിന്ന് മാറി നിൽക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് വീട്ടിൽ പോകണം

ഫ്രെഡ്ഡി :അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ ശെരിയാകും എന്നെ ഇനി കണ്ടാൽ എന്തൊ ഉണ്ടാക്കുമെന്നല്ലേ നീ പറഞ്ഞത് ഇനി നീ എന്താന്നു വച്ചാൽ ചെയ്തു കാണിക്ക്

ജൂലി :അതിവൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞതാ ചേട്ടാ ക്ഷെമിചേക്ക്

ഫ്രെഡ്ഡി :ശെരി അവൻ പൊക്കോട്ടെ പക്ഷെ നീ ഇവിടെ നിൽക്ക്

പെട്ടെന്ന് പീറ്റർ ജൂലിയെയും കൊണ്ട് പുറകോട്ടു മാറി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഇവന്മാർ വിടുന്ന ലക്ഷണമില്ല എന്തായാലും ഞാൻ ഒരു ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കാം

ജൂലി :നീ എന്താ പീറ്റർ നീ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്താടാ അവളോട് പിറുപിറുക്കുന്നത് നിന്റെ ധൈര്യമൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പോയി

പീറ്റർ :എന്റെ ധൈര്യത്തിനോന്നും ഒരു കുറവുമില്ല ഞാൻ നിന്റെ അവസ്ഥയെ പറ്റി ഇവളോട് പറഞ്ഞതാ

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്റെ അവസ്ഥയോ?

പീറ്റർ :അതേ നിന്റെ അവസ്ഥ തന്നെ നീ ഇത്രക്ക് പേടി തൊണ്ടൻ ആയിപോയല്ലോ എന്നെ ഇടിക്കാൻ എന്തിനാ ഇത്രയും പേർ എന്താ നിനക്ക് എന്നെ ഒറ്റക്ക് നേറിടാൻ പേടിയാണോ ധൈര്യ മുണ്ടെങ്കിൽ വാ നമുക്ക് ഒറ്റക്ക് ഒറ്റക്ക് ഒരു കൈ നോക്കാം

ഫ്രെഡ്ഡി :ഹ ഹ നിന്നെ എനിക്ക് പേടിയോ ശെരി എങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ തന്നെ നടക്കട്ടെ നീയും ഞാനും മാത്രം ജയിച്ചാൽ നിനക്ക് ഇവളെയും കൊണ്ട് പോകാം

പീറ്റർ :എനിക്കും സമ്മതം

ജൂലി :പീറ്റർ നീ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് നീ അവനുമായി തല്ലോന്നും കൂടണ്ട

പീറ്റർ :ഇല്ല മിസ്സ് ജൂലി ഇതല്ലാതെ വേറേ വഴി ഇല്ല ഇവന്റെ കാര്യം ഞാൻ നോക്കി കൊള്ളാം എപ്പോഴെങ്കിലും ഞാൻ തോൽക്കുമെന്ന് തോന്നിയാൽ മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടുന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടോണം എന്നാൽ ശെരി മിസ്സ് ജൂലി മാറി നിന്നോ

ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാരും ജൂലിയും റോഡിന്റെ വശങ്ങളിലേക്ക് മാറി നിന്നു

ഇപ്പോൾ ഫ്രെഡ്ഡിയും പീറ്ററും മാത്രം നേർക്കുനേർ പരസ്പരം ആക്രമണം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുവരും കണ്ണുകളിൽ നോക്കി നിന്നു

ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ആദ്യ ആക്രമണം ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നായിരുന്നു

ഫ്രെഡ്ഡി വലതു കൈ ഉയർത്തി ശക്തമായൊരു പഞ്ച് പീറ്ററിന്റെ മുഖത്ത് നൽകി

പഞ്ച് കൊണ്ട പീറ്റർ താഴേക്ക് തെറിച്ചു വീണു

ജൂലി :പീറ്റർ വേണ്ട പീറ്റർ നമുക്ക് പോകാം

പീറ്റർ :(ഇവൻ ഞാൻ കരുതിയതിനേക്കാൾ ശക്തനാണ് ഇനി അല്പം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കണം)

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്താടാ ചെറുക്കാ ഒരു ഇടി കൊണ്ടപ്പോഴേ നിന്റെ കാറ്റുപോയോ വേഗം എഴുനേറ്റു വാ

പീറ്റർ വേഗം തന്നെ നിലത്തു നിന്ന് എഴുനേറ്റു അടുത്ത നിമിഷം ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിനടുത്തേക്ക് ഓടി അടുത്ത് പീറ്ററിനെ പഞ്ച് ചെയ്യാനായി ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ ഇത്തവണ പീറ്റർ അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറി ഫ്രെഡ്ഡിയെ ചവിട്ടി താഴെ ഇട്ടു

എന്നാൽ ഉടൻ തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡി ചാടി എഴുന്നേറ്റു പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ മുഖത്തു ശക്തമായോരു പഞ്ച് നൽകി എന്നാൽ ഫ്രെഡ്ഡി അല്പം പോലും പുറകോട്ട് മാറിയില്ല പീറ്റർ വീണ്ടും ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിയടുത്തു

എന്നാൽ ഇത്തവണ ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിന്റെ കാലിൽ ലോക്ക് ചെയ്ത് പീറ്ററിനെ താഴേക്ക് വീഴ്ത്തി ശേഷം പീറ്ററിന്റെ മുഖത്തു വളരെ വേഗത്തിൽ ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയിൽ നിന്ന് കുതറി മാറിയ ശേഷം നിലത്ത് നിന്ന് എഴുനേറ്റു

പീറ്ററിനു ചുറ്റുമുള്ളതോന്നും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല ജൂലിയുടെ കരച്ചിൽ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും അവന് കേൾക്കാൻ സാധിച്ചു പീറ്റർ കണ്ണ് തിരുമി ചുറ്റും നോക്കി എന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ പുറകിൽ നിന്നു വന്ന ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിന്റെ തല അടുത്ത് കണ്ട പോസ്റ്റിൽ കൊണ്ടിടിച്ചു പീറ്റർ വീണ്ടും റോഡിലേക്ക് തെറിച്ചു വീണു

ഒരു ചിരിയോട് കൂടി ഫ്രെഡ്ഡി വീണ്ടും പീറ്ററിനടുത്തേക്കെത്തി രക്തത്തിൽ കുളിച്ച പീറ്ററിന്റെ മുഖത്തേക്ക് വീണ്ടും ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി വേഗം തന്നെ അവിടേക്ക് ഓടിയെത്തി ഫ്രെഡ്ഡിയെ തള്ളിമാറ്റിയ ശേഷം ജൂലി പീറ്ററിനെ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :പീറ്റർ പീറ്റർ ഒന്ന് എണീക്ക് പീറ്റർ പ്ലീസ്

എന്നാൽ ഫ്രെഡ്ഡി ജൂലിയെ അവിടെ നിന്നും തള്ളി മാറ്റി

ജൂലി :പ്ലീസ് ചേട്ടാ ഇനി അടിക്കല്ലേ നമ്മൾ പോയേക്കാം പ്ലീസ് ഒന്ന് വിട്ടേക്ക്

ഫ്രെഡ്ഡി :ശെരി ഇവനെ വിട്ടേക്കാം പക്ഷെ നീ എന്റെ കരണത്തടിച്ചത് ഞാൻ എങ്ങനെ മറക്കും അതിനുള്ള ശിക്ഷ നിനക്കും തരേണ്ട ഫ്രെഡ്ഡി ജൂലിയുടെ മുടിയിൽ കുത്തി പിടിച്ചു റോഡിലൂടെ നടന്നു

ജൂലി :വിടെടാ എന്നെ

ജൂലി കുതറി മാറുവാൻ ശ്രമിച്ചു

ഫ്രെഡ്ഡി :അടങ്ങി നിൽക്കെടി ഇല്ലെ...

പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുൻപേ ഫ്രെഡ്ഡി മുൻപിലോട്ട് തെറിച്ചു വീണു

ജൂലി വേഗം താന്നെ പുറകിലെക്ക് നോക്കി പീറ്റർ ആയിരുന്നു അത്

ജൂലി വേഗം തന്നെ പീറ്ററിനടുത്തെക്കോടി

ജൂലി :പീറ്റർ നിനക്ക് പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ വാ പീറ്റർ നമുക്ക് രക്ഷപ്പെടാം ഇനി ഇവിടെ നിൽക്കണ്ട

പീറ്റർ :എനിക്ക് പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ല ജൂലി നീ മാറി നിൽക്ക് ഞാൻ ഇവന്റെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളാം

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ നിനക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുപാട് പരിക്കുണ്ട്

ഇതേ സമയം ഫ്രെഡ്‌ഡി താഴെ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു

ഫ്രെഡ്‌ഡി :നിനക്ക് കിട്ടിയതൊന്നും പോരല്ലേ ഇനി നീ ജീവനോടെ പോകില്ല

അതും പറഞ്ഞു ഫ്രെഡ്‌ഡി പീറ്ററിനു നേരെ നടന്നു

ജൂലിയെ മാറ്റി നിർത്തിയ ശേഷം പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

ഫ്രെഡ്‌ഡി അതിവേഗത്തിൽ തന്നെ പീറ്ററിനടുത്തേക്കെത്തി പഞ്ചുകൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു

എന്നാൽ പീറ്റർ വളരെ വേഗം തന്നെ അതിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു മാറി

പീറ്ററിന്റെ വേഗത മുൻപില്ലാത്ത വിധത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു ഇതു കണ്ട ഫ്രെഡ്‌ഡി കൂടുതൽ ശക്തമായി ആക്രമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു

എന്നാൽ അതിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു മാറിയ പീറ്റർ ഫ്രെഡ്‌ഡിയുടെ വയറ്റിൽ ശക്തമായി ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്ററിന്റെ പഞ്ചുകൾ ഫ്രെഡ്‌ഡിക്ക് തടുക്കാവുന്നതിലും വേഗത്തിൽ ആയിരുന്നു

ഇടികൊണ്ട് അവശനായ ഫ്രെഡ്‌ഡി താഴെക്ക് വീണു

ഫ്രെഡ്‌ഡി വീണ്ടും വളരെ പ്രയാസപെട്ട് എഴുനേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു

എന്നാൽ ഇത്തവണ പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ തല അടുത്ത് കിടന്ന ജീപ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇടിച്ചു

അതിനു ശേഷം താഴെ വീണ ഫ്രെഡ്ഡിയെ എടുത്ത് ജീപ്പിന്റെ ചില്ല് തകർത്തു കൊണ്ട് അകത്തേക്കിട്ടു

ടാ.. ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാർ പീറ്ററിനു നേരെക്ക് ചീറി അടുത്തു

എന്നാൽ പീറ്റർ ജീപ്പിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഇരുമ്പ് വടി കയ്യിലെടുത്ത് ആദ്യം വന്നാ രണ്ട് പേരെ അടിച്ചു താഴെയിട്ടു

പീറ്റർ :ഇനി ആരെങ്കിലും മുൻപോട്ട് വന്നാൽ അവൻ ഇവൻ ഇനി എവിടുന്ന് ജീവനോടെ തിരിച്ചു പോകില്ല

ഇതും പറഞ്ഞു പീറ്റർ ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു

വേഗം തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാർ ജീപ്പിൽ കയറി അവിടെ നിന്ന് സ്ഥലം വിട്ടു

പീറ്റർ ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ എങ്ങനെ നോക്കുന്നേ

പീറ്റർ :ഞാൻ അപ്പഴേ പറഞ്ഞതല്ലേ ഓട്ടോയിൽ പോകാമെന്ന്

ജൂലി വേഗം തന്നെ പീറ്ററിനെ കെട്ടിപിടിച്ചു "സോറി പീറ്റർ എന്നോട് ക്ഷമിക്ക് "

പീറ്റർ :അയ്യോ ഇത്രയും ഇറുക്കിപിടിക്കല്ലേ മിസ്സ് ജൂലി നല്ല വേദനയുണ്ട്

ജൂലി :അയ്യോ സോറി പീറ്റർ നമുക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാം നീ വേഗം വാ

പീറ്റർ :അതൊന്നു വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി എനിക്കിപ്പോൾ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല നമുക്ക് വീട്ടിൽ പോകാം

ജൂലി :അതൊന്നും പറ്റില്ല നിനക്ക് നല്ല മുറിവുണ്ട്

പീറ്റർ :വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി എനിക്കിപ്പോൾ വീട്ടിൽ പോയാൽ മതി

ജൂലി :ശെരി നിന്നോട് തർക്കിച്ചു ജയിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ

ജൂലിയും പീറ്ററും ഒരു ഓട്ടോയിൽ കയറി വീട്ടിലെത്തി

ജൂലി :പീറ്റർ നീ പോയി ആ സോഫയിൽ ഇരിക്ക് ഞാൻ മുറിവ് കെട്ടാനുള്ള മരുന്ന് കൊണ്ട് വരാം

ജൂലി വേഗം തന്നെ റൂമിൽ ചെന്ന് പഞ്ഞിയും മരുന്നുമെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു മുറിവ് വച്ചു കെട്ടാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :പീറ്റർ തലയിലൊക്കെ നല്ല മുറിവുണ്ടല്ലോ നമുക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാമായിരുന്നു

പീറ്റർ :അതൊന്നും വേണ്ട ഇതൊക്കെ എനിക്ക് നിസാരം

ജൂലി :അല്ലെങ്കിലും എല്ലാം നിനക്ക് നിസ്സാരമാണല്ലോ

പീറ്റർ :അല്ല മിസ്സ് ജൂലിയുടെ കണ്ണെന്താ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ണിൽ വല്ല പൊടിയും പോയോ

പീറ്റർ : ഞാൻ എത്ര വിഷമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയാമോ അപ്പോഴാ അവന്റെ ഒരു തമാശ അല്ല നീ ഈ ഫൈറ്റൊക്കെ എവിടുന്നു പഠിച്ചു

പീറ്റർ :ഓ അതാണോ എന്റെ കോമിക്കിൽ ഞാൻ ഒരുപാട് ഫൈറ്റൊക്കെ ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഞാൻ ഒരു ഹീറോ അല്ലേ

ജൂലി :എന്നാൽ പിന്നെ നിക്ക് അവനെ ആദ്യമേ ഇടിച്ചു തോല്പിച്ചാൽ പോരായിരുന്നോ എന്തിനാ ഇത്രയും ഇടി കൊണ്ടത്

പീറ്റർ :അതാ മിസ്സ് ജൂലി പ്രശ്നം എന്റെ കോമിക്കിൽ കുറച്ച് ഇടി കൊണ്ടാൽ മാത്രമേ എനിക്ക് പവർ കിട്ടും എന്തായാലും മിസ്സ് ജൂലി അതൊക്കെ വിട്ടേക്ക് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കുന്നത് എന്റെ അവസ്ഥയെ പറ്റിയാ

ജൂലി :എന്തവസ്ഥ

പീറ്റർ :എന്റെ സുന്ദരമായ മുഖമൊക്കെ അവൻ ഇടിച്ചു പഞ്ചർ ആക്കിയില്ലേ ഇനി എന്നെ ആര് കല്യാണം കഴിക്കും

ജൂലി :(അതോർത്തു നീ വിഷമിക്കണ്ട നിന്നെ ഞാൻ കെട്ടികോളാം)

പീറ്റർ :എന്താ കേൾക്കുന്ന പോലെ പറ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഹേയ് ഒന്നുമില്ല ഇതൊക്കെ രണ്ട് ദിവസം കൊണ്ട് പൊയി പോയിക്കോളും എന്ന് പറഞ്ഞതാ

പീറ്റർ :അതിരിക്കട്ടെ മിസ്സ് ജൂലി എന്തൊ പറയണം എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ എന്താ അത്

ജൂലി :ഇപ്പോൾ അത് പറയാൻ പറ്റിയ സമയമല്ല ഞാൻ നിന്നോട് പിന്നീട് പറയാം

പീറ്റർ :ഞാൻ തിരിച്ചു പോകുന്നതിനു മുൻപെങ്ങാനും പറയുമോ

ജൂലി :നീ എന്തിനാ ഇപ്പോൾ പോകുന്നതിനെ പറ്റിയൊക്കെ പറയുന്നത് ഞാൻ നിന്നോട് അതിനെ കുറിച്ച് വല്ലതും ചോദിച്ചോ

പീറ്റർ :ഹമ്മോ അതിനെന്തിനാ ഇത്ര ദേഷ്യപെടുന്നത്

ജൂലി :ഞാൻ എന്ത് ദേഷ്യപെട്ടെന്നാ

പീറ്റർ :ശെരി ശെരി ദേഷ്യപെട്ടില്ല പോരെ എന്തായാലും ഞാൻ ഒന്നുപോയി കിടക്കട്ടെ

ജൂലി :ശെരി വാ ഞാൻ റൂമിൽ കൊണ്ട് പോയി കിടത്താം

പീറ്റർ :വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി അതിനു മാത്രം പ്രശനമൊന്നും എനിക്കില്ലല്ലോ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് നല്ല ക്ഷീണം ഉണ്ട് പോയി കിടന്നോ

അതും പറഞ്ഞു പീറ്റർ റൂമിലേക്ക് കയറി

പീറ്റർ :ഹോ എന്തായാലും ദേഹമൊക്കെ നന്നായി ചതഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഇനി നാളെ എന്താണാവോ അവസ്ഥ

പീറ്റർ പതിയെ കട്ടിലിലേക്കിരുന്നു പെട്ടെന്നു തന്നെ പീറ്ററിനു തല കറങ്ങുന്ന തായി തോന്നി

"എനിക്കിതെന്താ പറ്റുന്നത് ഇത് ഒരുപാട് തവണയായല്ലോ "

പെട്ടെന്നു തന്നെ പീറ്ററിനു ദേഹമാകെ വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങി

പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ തന്റെ കൈ ശ്രദ്ധിച്ചത് അവന്റെ രണ്ടു കൈകളും മായുകയും വരുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു

പീറ്റർ :ദൈവമേ ഇതെന്താ എനിക്ക് പറ്റുന്നത്

പീറ്റർ കട്ടിലിലേക്ക് കിടന്ന് കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം പീറ്റർ പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു

"ഹോ അല്പം മുൻപ് എനിക്കെന്താ സംഭവവിച്ചത് എന്തൊരു വേദനയായിരുന്നു എനിക്ക് ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ "

പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ ഷെൽഫിലിരുന്ന തന്റെ കോമിക് ബുക്ക് തിളങ്ങുന്നതായി കണ്ടത്

പീറ്റർ :ഇതെന്താ ഇങ്ങനെ തിളങ്ങുന്നത്

പീറ്റർ വേഗം ബുക്ക് കയ്യിലെടുത്ത് പതിയെ തുറന്നു

തുടരും.....

ഈ പാർട്ട് വൈകിയതിൽ എല്ലാവരും ഷെമിക്കുക ഫൈറ്റിംഗ് എത്ര എഴുതിയിട്ടും ശെരിയാകാതത് കൊണ്ടാണ് ഇത്ര വൈകിയത് എപ്പോഴും അത്ര നന്നായിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല എല്ലാവരും ഷെമിക്കുക

അവർ നാലുപേരും ഹാളിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി വമ്പൻ സെറ്റപ്പ് ആണല്ലോ ഞാൻ ഇത്രയും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല

ജോൺ :അതുകൊണ്ടല്ലേ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട് വന്നത്

റോസ് :എന്തായാലും കൊള്ളാം അധികം ആളുകൾ വരുന്നതിനുമുൻപ് നമുക്ക് ഇവിടെയൊക്കെ ഒന്ന് ചുറ്റികാണാം എല്ലാരും വേഗം വാ

റോസും ജോണും മുൻപോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടെ തന്നെ നിൽക്കുന്നെ നമുക്ക് അവരുടെ കൂടെ പോകാം

ജൂലി :നിക്ക് പീറ്റർ ആദ്യം നീ ഞാൻ പറയുന്നത് ഒന്ന് കേൾക്ക്

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി പ്രശ്നം

ജൂലി :ഇത് തന്നെയാ പ്രശ്നം നീ എന്നെ വീട്ടിൽ വച്ച് എന്ത് വേണമെങ്കിലും വിളിച്ചോ പക്ഷെ ഇവിടെ വച്ച് ഇങ്ങനെ മിസ്സ് ജൂലി മിസ്സ് ജൂലി എന്ന് വിളിക്കരുത്

പീറ്റർ :ഇതാണോ ഇത്ര വലിയ കാര്യം ഇതൊന്നും ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല എല്ലാം ഞാൻ നോക്കി കൊള്ളാം

ജൂലി :എങ്കിൽ ശെരി വാ പോകാം

ജൂലിയും പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :എന്നോട് എന്തൊ ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടെന്നല്ലേ ഇന്നലെ പറഞ്ഞത് എന്താ അത്

ജൂലി :(അപ്പോൾ ഇവൻ അത് മറന്നിട്ടില്ല)അതൊക്കെ ഉണ്ട് പീറ്റർ സമയമാകുമ്പോൾ പറയാം

പീറ്റർ :എന്തൊ വലിയ സർപ്രൈസ് ആണെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ ഒന്ന് പറ ജൂലി

ജൂലി :അതൊക്കെ പറയാം ആദ്യം നീ വാ നമുക്ക് അവരുടെ അടുത്തേക്ക് പോകാം

ജൂലിയും പീറ്ററും വേഗം തന്നെ കൂട്ടുകാരുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി

റോസ് :നിങ്ങൾ ഇത് എവിടെയായിരുന്നു

ജൂലി :ഹേയ് ഞാൻ ഇവനോട് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുകയായിരുന്നു

ജോൺ :ദാ ഇതാണ് ഡൈനിങ് ഹാൾ നമുക്ക് കയറി നോക്കിയാലോ

ജൂലി :ഇപ്പോൾ വേണ്ട ജോൺ എല്ലവരും എത്തട്ടെ എന്നിട്ട് മതി ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ അതാകുമ്പോൾ പ്രശ്നം ഒന്നും ഉണ്ടാകില്ല

റോസ് :അത് ശെരിയാ ഇപ്പോൾ കയറുന്നത് റിസ്ക് ആണ്

പീറ്റർ :നിങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് എന്ത് പ്രശ്നം എന്ത് റിസ്ക് എനിക്കൊന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല

ജോൺ :ജൂലി നീ ഇവനോട് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലേ

ജൂലി :ഹേയ് ഒരു പ്രേശ്നവും ഇല്ല പീറ്റർ ഞങ്ങൾ വെറുതേ പറഞ്ഞതാ

പീറ്റർ :ശെരി ശെരി നമുക്ക് ഹാളിലേക്ക് പോകാം

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം പാർട്ടി ആരംഭിച്ചു

ജൂലി :അമ്മോ ഇത് ഒരുപാട് പേരുണ്ടല്ലോ റോസ്

റോസ് :ശെരിയാ എല്ലാവരും സെന്റ് പീറ്റേഴ്സിലെ കുട്ടികളാ ഏതായാലും നന്നായി നമ്മളെ ആരും തിരിച്ചറിയിലല്ലോ

പീറ്റർ :നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വാചകം അടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കാനാണൊ പരുപാടി എനിക്ക് നന്നായി വിശക്കുന്നുണ്ട്

ജൂലി :അത് ശെരിയാ എനിക്കും വിശക്കുന്നുണ്ട് നമുക്ക് കഴിച്ചാലോ ഫ്രണ്ട്സ്

ജോൺ :എന്നാൽ ശെരി നമുക്ക് കഴിക്കാൻ പോകാം

പെട്ടെന്നു തന്നെ അവർ നാലുപേരും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ കയറി

അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം

ജോൺ :എന്തൊരു വെട്ടായിരുന്നു റോസേ ഇത് ഇനി ആ വയറ്റിൽ സ്ഥലം വല്ലതും ബാക്കിയുണ്ടോ

റോസ് :പറയുന്ന ആള് പിന്നെ കഴിക്കാത്തത് പോലെ എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ കഴിച്ചത് നീ തന്നെയാ

പീറ്റർ :എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഫുഡ് അടിപൊളിയായിരുന്നു ഒരു രക്ഷയുമില്ല

ജോൺ :അത് പിന്നെ പറയാനുണ്ടോ ഞാനല്ലേ നിങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ട് വന്നത്

റോസ് :നീ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ നീ നടത്തുന്ന പാർട്ടിയാണെന്ന് തോന്നുമല്ലോ നീ കൊണ്ട് വന്നില്ലെങ്കിലും നമുക്ക് ഇവിടെ വരാവുന്നതേ ഉള്ളു

ജോൺ :നീ ഇത് തന്നെ പറയുമെന്ന് എനിക്കറിയാം കാര്യം കഴിഞ്ഞല്ലോ ഇനി എന്തും പറയാമല്ലോ

ജൂലി :ഒന്ന് നിർത്തിക്കെ രണ്ടും ദയവ് ചെയ്ത് ഇവിടെ വച്ച് ഒരു വഴക്കുണ്ടാക്കരുത് പുറത്ത് പോയിട്ട് എന്ത് വേണമെങ്കിലും ആകാം വാ നമുക്ക് പോകാം

ജോൺ :പോകാനോ ഇനിയല്ലേ യഥാർത്ഥ ആഘോഷം തുടങ്ങുന്നത്

ജൂലി :ഇനി എന്താ ബാക്കിയുള്ളത്

ജോൺ :ഇവിടെ ഫുഡ് മാത്രമല്ല നല്ല വിസ്കിയും ബ്രാണ്ടിയും എല്ലാമുണ്ട് നമുക്ക് അതുകൂടി കഴിച്ചിട്ടു പോകാം

റോസ് :അതിന് നമ്മൾ നിന്നെ പോലെ കുടിക്കില്ലല്ലോ

ജോൺ :നിങ്ങൾ കഴിക്കണ്ട ഈ പീറ്റർ എനിക്കൊരു കമ്പനി തന്നാൽ മതി എന്താ പീറ്റർ നമുക്ക് പോയാലോ

പീറ്റർ :ഞാൻ ഇതുവരെ കുടിച്ചിട്ടില്ല

ജോൺ :അതെന്തായാലും നന്നായി ഇന്നാണ് തുടങ്ങാൻ പറ്റിയ ദിവസം ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത ബ്രാൻഡുകൾ ഇല്ല വാ പീറ്റർ

പീറ്റർ :എങ്കിൽ ശെരി ഞാൻ ഒരു കൈ നോക്കാം

ജൂലി :നീ ഒരു കയ്യും നോക്കണ്ട ജോൺ നിനക്ക് കുടിക്കണമെങ്കിൽ നീ കുടിച്ചോ പീറ്ററിനെ വിളിക്കണ്ട

ജൂലി :നീ എന്തിനാ അതിന് ചൂടാകുന്നത് അവൻ വരുന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട ഞാൻ ഒറ്റക്ക് കുടിച്ചോളാം നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്ക് ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം

ജോൺ പെട്ടെന്നു തന്നെ ഡ്രിങ്ക്സ് ഹാളിലേക്ക് പോയി

പീറ്റർ :കഷ്ടമുണ്ട് ജൂലി

ജൂലി :ഒരു കഷ്ടവുമില്ല അങ്ങനെ നീ ഇപ്പോൾ കുടിക്കണ്ട

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

റോസ് :ജൂലി നീ പിറകിലോട്ടൊന്ന് നോക്കിക്കേ കുറച്ചവൻമ്മാർ കുറേ നേരമായി നമ്മളെ തന്നെ നോക്കികൊണ്ട് നിൽക്കുന്നുണ്ട് അവന്മാരുടെ നോട്ടം അത്ര ശെരിയല്ല

ജൂലി പതിയെ പുറകോട്ട് തിരിഞ്ഞു നോക്കി

ജൂലി :ശെരിയാ കണ്ടാലറിയാം അലവലാതികളാണെന്ന് ഈ ജോൺ ഇതെവിടെ പോയി കിടക്കുവാ അവൻ ഒന്ന് വന്നെങ്കിൽ വീട്ടിൽ പോകാമായിരുന്നു

പീറ്റർ :കുറേ നേരമായല്ലോ രണ്ടുപേരും രഹസ്യം പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് എന്താ പ്രശ്നം

ജൂലി :ഒന്നുമില്ല പീറ്റർ ജോൺ ഇതുവരെ വന്നില്ലല്ലോ അത് പറഞ്ഞതാ വാ പീറ്റർ നമുക്ക് കുറച്ചങ്ങോട്ട് മാറി നിക്കാം

അവർ അല്പം മാറി ജോണിനെ കാത്തുനിന്നു

റോസ് :ജൂലി അവന്മാർ വീണ്ടും നമ്മുടെ പുറകേ വന്നിട്ടുണ്ട്

ജൂലി :ഇനിയിപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യാനാ അവന്മാർ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ നമുക്ക് ശ്രദ്ധിക്കണ്ട

റോസ് :അതല്ല ജൂലി അവർ നമ്മുടെ ഫോട്ടോസ് എടുക്കാൻ നോക്കുണ്ട് എനിക്ക് പേടിയാകുന്നു

ജൂലി :നീ എന്തിനാ പേടിക്കുന്നത് ഇവിടെ ഇത്രയും പേരില്ലേ

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി പ്രശ്നം നിങ്ങൾ എന്തിനാ ടെൻഷൻ ആകുന്നത്

ജൂലി :അത് പിന്നെ കുറച്ചു നേരമായി ആ പുറകിൽ നിൽക്കുന്നവന്മാർ നമ്മളെ

ഫോളോ ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഫോട്ടോസ് എടുക്കാനും നോക്കുണ്ട്

പീറ്റർ :ഇതെന്താ നേരത്തേ പറയാത്തത് ഞാൻ പോയി ചോദിക്കാം ഇത് ഇങ്ങനെ വിട്ടാൽ പറ്റില്ലല്ലോ

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ നമുക്ക് തിരിച്ചു പോകാം അവരെ കണ്ടിട്ട് പ്രശ്നകാരാണെന്നാ തോന്നുന്നത്

പീറ്റർ :ഇങ്ങനെ പേടിച്ചാൽ എങ്ങനെയാ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്ക് ഞാൻ പോയി സംസാരിച്ചിട്ടു വരാം

പീറ്റർ പുറകിലെ ഗ്യാങ്ങിനടുത്തെത്തി

പീറ്റർ :ചേട്ടന്മാർ കുറേ നേരമായല്ലോ ഞങ്ങളുടെ പുറകേ കൂടിയിട്ട് നിങ്ങൾ എന്തിനാ അവരുടെ ഫോട്ടോ എടുത്തത്

"എടാ ഫ്രെഡ്ഡി നീ ഇങ്ങ് വന്നേ ഇവിടെ ഒരു പാൽകുപ്പി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നു"

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു പെട്ടെന്ന് കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ മുൻപോട്ട് വന്നു

"ഇനി മോന് എന്താ ചോദിക്കേണ്ടതെന്ന് വച്ചാൽ ഇങ്ങോട്ട് ചോദിച്ചോ "

പീറ്റർ :നിങ്ങൾ എന്തിനാ അവരുടെ ഫോട്ടോസ് എടുത്തത് എന്താ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെങ്കിലും നീ നടത്തിതരുവോ എന്നാൽ കേട്ടോ എനിക്ക് ആ രണ്ടെണ്ണത്തിനേയും വേണം നിന്റെ കൂട്ടുകാരികളല്ലേ നീ ഒന്ന് സെറ്റ് ആക്കി താ

അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കുത്തിനു പിടിച്ചു "ഒരിക്കൽ കൂടി ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ നീ ജീവനോടെ ഇവിടുന്ന് പോകില്ല "

ജൂലി :അവിടെ പ്രശ്നമായെന്നാ തോന്നുന്നത് നീ വാ റോസ് നമുക്ക് ചെന്ന് നോക്കാം

ജൂലിയും റോസും വേഗം അവരുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ വാ നമുക്ക് പോകാം

പീറ്റർ :ഇല്ല ജൂലി ഇവന്മാരെ ഒന്നും അങ്ങനെ വിട്ടാൽ ശെരിയാകില്ല

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിനെ താഴേക്ക് തള്ളിയിട്ടു എന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ജൂലി ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കരണത്തടിച്ചു

ജൂലി :ഇവന്റെ ദേഹത്തെങ്ങാനും തൊട്ടാൽ നിന്നെയൊന്നും ഞാൻ വെറുതേ വിടില്ല

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡി ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു എന്നാൽ വേഗം തന്നെ പീറ്റർ എഴുനെല്കുകയും ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കയ്യിലെ മൊബൈൽ ഫോൺ പിടിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു

പീറ്റർ :ഇതിലല്ലേ നീ ഇവരുടെ ഫോട്ടോ എടുത്തത് ഇനി നിനക്കിത് വേണ്ട

അതും പറഞ്ഞ് പീറ്റർ മൊബൈൽ ഫോൺ താഴെ എറിഞ്ഞു താഴെ വീണ മൊബൈൽ ചിന്നി ചിതറി

"എടാ " ദേഷ്യത്തോടെ ഫ്രഡ്ഡി പീറ്ററിനു നേരെ നടുന്നു അതുപോലെ തന്നെ

പീറ്ററും ഫെഡ്ഡിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു

പെട്ടെന്ന് തന്നേ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാർ ഫ്രെഡ്ഡിയെ പിടിച്ചു നിർത്തി "വേണ്ട ഫ്രെഡ്ഡി ജെയ്സനും കൂട്ടുകാരും വന്നിട്ടുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ശെരിയാകില്ല നമുക്ക് ഇവരെ പിന്നീട് കൈകാര്യം ചെയ്യാം "

ഇതേ സമയം തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിനേയും പിടിച്ചു മാറ്റി "വേണ്ട പീറ്റർ നമുക്ക് പോകാം "

ഫ്രെഡ്ഡി :നീയൊന്നും രക്ഷപെട്ടെന്ന് കരുതണ്ട നമ്മൾ ഇനിയും കാണും

പീറ്റർ :അന്ന് നിന്റെ അന്ത്യമായിരിക്കും

ജൂലി വേഗം പീറ്ററുമായി മുൻപോട്ട് നടന്നു

ജൂലി :വേഗം നടക്ക് ഇനി ഇവിടെ നിന്നാൽ ശെരിയാകില്ല

പീറ്റർ :അതിന് ജോൺ വന്നില്ലല്ലോ

പെട്ടെന്നാണ് റോസ് ജൂലിയെ വിളിച്ചത്

റോസ് :ജൂലി ദേ അങ്ങോട്ട് നോക്കിക്കേ

ജൂലി റോസ് കാണിച്ച ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി ഒരു തൂണിൽ ചാരി നിക്കുന്ന ജോൺ ആയിരുന്നു അത്

അവർ വേഗം ജോണിന്റെ അടുത്തേക്കെതിത്തി

റോസ് :നിൽക്കുന്ന നിൽപ്പ് കണ്ടോ മുഴുകുടിയൻ

ജോൺ :അയ്യോ നിങ്ങള് വന്നോ നമുക്ക് പോകണ്ടേ

റോസ് :ഉം നന്നായിട്ടുണ്ട് കമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം ഇവിടെ നടന്ന പുകിലൊന്നും ഇവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല ഇങ്ങനെ ഒരുത്തനെ ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല

ജൂലി :റോസ് നീ അവനെ പിടിച്ചോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെയെങ്കിലും വീഴും വാ നമുക്ക് പുറത്തേക്കു പോകാം

അവർ നാലുപേരും സെന്ററിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

റോസ് :എന്നാൽ ശെരി ജൂലി ഞാൻ ജോണിനെ വീട്ടിൽ വിട്ടേക്കാം നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിക്കോ

ജൂലി :ശെരി റോസ് പിന്നെക്കാണാം ബൈ

റോസ് :ബൈ ജൂലി ബൈ പീറ്റർ പിന്നെ കാണാം

ജൂലി പീറ്ററുമായി റോഡിലൂടെ മുൻപോട്ട് നടന്നു

ജൂലി :നീ എന്തൊക്കെയാ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് അവന്റ അന്ത്യമാണെന്നൊ നീ ആരാന്നാ നിന്റെ വിചാരം

പീറ്റർ :പിന്നെ അവനോടൊക്കെ എങ്ങനെയാ പെരുമാറേണ്ടത് പിന്നെ മിസ്സ് ജൂലി ഒന്നും പറയണ്ട ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ ഉള്ളു മിസ്സ് ജൂലി അവനെ തല്ലിയില്ലേ

ജൂലി :അത് ശെരിയാ ആ തല്ല് സത്യത്തിൽ നിനക്കാ തരേണ്ടിയിരുന്നത് സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നേന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് പോയി തല്ലുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു നീ എന്താ വല്ല ഗുണ്ടയുമാണോ

പീറ്റർ :പിന്നെ ഞാൻ എന്താ ചെയ്യേണ്ടത് അവൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ പറ്റി ഓരോന്ന് പറയുന്നത് കേട്ടോണ്ട് നിൽക്കണമായിരുന്നോ സത്യത്തിൽ അവനെയൊക്കെ കൊല്ലാനുള്ള കലി ഉണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക് മിസ്സ് ജൂലി പിടിച്ചു മാറ്റിയത് കൊണ്ടാ അവന്മാർ രക്ഷപെട്ടത്

ജൂലി :എന്നെ പറഞ്ഞാൽ നിനക്കെന്താ പ്രശ്നം അവർ നിന്നെ അല്ലലോ പറഞ്ഞത്

പീറ്റർ :അത് ശെരിയാ ഞാൻ ചെയ്തത് തെറ്റായിപോയി ഇനി മിസ്സ് ജൂലിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നുമില്ല മിസ്സ് ജൂലിയോട് മിണ്ടുന്നുമില്ല എന്ത് ചെയ്താലും കുറ്റം എനിക്കാണല്ലോ

ജൂലി :അയ്യേ നീ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ കുട്ടികളെ പോലെ ദേഷ്യപെടുന്നത് ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞതല്ലേ സത്യത്തിൽ അവന്മാർക്ക് നല്ലത് കൊടുക്കേണ്ടത് തന്നെയാ

പീറ്റർ :ഓ എല്ലാം പറഞ്ഞതിനു ശേഷം വെറുതേ പറഞ്ഞതാണെന്ന് ഈ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് എന്നോട് ഒട്ടും സ്നേഹമില്ല എന്തായാലും ഒരു ഓട്ടോ പിടിക്ക് നമുക്ക് വേഗം വീട്ടിലെത്താം

ജൂലി :അത് വേണ്ട നമുക്ക് നടന്നു പോകാം.

പീറ്റർ :നടന്നു പോകാനോ എനിക്കൊന്നും വയ്യ

ജൂലി :ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയണമെന്ന് പോകുന്ന വഴിക്ക് ഞാൻ അത് പറയാം

പീറ്റർ :അയ്യോ അതിന്റെ കാര്യം ഞാൻ അങ്ങ് മറന്നു പോയി എന്താ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് പറയാനുള്ളത്

ജൂലി :ശെരി ഞാൻ പറയാം പക്ഷെ അത് കേട്ട ശേഷം നീ എന്നെ കളിയാക്കരുത്

പീറ്റർ :കളിയാക്കരുതെന്നൊ എന്താ മിസ്സ് ജൂലി അത്രക്ക് കോമഡിയാണോ

ജൂലി :നീ ഒന്ന് പോയെ അതൊന്നുമല്ല

പീറ്റർ :എന്നാൽ പിന്നെ എന്താണെന്നു പറ

ജൂലി :അത് പിന്നെ

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ

ജൂലി :എനിക്ക് നിന്നെ..

പീറ്റർ :എന്താന്നു വച്ചാൽ പറ മിസ്സ് ജൂലി

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഒരു ജീപ്പ് അവർക്ക് മുന്നിൽ ചീറി പറഞ്ഞു വന്നു നിന്നു

പീറ്റർ :ഏതവനാടാ അത് നിനക്കൊന്നും കണ്ണു കാണില്ലേ

അടുത്തനിമിഷം ജീപ്പിൽ നിന്ന് പുറത്ത് വന്നവരെ കണ്ട് ജൂലിയും പീറ്ററും ഞെട്ടി ഫ്രെഡ്ഡിയും ഗ്യാങ്ങും ആയിരുന്നു അത്

ജൂലി :പീറ്റർ ഇവൻമാരല്ലേ പാർട്ടിയിൽ വച്ച് പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയത്

പീറ്റർ :അതേ മിസ്സ് ജൂലി ഇവന്മാർ എന്തൊ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വരവാ

ജൂലി :ഇനിയിപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും പീറ്റർ

പീറ്റർ :അത് തന്നെയാ ഞാനും ആലോചിക്കുന്നത്

ജൂലി :നീയല്ലേ കുറച്ച് മുൻപ് പറഞ്ഞത് ഇവന്മാരെ കണ്ടാൽ വെറുതേ വിടില്ലേന്ന്

പീറ്റർ :അതൊക്കെ ഞാൻ ഒരു ഓളത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലേ

ജൂലി :ദൈവമേ ഇനിയിപ്പോൾ എന്താ ചെയ്യുക ശെരി പീറ്റർ നമുക്ക് ഓടിയാലോ

പീറ്റർ :അത് നടക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല അവരുടെ കയ്യിൽ ജീപ്പുണ്ട് എന്തായാലും നമുക്ക് മുൻപോട്ട് തന്നെ നടക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്റെ ഒരു ഭാഗ്യം നോക്കണേ നിങ്ങളെ ഇത്ര പെട്ടന്ന് കയ്യിൽ കിട്ടുമെന്ന് ഞാൻ ഒട്ടും വിചാരിച്ചേയില്ല അപ്പോൾ ഇനി എങ്ങനെയാ കാര്യങ്ങൾ

പീറ്റർ :നിനക്കൊക്കെ എന്തിന്റെ കേടാ മര്യാദക്ക് വഴിയിൽനിന്ന് മാറി നിൽക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് വീട്ടിൽ പോകണം

ഫ്രെഡ്ഡി :അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ ശെരിയാകും എന്നെ ഇനി കണ്ടാൽ എന്തൊ ഉണ്ടാക്കുമെന്നല്ലേ നീ പറഞ്ഞത് ഇനി നീ എന്താന്നു വച്ചാൽ ചെയ്തു കാണിക്ക്

ജൂലി :അതിവൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞതാ ചേട്ടാ ക്ഷെമിചേക്ക്

ഫ്രെഡ്ഡി :ശെരി അവൻ പൊക്കോട്ടെ പക്ഷെ നീ ഇവിടെ നിൽക്ക്

പെട്ടെന്ന് പീറ്റർ ജൂലിയെയും കൊണ്ട് പുറകോട്ടു മാറി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഇവന്മാർ വിടുന്ന ലക്ഷണമില്ല എന്തായാലും ഞാൻ ഒരു ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കാം

ജൂലി :നീ എന്താ പീറ്റർ നീ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്താടാ അവളോട് പിറുപിറുക്കുന്നത് നിന്റെ ധൈര്യമൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പോയി

പീറ്റർ :എന്റെ ധൈര്യത്തിനോന്നും ഒരു കുറവുമില്ല ഞാൻ നിന്റെ അവസ്ഥയെ പറ്റി ഇവളോട് പറഞ്ഞതാ

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്റെ അവസ്ഥയോ?

പീറ്റർ :അതേ നിന്റെ അവസ്ഥ തന്നെ നീ ഇത്രക്ക് പേടി തൊണ്ടൻ ആയിപോയല്ലോ എന്നെ ഇടിക്കാൻ എന്തിനാ ഇത്രയും പേർ എന്താ നിനക്ക് എന്നെ ഒറ്റക്ക് നേറിടാൻ പേടിയാണോ ധൈര്യ മുണ്ടെങ്കിൽ വാ നമുക്ക് ഒറ്റക്ക് ഒറ്റക്ക് ഒരു കൈ നോക്കാം

ഫ്രെഡ്ഡി :ഹ ഹ നിന്നെ എനിക്ക് പേടിയോ ശെരി എങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ തന്നെ നടക്കട്ടെ നീയും ഞാനും മാത്രം ജയിച്ചാൽ നിനക്ക് ഇവളെയും കൊണ്ട് പോകാം

പീറ്റർ :എനിക്കും സമ്മതം

ജൂലി :പീറ്റർ നീ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് നീ അവനുമായി തല്ലോന്നും കൂടണ്ട

പീറ്റർ :ഇല്ല മിസ്സ് ജൂലി ഇതല്ലാതെ വേറേ വഴി ഇല്ല ഇവന്റെ കാര്യം ഞാൻ നോക്കി കൊള്ളാം എപ്പോഴെങ്കിലും ഞാൻ തോൽക്കുമെന്ന് തോന്നിയാൽ മിസ്സ് ജൂലി ഇവിടുന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടോണം എന്നാൽ ശെരി മിസ്സ് ജൂലി മാറി നിന്നോ

ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാരും ജൂലിയും റോഡിന്റെ വശങ്ങളിലേക്ക് മാറി നിന്നു

ഇപ്പോൾ ഫ്രെഡ്ഡിയും പീറ്ററും മാത്രം നേർക്കുനേർ പരസ്പരം ആക്രമണം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുവരും കണ്ണുകളിൽ നോക്കി നിന്നു

ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ആദ്യ ആക്രമണം ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ ഭാഗത്തു

നിന്നായിരുന്നു

ഫ്രെഡ്ഡി വലതു കൈ ഉയർത്തി ശക്തമായൊരു പഞ്ച് പീറ്ററിന്റെ മുഖത്ത് നൽകി

പഞ്ച് കൊണ്ട പീറ്റർ താഴേക്ക് തെറിച്ചു വീണു

ജൂലി :പീറ്റർ വേണ്ട പീറ്റർ നമുക്ക് പോകാം

പീറ്റർ :(ഇവൻ ഞാൻ കരുതിയതിനേക്കാൾ ശക്തനാണ് ഇനി അല്പം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കണം)

ഫ്രെഡ്ഡി :എന്താടാ ചെറുക്കാ ഒരു ഇടി കൊണ്ടപ്പോഴേ നിന്റെ കാറ്റുപോയോ വേഗം എഴുനേറ്റു വാ

പീറ്റർ വേഗം തന്നെ നിലത്തു നിന്ന് എഴുനേറ്റു അടുത്ത നിമിഷം ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിനടുത്തേക്ക് ഓടി അടുത്ത് പീറ്ററിനെ പഞ്ച് ചെയ്യാനായി ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ ഇത്തവണ പീറ്റർ അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറി ഫ്രെഡ്ഡിയെ ചവിട്ടി താഴെ ഇട്ടു

എന്നാൽ ഉടൻ തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡി ചാടി എഴുന്നേറ്റു പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ മുഖത്തു ശക്തമായോരു പഞ്ച് നൽകി എന്നാൽ ഫ്രെഡ്ഡി അല്പം പോലും പുറകോട്ട് മാറിയില്ല പീറ്റർ വീണ്ടും ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിയടുത്തു

എന്നാൽ ഇത്തവണ ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിന്റെ കാലിൽ ലോക്ക് ചെയ്ത് പീറ്ററിനെ താഴേക്ക് വീഴ്ത്തി ശേഷം പീറ്ററിന്റെ മുഖത്തു വളരെ വേഗത്തിൽ ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയിൽ നിന്ന് കുതറി മാറിയ ശേഷം നിലത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു

പീറ്ററിനു ചുറ്റുമുള്ളതോന്നും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല ജൂലിയുടെ കരച്ചിൽ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും അവന് കേൾക്കാൻ സാധിച്ചു പീറ്റർ കണ്ണ് തിരുമി ചുറ്റും നോക്കി എന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ പുറകിൽ നിന്നു വന്ന ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിന്റെ തല അടുത്ത് കണ്ട പോസ്റ്റിൽ കൊണ്ടിടിച്ചു പീറ്റർ വീണ്ടും റോഡിലേക്ക് തെറിച്ചു വീണു

ഒരു ചിരിയോട് കൂടി ഫ്രെഡ്ഡി വീണ്ടും പീറ്ററിനടുത്തേക്കെത്തി രക്തത്തിൽ കുളിച്ച പീറ്ററിന്റെ മുഖത്തേക്ക് വീണ്ടും ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി വേഗം തന്നെ അവിടേക്ക് ഓടിയെത്തി ഫ്രെഡ്ഡിയെ തള്ളിമാറ്റിയ ശേഷം ജൂലി പീറ്ററിനെ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :പീറ്റർ പീറ്റർ ഒന്ന് എണീക്ക് പീറ്റർ പ്ലീസ്

എന്നാൽ ഫ്രെഡ്ഡി ജൂലിയെ അവിടെ നിന്നും തള്ളി മാറ്റി

ജൂലി :പ്ലീസ് ചേട്ടാ ഇനി അടിക്കല്ലേ നമ്മൾ പോയേക്കാം പ്ലീസ് ഒന്ന് വിട്ടേക്ക്

ഫ്രെഡ്ഡി :ശെരി ഇവനെ വിട്ടേക്കാം പക്ഷെ നീ എന്റെ കരണത്തടിച്ചത് ഞാൻ എങ്ങനെ മറക്കും അതിനുള്ള ശിക്ഷ നിനക്കും തരേണ്ട ഫ്രെഡ്ഡി ജൂലിയുടെ മുടിയിൽ കുത്തി പിടിച്ചു റോഡിലൂടെ നടന്നു

ജൂലി :വിടെടാ എന്നെ

ജൂലി കുതറി മാറുവാൻ ശ്രമിച്ചു

ഫ്രെഡ്ഡി :അടങ്ങി നിൽക്കെടി ഇല്ലെ...

പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുൻപേ ഫ്രെഡ്ഡി മുൻപിലോട്ട് തെറിച്ചു വീണു

ജൂലി വേഗം താന്നെ പുറകിലെക്ക് നോക്കി പീറ്റർ ആയിരുന്നു അത്

ജൂലി വേഗം തന്നെ പീറ്ററിനടുത്തെക്കോടി

ജൂലി :പീറ്റർ നിനക്ക് പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ വാ പീറ്റർ നമുക്ക് രക്ഷപ്പെടാം ഇനി ഇവിടെ നിൽക്കണ്ട

പീറ്റർ :എനിക്ക് പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ല ജൂലി നീ മാറി നിൽക്ക് ഞാൻ ഇവന്റെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളാം

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ നിനക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുപാട് പരിക്കുണ്ട്

ഇതേ സമയം ഫ്രെഡ്ഡി താഴെ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു

ഫ്രെഡ്ഡി :നിനക്ക് കിട്ടിയതോന്നും പോരല്ലേ ഇനി നീ ജീവനോടെ പോകില്ല

അതും പറഞ്ഞു ഫ്രെഡ്ഡി പീറ്ററിനു നേരെ നടന്നു

ജൂലിയെ മാറ്റി നിർത്തിയ ശേഷം പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

ഫ്രെഡ്ഡി അതിവേഗത്തിൽ തന്നെ പീറ്ററിനടുത്തേക്കെത്തി പഞ്ചുകൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു

എന്നാൽ പീറ്റർ വളരെ വേഗം തന്നെ അതിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു മാറി

പീറ്ററിന്റെ വേഗത മുൻപില്ലാത്ത വിധത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു ഇതു കണ്ട ഫ്രെഡ്ഡി കൂടുതൽ ശക്തമായി ആക്രമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു

എന്നാൽ അതിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു മാറിയ പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ വയറ്റിൽ ശക്തമായി ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്ററിന്റെ പഞ്ചുകൾ ഫ്രെഡ്ഡിക്ക് തടുക്കാവുന്നതിലും വേഗത്തിൽ ആയിരുന്നു

ഇടികൊണ്ട് അവശനായ ഫ്രെഡ്ഡി താഴെക്ക് വീണു

ഫ്രെഡ്ഡി വീണ്ടും വളരെ പ്രയാസപെട്ട് എഴുനേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു

എന്നാൽ ഇത്തവണ പീറ്റർ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ തല അടുത്ത് കിടന്ന ജീപ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇടിച്ചു

അതിനു ശേഷം താഴെ വീണ ഫ്രെഡ്ഡിയെ എടുത്ത് ജീപ്പിന്റെ ചില്ല് തകർത്തു കൊണ്ട് അകത്തേക്കിട്ടു

ടാ.. ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാർ പീറ്ററിനു നേരെക്ക് ചീറി അടുത്തു

എന്നാൽ പീറ്റർ ജീപ്പിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഇരുമ്പ് വടി കയ്യിലെടുത്ത് ആദ്യം വന്നാ രണ്ട് പേരെ അടിച്ചു താഴെയിട്ടു

പീറ്റർ :ഇനി ആരെങ്കിലും മുൻപോട്ട് വന്നാൽ അവൻ ഇവൻ ഇനി എവിടുന്ന് ജീവനോടെ തിരിച്ചു പോകില്ല

ഇതും പറഞ്ഞു പീറ്റർ ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു

വേഗം തന്നെ ഫ്രെഡ്ഡിയുടെ കൂട്ടുകാർ ജീപ്പിൽ കയറി അവിടെ നിന്ന് സ്ഥലം വിട്ടു

പീറ്റർ ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ എങ്ങനെ നോക്കുന്നേ

പീറ്റർ :ഞാൻ അപ്പഴേ പറഞ്ഞതല്ലേ ഓട്ടോയിൽ പോകാമെന്ന്

ജൂലി വേഗം തന്നെ പീറ്ററിനെ കെട്ടിപിടിച്ചു "സോറി പീറ്റർ എന്നോട് ക്ഷമിക്ക് "

പീറ്റർ :അയ്യോ ഇത്രയും ഇറുക്കിപിടിക്കല്ലേ മിസ്സ് ജൂലി നല്ല വേദനയുണ്ട്

ജൂലി :അയ്യോ സോറി പീറ്റർ നമുക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാം നീ വേഗം വാ

പീറ്റർ :അതൊന്നു വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി എനിക്കിപ്പോൾ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല നമുക്ക് വീട്ടിൽ പോകാം

ജൂലി :അതൊന്നും പറ്റില്ല നിനക്ക് നല്ല മുറിവുണ്ട്

പീറ്റർ :വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി എനിക്കിപ്പോൾ വീട്ടിൽ പോയാൽ മതി

ജൂലി :ശെരി നിന്നോട് തർക്കിച്ചു ജയിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ

ജൂലിയും പീറ്ററും ഒരു ഓട്ടോയിൽ കയറി വീട്ടിലെത്തി

ജൂലി :പീറ്റർ നീ പോയി ആ സോഫയിൽ ഇരിക്ക് ഞാൻ മുറിവ് കെട്ടാനുള്ള മരുന്ന് കൊണ്ട് വരാം

ജൂലി വേഗം തന്നെ റൂമിൽ ചെന്ന് പഞ്ഞിയും മരുന്നുമെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു മുറിവ് വച്ചു കെട്ടാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :പീറ്റർ തലയിലൊക്കെ നല്ല മുറിവുണ്ടല്ലോ നമുക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാമായിരുന്നു

പീറ്റർ :അതൊന്നും വേണ്ട ഇതൊക്കെ എനിക്ക് നിസാരം

ജൂലി :അല്ലെങ്കിലും എല്ലാം നിനക്ക് നിസ്സാരമാണല്ലോ

പീറ്റർ :അല്ല മിസ്സ് ജൂലിയുടെ കണ്ണെന്താ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ണിൽ വല്ല പൊടിയും പോയോ

പീറ്റർ : ഞാൻ എത്ര വിഷമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയാമോ അപ്പോഴാ അവന്റെ ഒരു തമാശ അല്ല നീ ഈ ഫൈറ്റൊക്കെ എവിടുന്നു പഠിച്ചു

പീറ്റർ :ഓ അതാണോ എന്റെ കോമിക്കിൽ ഞാൻ ഒരുപാട് ഫൈറ്റൊക്കെ ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഞാൻ ഒരു ഹീറോ അല്ലേ

ജൂലി :എന്നാൽ പിന്നെ നിക്ക് അവനെ ആദ്യമേ ഇടിച്ചു തോല്പിച്ചാൽ പോരായിരുന്നോ എന്തിനാ ഇത്രയും ഇടി കൊണ്ടത്

പീറ്റർ :അതാ മിസ്സ് ജൂലി പ്രശ്നം എന്റെ കോമിക്കിൽ കുറച്ച് ഇടി കൊണ്ടാൽ മാത്രമേ എനിക്ക് പവർ കിട്ടും എന്തായാലും മിസ്സ് ജൂലി അതൊക്കെ വിട്ടേക്ക് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കുന്നത് എന്റെ അവസ്ഥയെ പറ്റിയാ

ജൂലി :എന്തവസ്ഥ

പീറ്റർ :എന്റെ സുന്ദരമായ മുഖമൊക്കെ അവൻ ഇടിച്ചു പഞ്ചർ ആക്കിയില്ലേ ഇനി എന്നെ ആര് കല്യാണം കഴിക്കും

ജൂലി :(അതോർത്തു നീ വിഷമിക്കണ്ട നിന്നെ ഞാൻ കെട്ടികോളാം)

പീറ്റർ :എന്താ കേൾക്കുന്ന പോലെ പറ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഹേയ് ഒന്നുമില്ല ഇതൊക്കെ രണ്ട് ദിവസം കൊണ്ട് പൊയി പോയിക്കോളും എന്ന് പറഞ്ഞതാ

പീറ്റർ :അതിരിക്കട്ടെ മിസ്സ് ജൂലി എന്തൊ പറയണം എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ എന്താ അത്

ജൂലി :ഇപ്പോൾ അത് പറയാൻ പറ്റിയ സമയമല്ല ഞാൻ നിന്നോട് പിന്നീട് പറയാം

പീറ്റർ :ഞാൻ തിരിച്ചു പോകുന്നതിനു മുൻപെങ്ങാനും പറയുമോ

ജൂലി :നീ എന്തിനാ ഇപ്പോൾ പോകുന്നതിനെ പറ്റിയൊക്കെ പറയുന്നത് ഞാൻ നിന്നോട് അതിനെ കുറിച്ച് വല്ലതും ചോദിച്ചോ

പീറ്റർ :ഹമ്മോ അതിനെന്തിനാ ഇത്ര ദേഷ്യപെടുന്നത്

ജൂലി :ഞാൻ എന്ത് ദേഷ്യപെട്ടെന്നാ

പീറ്റർ :ശെരി ശെരി ദേഷ്യപെട്ടില്ല പോരെ എന്തായാലും ഞാൻ ഒന്നുപോയി കിടക്കട്ടെ

ജൂലി :ശെരി വാ ഞാൻ റൂമിൽ കൊണ്ട് പോയി കിടത്താം

പീറ്റർ :വേണ്ട മിസ്സ് ജൂലി അതിനു മാത്രം പ്രശനമൊന്നും എനിക്കില്ലല്ലോ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് നല്ല ക്ഷീണം ഉണ്ട് പോയി കിടന്നോ

അതും പറഞ്ഞു പീറ്റർ റൂമിലേക്ക് കയറി

പീറ്റർ :ഹോ എന്തായാലും ദേഹമൊക്കെ നന്നായി ചതഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഇനി നാളെ എന്താണാവോ അവസ്ഥ

പീറ്റർ പതിയെ കട്ടിലിലേക്കിരുന്നു പെട്ടെന്നു തന്നെ പീറ്ററിനു തല കറങ്ങുന്ന തായി തോന്നി

"എനിക്കിതെന്താ പറ്റുന്നത് ഇത് ഒരുപാട് തവണയായല്ലോ "

പെട്ടെന്നു തന്നെ പീറ്ററിനു ദേഹമാകെ വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങി

പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ തന്റെ കൈ ശ്രദ്ധിച്ചത് അവന്റെ രണ്ടു കൈകളും മായുകയും വരുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു

പീറ്റർ :ദൈവമേ ഇതെന്താ എനിക്ക് പറ്റുന്നത്

പീറ്റർ കട്ടിലിലേക്ക് കിടന്ന് കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം പീറ്റർ പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു

"ഹോ അല്പം മുൻപ് എനിക്കെന്താ സംഭവവിച്ചത് എന്തൊരു വേദനയായിരുന്നു എനിക്ക് ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ "

പെട്ടെന്നാണ് പീറ്റർ ഷെൽഫിലിരുന്ന തന്റെ കോമിക് ബുക്ക് തിളങ്ങുന്നതായി കണ്ടത്

പീറ്റർ :ഇതെന്താ ഇങ്ങനെ തിളങ്ങുന്നത്

പീറ്റർ വേഗം ബുക്ക് കയ്യിലെടുത്ത് പതിയെ തുറന്നു

പീറ്റർ വേഗം ബുക്ക് കയ്യിലെടുത്ത് പതിയെ തുറന്നു

കുറച്ച് മണിക്കൂറുകൾക്ക് മുൻപ് കോമിക് വേൾഡ്

സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിൽ നിന്നുള്ള ദൂതൻ വളരെ വേഗം കോമിക് മാസ്റ്ററുടെ റൂമിലെത്തി

ദൂതൻ :എന്തിനാണ് മാസ്റ്റർ എന്നോട് ഇങ്ങോട്ടേക്കു വരാൻ പറഞ്ഞത് എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമുണ്ടോ

മാസ്റ്റർ :അതേ പീറ്റർ പോയിട്ട് ഇപ്പോൾ ആഴ്ചകൾ ആകുന്നു ഇതുവരെയും അവനെ പറ്റി ഒരു വിവരവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല

ദൂതൻ :ശെരിയാണ് മാസ്റ്റർ ഞങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും അനേഷിച്ചുനോക്കി അങ്ങ് പറഞ്ഞതു പോലെ അവൻ കോമിക് വേൾഡ് വിട്ട് പുറത്തേക്കു പോയത് തന്നെയാണ് ഇനി അവനെ തിരിച്ചു കൊണ്ട് വരുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളാണു നമ്മൾ നോക്കേണ്ടത്

മാസ്റ്റർ :അത് പറയുന്നത് പോലെ അത്ര എളുപ്പമല്ല അവൻ പോയെന്ന് മാത്രമേ നമുക്കറിയാവു എന്തിനു പോയി എങ്ങനെ പോയി ഇതൊന്നു നമുക്കറിയില്ല

ദൂതൻ :മാസ്റ്റർ അപ്പോൾ അവനെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ലെന്നാണോ

മാസ്റ്റർ :കഴിയും നമ്മൾ ഉറപ്പായും അവനെ തിരികെ കൊണ്ട് വരും പക്ഷെ അത് ഇവിടെ വച്ച് കഴിയില്ല അതിന് നമ്മൾ അവന്റ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകണം സാഫ്രോൺ സിറ്റിയിലേക്ക് അവൻ അവിടെ നിന്നുമാണ് പുറത്തേക്കുപോയത് അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് തന്നെ നമ്മൾ അവനെ തിരികെ കൊണ്ട് വരും

ദൂതൻ :ശെരി മാസ്റ്റർ ഞാൻ പോകാനുള്ള ഞാൻ പോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്താം

############################

പീറ്റർ കോമിക് ബുക്കിലെ പേജുകളിൽ പതിയെ വിരലോഡിച്ചു പെട്ടെന്നു തന്നെ ബുക്കിൽ നിന്ന് ഒരു നീല പ്രകാശം പുറത്തേക്കു വരാൻ തുടങ്ങി പ്രകാഷത്തിന്റെ തീവ്രതയിൽ

പീറ്ററിന്റെ കണ്ണുകൾപതിയെ അടയാൻ തുടങ്ങി പീറ്റർ പതിയെ ബെഡിലേക്ക് മയങ്ങിവീണു

"പീറ്റർ കണ്ണ് തുറക്കു പീറ്റർ നിനക്ക് ഉണരുവാനുള്ള സമയമായി "ആരുടെയോ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേട്ട് പീറ്റർ പതിയെ കണ്ണ് തുറന്നു അവന് ചുറ്റും നീല നിറത്തിലുള്ള പ്രകാശം മാത്രമേ കാണുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു

"ഇവിടെ എന്തൊക്കെയാ ഈ നടക്കുന്നത് ഞാൻ ഇത് എവിടെയാ "ഒന്നും മനസ്സിലാകാതെ പീറ്റർ ചുറ്റും നോക്കി

"പീറ്റർ "പുറകിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദം കേട്ട് പീറ്റർ തിരിഞ്ഞു നോക്കി മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ആളെ കണ്ട് പീറ്റർ നടുങ്ങി കോമിക് മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു അത്

പീറ്റർ :മാ..സ്റ്ററോ

കോമിക് മാസ്റ്റർ :അതേ പീറ്റർ ഞാൻ തന്നെ എനിക്ക് നിന്നെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് നീ കരുതിയോ

പീറ്റർ :മാസ്റ്റർ ഞാൻ..

മാസ്റ്റർ :നീ ഒന്നും പറയണമെന്നില്ല പീറ്റർ നീ ചെയ്ത തെറ്റ് എത്രത്തോളം വലുതാണെന്ന് നിനക്കറിയാമോ അതിനുള്ള ശിക്ഷ നീ അനുഭവിക്കണം

പീറ്റർ :ശിക്ഷയോ എന്തിന് ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല മാസ്റ്റർ

മാസ്റ്റർ :ഒന്നും ചെയ്യാതെയാണോ നീ കോമിക് വേൾഡിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നത് കോമിക് വേൾഡിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട നിയമമാണ് നീ തെറ്റിച്ചത്

പീറ്റർ :ഇല്ല മാസ്റ്റർ ഞാൻ വേണമെന്ന് കരുതി പുറത്തേക്ക് വന്നതല്ല എനിക്ക് ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് പുറത്തേക്ക് വന്നത് എന്ന് കൂടി അറിയില്ല

മാസ്റ്റർ :നീ പറയുന്നതൊന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കില്ല നിനക്ക് ആരാണ് പുറം ലോകത്തെ കുറിച്ച് അറിവ് തന്നത് എന്നുകൂടി എനിക്കറിഞ്ഞാൽ മതി

പീറ്റർ :ഞാൻ പറയുന്നത് സത്യമാണ് മാസ്റ്റർ ഞാൻ ഇവിടെ അബദ്ധത്തിൽ എത്തിപെട്ടതാണ് എന്നെ ഒന്ന് വിശ്വസിക്കണം മാസ്റ്റർ

മാസ്റ്റർ :അപ്പോൾ നീ പറയുന്നത് നീ അറിയാതെ പുറത്തേക്ക് വന്നു എന്നാണല്ലേ അങ്ങനെയെങ്കിൽ നീ എന്താ ഇതുവരെയും തിരിച്ചുവരാതിരുന്നത്

പീറ്റർ :ഞാൻ ശ്രേമിച്ചതാണ് മാസ്റ്റർ പക്ഷെ എനിക്ക് തിരിച്ചു വരുവാനുള്ള വഴി അറിയില്ലായിരുന്നു

മാസ്റ്റർ :ശെരി നിനക്ക് ഞാൻ ഒരവസരം കൂടി നൽകാം എത്രയും പെട്ടെന്ന് നീ കോമിക് വേൾഡിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തേണ്ടതാണ്

പീറ്റർ :പക്ഷെ മാസ്റ്റർ ഞാൻ എങ്ങനെ

പീറ്റർ പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ തന്നെ മാസ്റ്റർ പീറ്ററിനു സ്വർണ നിറത്തിലുള്ള ഒരു നാണയം നൽകി

പീറ്റർ :ഇതെന്താണ് മാസ്റ്റർ

മാസ്റ്റർ :ഇതാണ് കോമിക് കോയിൻ ഇത് നിന്നെ തിരികെ എത്താൻ സഹായിക്കും ഇത് കോമിക് ബുക്കിന്റെ പുറത്ത് വച്ച ശേഷം പൂർണ മനസ്സോടെ തിരികെ വരുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ നിന്റെ ആഗ്രഹം നടക്കുന്നതാണ് പിന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു കാര്യം നീ ഏത് സമയത്താണോ കോമിക് വേൾഡിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നത് ആ സമയത്ത് തന്നെ യായിരിക്കണം നീ തിരികെ വരേണ്ടതും

പീറ്റർ :ശെരി മാസ്റ്റർ ഞാൻ വേഗത്തിൽ തിരിച്ചു വരാം

മാസ്റ്റർ :ശെരി പീറ്റർ എങ്കിൽ ഞാൻ പോകുന്നു ഒരു കാര്യം ഞാൻ വീണ്ടും ഓർമിപ്പിക്കുന്നു ഇത് നിന്റെ അവസാന അവസരമാണ് അത് മറക്കരുത്

ഇത് പറഞ്ഞ ശേഷം മാസ്റ്റർ പെട്ടെന്ന് തന്നെ അപ്രത്യക്ഷമായി അതോടുകൂടി പീറ്ററിനു ചുറ്റും ഇരുൾ വ്യാപിക്കാൻ തുടങ്ങി

"അമ്മേ "പീറ്റർ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും ഞെട്ടി ഉണർന്നു

പീറ്റർ ഞെട്ടലോടെ ചുറ്റും നോക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :അപ്പോൾ ആ നീല പ്രകാശവും മാസ്റ്ററുമെല്ലാം എന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നൊ

പീറ്റർ പതിയെ ബെഡിൽ ഇരുന്നു പെട്ടെന്നാണ് അടുത്ത് എന്തൊ തിളങ്ങുന്നത് അവൻ കണ്ടത് പീറ്റർ അത് കയ്യിലെടുത്തു

പീറ്റർ :കോമിക് കോയിൻ അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടത് സ്വപ്നമായിരുന്നില്ല അതിനർത്ഥം ഞാൻ തിരികെ പോകാനുള്ള വഴി കണ്ട് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു അതെ പോകുവാനുള്ള വഴി കണ്ടെത്തി ഇത് എത്രയും വേഗം മിസ്സ് ജൂലിയോട് പറയാം

പീറ്റർ റൂമിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് പോകാനോരുങ്ങി പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവൻ ക്ലോക്കിലേക്ക് നോക്കി സമയം 2മണി

പീറ്റർ :അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട സമയം ഒരുപാടായി ഇതെന്തായാലും നാളെ പറയാം എന്തായാലും ഈ വാർത്ത കേട്ടാൽ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് ഒരുപാട് സന്തോഷമാകും ഏതായാലും ഇപ്പോൾ കുറച്ച് കിടക്കാം നല്ല ഉറക്കം വരുന്നു

പീറ്റർ ബെഡിലേക്ക് കിടന്നു

"തിരികെ പോകുന്നത് ഞാൻ വന്ന സമയത്ത് തന്നെയാകണം എന്നല്ലേ മാസ്റ്റർ

പറഞ്ഞത് അതായത് രാത്രി 12മണി അപ്പോൾ നാളെ രാത്രി 12 മണിയോട് കൂടി എല്ലാം ശെരിയാകും എന്റെ ജീവിതം വീണ്ടും പഴയത് പോലെ

ഇത്തരത്തിലുള്ള ആലോചനകൾക്ക് ശേഷം പീറ്റർ ഉറങ്ങുവാൻ ശ്രേമിച്ചു എന്നാൽ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അവനതിനു സാധിച്ചില്ല

"എന്താ എനിക്ക് പറ്റിയത് എനിക്കെന്താ ഉറങ്ങാൻ കഴിയാത്തത് മനസ്സിൽ എന്തൊ വിഷമം ഉള്ളത് പോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുകയല്ലേ വേണ്ടത് ഇത്ര നാളും തേടി നടന്ന വഴി ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നിട്ടും എനിക്കെന്താ സന്തോഷിക്കാൻ പറ്റാത്തത് ഞാൻ എന്തിനെയൊക്കെയോ വിട്ടിട്ടു പോകാൻ പോകുന്നത് പോലെ ഇവിടെ വന്നതിനു ശേഷമാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ തുടങ്ങിയത് എനിക്ക് പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു പിന്നെ മിസ്സ് ജൂലി അല്പം ദേഷ്യക്കാരി യാണെങ്കിലും ആളുപാവമാണ് ഇവിടെ നിന്ന് പോയാൽ ഞാൻ ജൂലിയെ വല്ലാതെ മിസ്സ് ചെയ്യും അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഞാൻ പോകേണ്ടതുണ്ടോ ശ്രമിച്ചാൽ എനിക്ക് ഒരു ജോലിയൊക്കെ കണ്ടെത്തി ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ ജീവിക്കാമെന്നതെ യുള്ളു

ഞാൻ പോകാനുള്ള വഴി കണ്ടെത്തിയ കാര്യം ആരറിയാഞാണ് ഇല്ല ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ല ഞാൻ തിരിച്ചുപോകുമെന്ന് മിസ്സ് ജൂലിക്കും മാസ്റ്ററിനു വാക്ക് കൊടുത്തതാണ് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ ഒരുപാട് കഷ്ടപെടുത്തി ഇനിയും അത് പാടില്ല ഉറപ്പായും ഞാൻ പോകുക തന്നെ വേണം ഈ ലോകത്ത് എനിക്ക് ഒരു സ്ഥാനവും ഇല്ല അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒന്നും ചിന്തിക്കാനും പാടില്ല ഏതായാലും ഈ ലോകത്തിലെ എന്റെ അവസാന രാത്രി നല്ലത്പോലെ ആസ്വദിക്കാം

പീറ്റർ മനസ്സിൽ നിന്ന് ചിന്തകൾ എല്ലാം മാറ്റി പതിയെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു

"ഹേയ് പീറ്റർ എഴുന്നേൽക്ക് പീറ്റർ എഴുന്നേൽ ക്ക് "

ജൂലിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാണ് പീറ്റർ പിറ്റേന്ന് ഉണർന്നത്

പീറ്റർ :അഹ്.. ഞാൻ ഒരുപാട് ഉറങ്ങി അല്ലേ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഹേയ് അധികം സമയമൊന്നുമായിട്ടില്ല അല്ല നിനക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലല്ലോ വേദന വല്ലതുമുണ്ടോ പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഇപ്പോൾ പ്രശ്നമൊന്നും ഇല്ല മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഓക്കേ യാണ്

ജൂലി :നീ ഇത്ര നേരമായും എഴുനേൽക്കാതിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ പേടിച്ചു പോയി എന്തായാലും നീ വേഗം റെഡിയായി പുറത്തേക്ക് വാ നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാം നിനക്ക് മരുന്ന് കഴിക്കേണ്ടതല്ലേ

പീറ്റർ :ശെരി മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ഇപ്പോൾ അങ്ങ് വന്നേക്കാം

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി പീറ്റർ

ജൂലി റൂം വിട്ട് പുറത്തേക്കിറങ്ങി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ഹാളിൽ ജൂലി

"അവനെ ഇതുവരെ കണ്ടില്ലല്ലോ എന്തായാലും ഇന്ന് ഞാൻ അവനോട് എന്റെ ഇഷ്ടം പറഞ്ഞേ പറ്റു പക്ഷെ അതാലോചിക്കുമ്പോഴാ ഒരു ടെൻഷൻ അവൻ എന്ത് മറുപടിയായിരിക്കും പറയുക "

പെട്ടെന്ന് തന്നെ പീറ്റർ റൂമിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നു

ജൂലി :വാ പീറ്റർ നമുക്ക് കഴിക്കാം

പീറ്റർ :ഇന്ന് എന്താ സ്പെഷ്യൽ

ജൂലി :സ്പെഷ്യൽ ഒന്നുമില്ല ദോശയും ചമ്മന്തിയും അത്ര തന്നെ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഉണ്ടാക്കിയത് കൊണ്ട് ഇതും സ്പെഷ്യൽ തന്നെയാ

ജൂലി :ഓ അധികം സോപ്പ് ഒന്നും വേണ്ട മിണ്ടാതെ ഇരുന്ന് കഴിക്ക്

ജൂലിയും പീറ്ററും ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :ഇതാ പീറ്റർ ഈ ഗുളിക കഴിക്ക്

പീറ്റർ :ഇപ്പോൾ വേദന ഇല്ല മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി :അത് കുഴപ്പമില്ല ഇന്ന് കൂടി ഗുളിക കഴിച്ചേ പറ്റു

പീറ്റർ ജൂലി നൽകിയ ഗുളിക കഴിച്ചു

പീറ്റർ :(ഇങ്ങനെ പോയാൽ ശെരിയാകില്ല മിസ്സ് ജൂലിയോട് പോകുന്ന കാര്യം ഉടനെ പറയണം പാവം എന്നെ കൊണ്ട് ഒരുപാട് ബുദ്ധി മുട്ടുന്നുണ്ട്)

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചു കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നത്

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ എനിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടായിരുന്നു

ജൂലി :(ഇത് ഞാൻ പറയേണ്ട ഡയലോഗ് അല്ലേ ഇവൻ ഇതെന്തിനാ ഇപ്പോൾ പറയുന്നത് ഇനി ചിലപ്പോൾ എന്നോട് ഇഷ്ടം പറയാൻ പോകുകയാണോ)

പീറ്റർ :ഇത് മിസ്സ് ജൂലി കേൾക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്

ജൂലി :(അപ്പോൾ അത് തന്നെ)എന്താന്ന് വച്ചാൽ പറ പീറ്റർ

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ എനിക്ക്..

ജൂലി :പേടിക്കാതെ പറ പീറ്റർ

പീറ്റർ :അത് പിന്നെ എനിക്ക് തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴി കിട്ടി

ജൂലി :എന്താ നീ എന്തൊക്കെയാ പീറ്റർ ഈ പറയുന്നേ

പീറ്റർ :സത്യമാണ് മിസ്സ് ജൂലി എനിക്ക് തിരിച്ചു പോകാനുള്ള വഴി കിട്ടി എനിക്കറിയാം മിസ്സ് ജൂലി ഇത് കേൾക്കാൻ ഒരുപാട് നാളായി കാത്തിരിക്കുകയാണെന്ന് ഞാൻ മിസ്സ് ജൂലിയെ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു ഇനി അങ്ങനെ ഉണ്ടാകില്ല എന്താ സന്തോഷമായോ

ജൂലി ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിശ്ചലമായി തന്നെ നിന്നു

പീറ്റർ :എന്താ മിസ്സ് ജൂലി ഒന്നും മിണ്ടാത്തത് എന്താ ഒരു സന്തോഷം ഇല്ലാത്തത് പോലെ

ജൂലിയുടെ മുഖം ദേഷ്യ കൊണ്ട് ചുമന്നു

"ആരാ പറഞ്ഞത് എനിക്ക് സന്തോഷമില്ലെന്ന് എനിക്ക് ഒരുപാട് സന്തോഷമായി ഒരു ശല്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകയല്ലേ എത്രയും പെട്ടെന്ന് പൊക്കോ ആരും നിന്നെ തടയില്ല "

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ജൂലി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് റൂമിലേക്ക് കയറി വാതിൽ അടച്ചു

പീറ്റർ വേഗം തന്നെ വാതിലിനടുത്തെത്തി

"മിസ്സ് ജൂലി വാതിൽ തുറക്ക് എന്താ പറ്റിയത് മിസ്സ് ജൂലി ഇത്രക്ക് ദേഷ്യപ്പെടാൻ മാത്രം ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തിലല്ലോ പ്ലീസ് ഒന്ന് കതക് തുറക്ക്

എന്നാൽ ജൂലിയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രതികരണവും ഉണ്ടായില്ല

"ശെരി തുറക്കണ്ട എന്താന്ന് വച്ചാൽ ചെയ്തോ ഏതായാലും ഇന്നും കൂടി സഹിച്ചാൽ മതിയല്ലോ "

എത്രയും പറഞ്ഞ് പീറ്റർ വാതിലിനടുത്ത് നിന്ന് മാറി

നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ജൂലി ബെഡിൽ ഇരുന്ന് കരയാൻ തുടങ്ങി അവൾക്ക് അവളുടെ ദേഷ്യവും സങ്കടവും നിയന്ത്രിക്കാനായില്ല

"അവൻ ആരാന്നാ അവന്റെ വിചാരം സന്തോഷമായില്ലേന്ന് ഞാൻ ആണ് മണ്ടി വെറുതെ ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചു കൂട്ടി അവനു എന്നോട് ഒരു തരി ഇഷ്ടമില്ല അവൻ ചെയ്തതെല്ലാം ഇവിടെ നിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇപ്പോൾ അവനു പോകാനുള്ള വഴി കിട്ടിയല്ലോ ഇനി എന്റെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ എന്നാലും ഞാൻ അവനെ ഒരുപാട് സ്നേഹിച്ചതല്ലേ "

ജൂലി കരച്ചിൽ നിർത്താനാകാതെ പൊട്ടി കരഞ്ഞു

സമയം അധിവേഗം കടന്നു പോയി മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം കലങ്ങിയ കണ്ണുമായി ജൂലി റൂമിനു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

ജൂലി ഹാളിൽ മുഴുവനും കണ്ണോടിച്ചു അവൾക്ക് എവിടെയും പീറ്ററിനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല

"അവൻ ഇതെവിടെ പോയി ഇനി തിരിച്ചു പോയി കാണുമോ "

ജൂലിയുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും നിറയാൻ തുടങ്ങി പെട്ടെന്നാണ് ജൂലി പീറ്ററിന്റെ റൂമിൽ വെളിച്ചം കണ്ടത് ജൂലി വേഗം റൂമിനുള്ളിലേക്ക് കയറി അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പീറ്ററിനെ യാണവൾ കണ്ടത്

ജൂലി :(വെട്ടി വിഴുങ്ങുകയാ ദുഷ്ടൻ)

പീറ്റർ :ഹോ വന്നോ ഞാൻ കരുതി ഇന്നിനി പുറത്തിറങ്ങില്ലെന്ന്

ജൂലി :ഞാൻ കരുതി നീ പോയികാണുമെന്ന്

ജൂലി പരിഭവത്തോടെ പറഞ്ഞു

പീറ്റർ :അല്ല സത്യത്തിൽ ഇയ്യാൾക്കെന്താ കുഴപ്പം ഇന്ന് രാവിലെ എന്തൊക്കെയാ കാണിച്ചു കൂട്ടിയത് വെറുതേ ദേഷ്യപെടുന്നു കരയുന്നു സത്യത്തിൽ മിസ്സ് ജൂലിക്ക് എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടോ

ഇത് കേട്ടതോട് കൂടി ജൂലി വീണ്ടും കരയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :ഇപ്പോൾ എന്തിനാ കരയുന്നത് ഞാൻ അതിന് ഒന്നും പറഞ്ഞിലല്ലോ

ജൂലിയുടെ കരച്ചിൽ വീണ്ടും ഒച്ചത്തിലായി

പീറ്റർ വേഗം ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

പീറ്റർ :ഇങ്ങനെ കരയല്ലേ ജൂലി ഞാൻ ആണ് പ്രശ്നമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇന്ന് അങ്ങ് പോയേക്കാം പ്ലീസ് ഈ കരച്ചിൽ ഒന്ന് നിർത്ത്

അടുത്ത നിമിഷം ജൂലി പീറ്ററിനെ കെട്ടിപിടിച്ചു കരയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :എന്താ എന്തുപറ്റി എന്താ മിസ്സ് ജൂലി

ജൂലി പതിയെ തല ഉയർത്തി പീറ്ററിനെ നോക്കി അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുകയായിരുന്നു

ജൂലി :നിന്നോട് ഞാൻ എന്ത് തെറ്റാ പീറ്റർ ചെയ്തത്

പീറ്റർ : എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് ജൂലി എന്നോട് എന്ത് തെറ്റ് ചെയ്യാനാ

ജൂലി :പിന്നെന്തിനാ നീ എന്നെ വിട്ട് പോകുന്നത് ഞാൻ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തില്ലല്ലോ എനിക്ക് ഇവിടെ ആരുമില്ലപീറ്റർ നിനക്ക് എന്റെ കൂടെ നിന്നൂടെ

പീറ്റർ :അപ്പോൾ ഞാൻ പോകുന്നത് കൊണ്ടാണോ മിസ്സ് ജൂലി കരയുന്നത്

ജൂലി :എനിക്ക് നിന്നെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ് പീറ്റർ ഇത് പറയാനാ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അപ്പോഴേക്കും നിനക്ക് പോകണമല്ലെ

പീറ്റർ മറുപടി പറയുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിന്റെ വായ പൊത്തി

"എന്നെ ഇഷ്ടമല്ല എന്ന് മാത്രം പറയല്ലേ പീറ്റർ ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കലും നിന്നോട് ദേഷ്യപെടില്ല "

പീറ്റർ പതിയെ ജൂലിയുടെ കൈകൾ മാറ്റിയ ശേഷം അവളുടെ കണ്ണുകൾ പതിയെ തുടച്ചു

"ഇനി കരയല്ലേ പ്ലീസ് ഞാൻ ഒരിടത്തേക്കും പോകില്ല ഇനിയെന്നും ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം തന്നെ കാണും സോറി ജൂലി ഞാൻ ഇന്ന് നിന്നെ ഒരുപാട് വേദനിപ്പിച്ചു എന്നോട് ക്ഷമിക്ക്

ജൂലി പതിയെ തല ഉയർത്തി പീറ്ററിനോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :എന്നെ ഇഷ്ടമാണോ

പീറ്റർ :ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുമോ എനിക്കും നിന്നെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ് ഇനി കരയരുത്

ജൂലി മുഖമുയർത്തി പീറ്ററിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി

പീറ്റർ :എന്താ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ ഇഷ്ടമാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ

ജൂലി :എനിക്ക് ഒരു ഉമ്മ തരുവോ

പീറ്റർ :ഉമ്മയോ ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചാൽ..

പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിന്റെ ചുണ്ടുകൾ സ്വന്തം ചുണ്ടുകളുമായി ചേർത്ത് പീറ്ററിനെ മുത്തമിട്ടു അതിനു ശേഷം പതിയെ പുറകോട്ടു മാറാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ പീറ്റർ ജൂലിയെ വീണ്ടും തന്നിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു പീറ്റർ ജൂലിയുടെ മുഖം അവന്റ കൈക്കുള്ളിലാക്കി ജൂലി പതിയെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു പീറ്റർ പതിയെ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിലാക്കി ഇരുവരും പരസ്പരം ചുണ്ടുകൾ നുണയാൻ തുടങ്ങി അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ പതിയെ തുടങ്ങിയ ചുംബനം കൂടുതൽ വേഗത്തിലും ആവേശത്തിലുമായി ശ്വാസം കിട്ടാതായതോടെ പീറ്ററിൽ നിന്ന് ചുണ്ടുകൾ വേർപെടുത്തികൊണ്ട് ജൂലി കിതക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :സോറി മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ അല്പം

ജൂലി :സാരമില്ല പീറ്റർ എനിക്കിഷ്ടപെട്ടു

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് പീറ്ററിന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ നാണത്തോടെ ജൂലി റൂമിനു പുറത്തേക്ക് ഓടി

രാത്രി ജൂലിയും പീറ്ററും ജൂലിയുടെ റൂമിൽ

പീറ്റർ :മിസ്സ് ജൂലി ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചോട്ടേ

ജൂലി :നിനക്ക് ഇതുവരെ ഈ മിസ്സ് വിളി നിർത്താറായില്ലേ ഇനി എന്നെ ജൂലിന്ന് വിളിച്ചാൽ മതി

പീറ്റർ:ശെരി ശെരി എങ്കിൽ ജൂലി ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചോട്ടെ

ജൂലി :ശെരി ചോദിക്ക്

പീറ്റർ :ഞാൻ ജൂലിയെ ഇഷ്ടമല്ല എന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിൽ എന്ത് ചെയ്തേനെ

ജൂലി :നിന്നെ ഞാൻ കൊന്നേനെ എന്താ എന്നെ വിട്ടിട്ട് പോകാൻ തോന്നുന്നുണ്ടോ

പീറ്റർ :എന്റെ പള്ളി ഞാൻ വെറുതേ ചോദിച്ചേന്നേ ഉള്ളു മനുഷ്യന് ഒന്നും ചോദിക്കാനും പാടില്ലേ

ജൂലി :ഞാനും വെറുതേ പറഞ്ഞെന്നേ ഉള്ളു

പീറ്റർ :ഹമ്മോ കുറച്ച് മുൻപ് കണ്ട ആളെ അല്ലല്ലോ ജൂലി ഇപ്പോൾ നേരത്തെ നിന്ന് കരഞ്ഞ ആള് തന്നെയാണോ ഇത്

ജൂലി :കരഞ്ഞ കാര്യമൊക്കെ എന്തിനാ ഇപ്പോൾ പറയുന്നത് അതൊക്കെ ഞാൻ വെറുതേ ചെയ്തതാ

പീറ്റർ :ശെരി സമ്മതിച്ചു എനിക്ക് നല്ല ഉറക്കം വരുന്നുണ്ട് ഞാൻ പോയി കിടക്കട്ടെ ഗുഡ് നൈറ്റ് മിസ്സ് ജൂലി ഓഹ് സോറി ജൂലി

പീറ്റർ റൂമിലേക്ക് പോകാനോരുങ്ങി പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി

ജൂലി :ഇന്ന് നമുക്ക് ഇവിടെ കിടക്കാം

പീറ്റർ :എവിടെ ഈ കട്ടിലിലോ നിനക്കെന്താ വട്ടായോ

ജൂലി :അതേ എനിക്ക് വട്ടായി നീ ഇന്ന് ഇവിടെ കിടന്നാൽ മതി

ഇതും പറഞ്ഞ് ജൂലി പീറ്ററിനെ കട്ടിലിലേക്ക് വലിച്ചിട്ടു

പീറ്റർ :ഉം ശെരി ജൂലിക്ക് എന്റെ കൂടെ കിടക്കാൻ അത്രക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ കിടന്നോളാം

ജൂലി :അതൊന്നുമല്ല നിനക്ക് ഇനി രാത്രി എങ്ങാനും പോകാൻ തോന്നിയാലോ അതുകൊണ്ട് സേഫ്റ്റിക്ക് വേണ്ടി ഇവിടെ കിടക്കാൻ പറഞ്ഞതാ

പീറ്റർ :ഹമ്മോ ഭയങ്കരം തന്നെ എന്തായാലും ആ ലൈറ്റ് അണച്ചോ

ജൂലി :ശെരി ശെരി ഞാൻ ലൈറ്റ് ഓഫാക്കാം

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :പീറ്റർ നീ ഇതുപോലെ കിടന്നാൽ മതി കേട്ടോ ഇങ്ങോട്ട് തിരിയരുത്

പീറ്റർ :അല്ലെങ്കിലും എനിക്ക് ഇങ്ങനെ തിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതാ ഇഷ്ടം അല്ല അങ്ങോട്ട് നോക്കി കിടന്നാൽ എന്താ പ്രശ്നം

ജൂലി :അത് വേണ്ട ചിലപ്പോൾ പ്രശ്നമാകും

പീറ്റർ :പ്രശ്നമോ.. എന്ത് പ്രശ്നം ഓ മനസ്സിലായി എന്നാൽ ഞാൻ തിരിഞ്ഞേ കിടക്കു

പീറ്റർ പതിയെ തിരിഞ്ഞു കിടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു

ജൂലി :വേണ്ട പീറ്റർ ഞാൻ നല്ലത് തരും മര്യാദയ്ക്ക് കിടന്നോ

പീറ്റർ :പ്ലീസ് ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യില്ല ജൂലി ഞാൻ ഒരു പാവമല്ലേ

ജൂലി :നിന്റെ പാവത്തനമൊക്കെ ഞാൻ ഇന്ന് കണ്ടതാ മനുഷ്യൻ ശ്വാസം മുട്ടി ചത്തില്ലെന്നേ ഉള്ളു

പീറ്റർ :ഓ ഇപ്പോൾ കുറ്റം എന്റെതായി ആദ്യം തുടക്കമിട്ടത് ആരാണെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്ക്

ജൂലി :അതൊക്കെ എന്തിനാ ഇപ്പോൾ പറയുന്നേ മിണ്ടാതെ കിടന്നോ ചെറുക്കാ

പീറ്റർ :എനിക്ക് ഇത് തന്നെ വരണം

ജൂലി :അതേ പീറ്റർ

ജൂലി വീണ്ടും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :ഇനിയിപ്പോൾ എന്താ

ജൂലി :ഒരു കാര്യം കൂടി ചോദിച്ചോട്ടേ

പീറ്റർ :ഇതിനൊരു അവസാനമില്ലേ

ജൂലി :സോറി പീറ്റർ ഇത് കൂടി പ്ലീസ്

പീറ്റർ :എന്നോട് ഇവിടെ കിടക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴേ ഞാൻ കരുതിയതാ എന്റെ ഉറക്കം പോയെന്ന് എന്തായാലും ചോദിക്ക്

ജൂലി :അത് പീറ്റർ എന്നെ ഇഷ്ടപെടാനുള്ള കാരണമെന്താ

പീറ്റർ :ഈ പാതിരാത്രി ചോദിക്കാൻ പറ്റിയ ചോദ്യം

ജൂലി :ഒന്ന് പറ പീറ്റർ

പീറ്റർ :അതാ ഞാനും ആലോചിക്കുന്നത് എന്ത് കണ്ടിട്ടാ ഞാൻ ഈ സാധനത്തിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതെന്ന്

ജൂലി :അപ്പോൾ എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാൻ മാത്രം ഒന്നുമില്ലല്ലേ നീ ഇനി ഇവിടെ കിടക്കണ്ട റൂമിലേക്ക് തന്നെ പൊക്കോ

പീറ്റർ :അപ്പോൾ എനിക്ക് തിരികെ പോകാൻ തോന്നിയാലോ

ജൂലി :എങ്കിൽ അങ്ങ് പൊക്കോ

പീറ്റർ പതിയെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ജൂലിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു

ജൂലി :എന്തിനാ ഇങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞത്

പീറ്റർ :വെറുതേ ഒരു രസം

ജൂലി :അതൊന്നും വേണ്ട മര്യാദക്ക് തിരിഞ്ഞു കിടന്നോ

ഇത് കേട്ടതോടെ പീറ്റർ മുഖം ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ട് പോയി

പീറ്റർ :ജൂലി ഒരു മുത്തം തരുവോ

ജൂലി വേഗം പുറം തിരിഞ്ഞു കിടന്നു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :പീറ്റർ വെറുതേ കളിക്കല്ലേ ഇതൊക്കെ പിന്നീട് മതി മിണ്ടാതെ കിടന്നോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ മിണ്ടത്തില്ല

എന്നാൽ പീറ്ററിൽ നിന്ന് ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായില്ല ജൂലി പതിയെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി എന്നാൽ ജൂലി കണ്ടത് സുഖമായി ഉറങ്ങുന്ന പീറ്ററിനെ ആയിരുന്നു

ജൂലി :ദൈവമേ ഇതൊക്കെ ഇവനെ കൊണ്ട് എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു

ജൂലി തലയിലൂടെ പുതപ്പുമിട്ടു ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ ജൂലി കോളേജിൽ പോകാനുള്ള ഒരുക്കത്തിൽ

ജൂലി :പീറ്റർ ഞാൻ ഇറങ്ങട്ടെ എനിക്ക് പോകാൻ സമയമായി

പീറ്റർ :ജൂലി പോയാൽ ഞാൻ ബോറടിച്ചു ചാകും അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും തന്നിട്ട് പൊക്കോ

ജൂലി :എന്ത് തരാനാ നീ ഈ പറയുന്നത്

പീറ്റർ :ഇന്നലെ ഞാൻ ചോദിച്ചത് തന്നെ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് മറന്നോ

ജൂലി :അയ്യടാ നീ ആള് കൊള്ളാമല്ലോ അതൊന്നും പറ്റില്ല

പീറ്റർ :പ്ലീസ് ജൂലി ഒന്ന് മതി പ്ലീസ്

ജൂലി പീറ്ററിനെ നോക്കി ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :എന്തിനാ ചിരിക്കുന്നത് തരാൻ പറ്റില്ലെങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞാൽ മതി

ജൂലി :ഇവനെ കൊണ്ട് തോറ്റല്ലോ ഇങ്ങോട്ട് വാ

പീറ്റർ വേഗം ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്കെത്തി ജൂലി പതിയെ പീറ്ററിന്റെ കവിളിൽ മുത്തമിട്ടു

പീറ്റർ :ഞാൻ കവിളിലല്ല ചോദിച്ചത് ഇന്നലത്തെ പോലെ ചുണ്ടിൽ മതി

ജൂലി :മോൻ തല്ക്കാലം ഇത് കൊണ്ട് അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ നോക്ക് എനിക്ക് പോകാൻ സമയമായി

ജൂലി കതകടച്ചു പുറത്തേക്കിറങ്ങി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ജൂലിയുടെ ക്ലാസ്സ് റൂം

ക്ലാസ്സിൽ കയറിയ ഉടനെ ജൂലി റോസിന്റെ അടുത്തിരുന്നു എന്നാൽ റോസിൽ നിന്ന് യാതൊരു പ്രതികാരണവും ഉണ്ടായില്ല

ജൂലി (ഇവളെന്താ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇരിക്കുന്നത്)

ജൂലി റോസിനെ തട്ടി വിളിച്ചു "എടി നീ എന്താ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നത് എടി റോസേ "

റോസ് :ജൂലി നീ എപ്പോൾ വന്നു

ജൂലി :അത് കൊള്ളാം അപ്പോൾ ഞാൻ വന്നത് പോലും നീ അറിഞ്ഞില്ല അല്ലേ നിനക്ക് എന്താ പറ്റിയത്

റോസ് :അത് പിന്നെ ജൂലി ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്

ജൂലി :എന്ത് പ്രശ്നം

റോസ് :അത് പിന്നെ നമ്മുടെ ജോൺ ഉണ്ടല്ലോ

ജൂലി :ജോണിന് എന്ത് പറ്റി

റോസ് :അവൻ ഇന്ന് രാവിലെ എന്നോട് ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞു

ജൂലി :ആര് നമ്മുടെ ജോണോ നീ സത്യമാണോ പറയുന്നത്

റോസ് :അതേ ടി ഞാൻ പറയുന്നത് സത്യമാ ആദ്യം കേട്ടപ്പോൾ ഞാനും ഞെട്ടി പോയി

ജൂലി :അവൻ ആള് കൊള്ളാലോ എന്നിട്ട് നീ എന്ത് പറഞ്ഞു

റോസ് :ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല നിന്നോട് ചോദിച്ചിട്ട് തീരുമാനിക്കാം എന്ന് വച്ചു

ജൂലി :ഇതിൽ ഞാൻ എന്ത് പറയാനാ നിനക്ക് അവനെ ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറയണം ഇല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടമല്ലെന്ന് പറയണം

റോസ് :അതാ ഞാനും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവനെ പറ്റി നിന്റെ അഭിപ്രായം എന്താ

ജൂലി :ജോൺ പാവം തന്നെയാ മാത്രമല്ല നിന്റെ ഫാമിലി ഫ്രണ്ട് കൂടിയല്ലേ നമുക്ക് അവനെ ചെറുപ്പം മുതലേ അറിയാമല്ലോ

റോസ് :അത് ശെരിയാ അപ്പോൾ ഓക്കേ പറയാമല്ലേ

ജൂലി :അതൊക്കെ നിന്റെ ഇഷ്ടം പിന്നെ അവന്റ കുടി നീ നിർത്തിക്കണം

റോസ് :അത് ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം ഇനി അവൻ കുടിച്ചാൽ അവനെ ഞാൻ കൊല്ലും

ജൂലി :അപ്പോൾ അതിനൊരു തീരുമാനമായി പിന്നെ നീ എടുത്ത് ചാടിയൊന്നും ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറയരുത് അവനെ കുറച്ചു പറ്റിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞാൽ മതി

റോസ് :അത് പിന്നെ പറയാനുണ്ടോ അതിരിക്കട്ടെ നിന്റെയും പീറ്ററിന്റെയും കാര്യം എന്തായി

ജൂലി :അത് ഞാൻ ഇന്നലെ അവനോട് ഇഷ്ടം പറഞ്ഞു

റോസ് :എന്നിട്ടവൻ എന്ത് പറഞ്ഞു

ജൂലി :അവൻ എന്ത് പറഞ്ഞുകാണുമെന്നാ നിനക്ക് തോന്നുന്നത്

റോസ് :അത് പിന്നെ നിന്റെ മുഖം കണ്ടാൽ അറിയില്ലേ നിന്നെ അവനും ഇഷ്ടമാണെന്ന്

ജൂലി :ഉം ശെരിയാ അവനും എന്നെ ഇഷ്ടമാ ഞാൻ കുറച്ച് കൂടി മുൻപേ അവനോട്

പറയേണ്ടതായിരുന്നു എന്തായാലും എല്ലം ശുഭമായി സത്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അവനെ പിരിഞ്ഞിരിക്കാനേ പറ്റുന്നില്ല ഇപ്പോൾ പോലും ഞാൻ അവനെ ഒരുപാട് മിസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ട്

റോസ് :ഇത്രയും കാലം എനിക്ക് ആരെയും വേണ്ട ഞാൻ ഒറ്റക്ക് മതി എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ ആള് തന്നെയാണോ ഇത്

ജൂലി :അതൊക്കെ അന്നത്തെ കാര്യമല്ലേ

റോസ് :ഉം ശെരി ശെരി പിന്നെ അടുത്ത ആഴ്ചയാ ഇവിടെ കാർണിവൽ വരുന്നത് നമുക്ക് പോകണ്ടേ

ജൂലി :ശെരിയാ ഞാൻ അത് ഓർത്തില്ലമൂന്ന് വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ വരുന്ന കാർണിവൽ അല്ലേ കഴിഞ്ഞകാർണിവൽ ഞാനും അച്ഛനും അമ്മയും എന്ത് സന്തോഷത്തോടെയാ കണ്ടത് ഇന്ന് അവർ എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു

ജൂലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങി

റോസ് :നീ ഇപ്പോൾ എന്തിനാ കരയുന്നത് അതൊക്കെ കഴിഞ്ഞ കാര്യമല്ലെ ജൂലി

ജൂലി :ഹേയ് ഞാൻ വെറുതേ ഓരോന്ന് ഓർത്തതാ

റോസ് :അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ലെങ്കിൽ എന്താ നിന്നോടൊപ്പം ഇപ്പോൾ പീറ്റർ ഇല്ലേ നീ അവനോടൊപ്പം ഈ കാർണിവൽ അടിച്ചു പൊളിക്കണം നീ സന്തോഷിക്കുന്നത് കണ്ട് നിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും സന്തോഷിക്കും

ജൂലി :ശെരിയാ എന്നോടൊപ്പം ഇപ്പോൾ പീറ്റർ ഇല്ലേ പിന്നെന്തിനാ ഞാൻ വിഷമിക്കുന്നത് ഞാൻ അവനോടൊപ്പം ഈ കാർണിവൽ അടിച്ചു പൊളിക്കും അവനും ഇതൊരു പുതിയ അനുഭവമായിരിക്കും

റോസ് :ഇപ്പോഴാ നീ എന്റെ പഴയ ജൂലി ആയത് ഇനി എപ്പോഴും ഈ സന്തോഷം നിന്റെ മുഖത്തു കാണണം

ജൂലി :നീ ആണ് എന്റെ ബെസ്റ്റ് ഫ്രണ്ട് റോസ്

ഉടനെ തന്നെ റോസ് ജൂലിയെ കെട്ടി പിടിച്ചു

റോസ് :അതെനിക്ക് അറിയാത്തതാണോടി

ഇരുവരും പരസ്പരം നോക്കി ചിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി

ഈ പാർട്ട് താമസിച്ചതിൽ ആദ്യം തന്നെ എല്ലാ വരോടും ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു ഞാൻ വളരെ നേരത്തേ തന്നെ എഴുതി കഴിഞ്ഞതാണ് പക്ഷെ പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് അപ്‌ലോഡ് ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതാണ് സോറി

കോളേജിനു ശേഷം ജൂലി വീട്ടിൽ

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി ഇത്ര താമസിച്ചത് ഞാൻ നിന്നെ ഒരുപാട് മിസ്സ് ചെയ്തു

ജൂലി :ക്ലാസ്സ് കഴിയണ്ടേ ചെറുക്കാ ഞാനും നിന്നെ ഒരുപാട് മിസ്സ് ചെയ്തു

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ജൂലി പീറ്ററിനെ കെട്ടി പിടിച്ചു

ജൂലി :ഇനി നീ എപ്പോഴും എന്റെ കൂടെ തന്നെ ഉണ്ടാകണം പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഇതെന്തിനാ ജൂലി എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് എന്ത് വന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ വിട്ട് ഒരിടത്തേക്കും പോകില്ല പോരെ

ജൂലി :അതെനിക്കറിയാം പീറ്റർ ശെരി ഞാൻ പോയി ഡ്രെസ്സൊക്കെ മാറി കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും എടുക്കാം

പീറ്റർ :വേണ്ട ജൂലി കുറച്ചു നേരം കൂടി ഇങ്ങനെ നിൽക്ക്

ജൂലി :നീ ഒന്ന് പോയെ ഇപ്പോൾ നിന്റെ കൊഞ്ചൽ വല്ലാതെ കൂടുന്നുണ്ട് ചെറുക്കാ എന്നെ വിട്ടേ എനിക്ക് ഒരുപാട് ജോലിയുണ്ട്

ഇതും പറഞ്ഞു ജൂലി റൂമിലേക്ക് കയറി

ജൂലിയും പീറ്ററും രാത്രി ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :പീറ്റർ ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിട്ടുപോയി

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി

ജൂലി :അടുത്ത ആഴ്ച്ച നമ്മുടെ സിറ്റിയിൽ ഒരു കാർണിവൽ നടക്കുന്നുണ്ട്

പീറ്റർ :കാർണിവലോ

ജൂലി :അതേ പീറ്റർ മൂന്നു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ വരുന്നതാ ഒരുപാട് റൈഡുകളും ഗെയിംസും ഫയർ വർക്സുമൊക്കെ ഉണ്ടാകും ഇത്തവണ നമുക്ക് ഒന്നിച്ച് കാർണിവലിനു പോകാം പീറ്റർ

പീറ്റർ :ശെരി ജൂലി നമുക്ക് അടിച്ചു പൊളിക്കാം

ജൂലി :എന്നാൽ ശെരി പീറ്റർ ഒരുപാട് സമയമായി വാ നമുക്ക് കിടക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും റൂമിനുള്ളിൽ കയറി വാതിലടച്ചു

****

ഒരു ആഴ്ചക്കു ശേഷം കാർണിവൽ ഡേ വൈകുന്നേരം 6മണി

ജൂലി :പീറ്റർ വേഗം സമയം കുറേ ആയി ഇപ്പോൾ പോയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് എല്ലാ സ്ഥലവും കാണാൻ പറ്റില്ല

പീറ്റർ :ഞാൻ എത്തി ജൂലി ഒരു രണ്ട് മിനിറ്റ്

ജൂലി :(ഈ ചെറുക്കനെ കൊണ്ട് തോറ്റല്ലോ) ശെരി പീറ്റർ നീ കതക് പൂട്ടി പുറത്തേക്ക് വാ ഞാൻ ടാക്സി പിടിക്കാം

ജൂലി വീടിനു പുറത്തേക്കെത്തി ടാക്സി പിടിച്ചു

ജൂലി :ഇവൻ ഇതെവിടെ പോയി കിടക്കുന്നു

വേഗം തന്നെ പീറ്റർ ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്കെത്തി

പീറ്റർ :വാ ജൂലി പോകാം

ഇരുവരും ടാക്സിയിലേക്ക് കയറി

ജൂലി :എന്തൊരു ഒരുക്കമാടാ ഇത് ഞാൻ പോലും ഇത്ര സമയം എടുത്തില്ലല്ലോ

പീറ്റർ :സോറി ജൂലി ഏത് ഡ്രസ്സ് ഇടണമെന്ന് കൺഫ്യൂഷൻ ആയിപോയി

ജൂലി :ശെരി ശെരി എല്ലാ റൈഡിലും കയറാൻ പറ്റിയാൽ മതിയായിരുന്നു

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ജൂലിയും പീറ്ററും കാർണിവൽ ഗ്രൗണ്ടിനു മുൻപിൽ

ജൂലി :കണ്ടോ പീറ്റർ എന്ത് മാത്രം സ്റ്റാളുകളും റൈഡുകലുമാണ് ഇവിടെയുള്ളതെന്ന്

പീറ്റർ :ശെരിയാ ജൂലി ഇത് മുഴുവൻ കണ്ട് തീർക്കാൻ പറ്റുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല

ജൂലി :പറ്റുന്നിടത്തോളം നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം നീ വാ പീറ്റർ നമുക്ക് ആദ്യം ഈ റൈഡുകളിൽ മുഴുവനും കയറാം

ജൂലിയും പീറ്ററും ഗ്രൗണ്ടിനുള്ളിലേക്ക് പ്രവേഷിച്ചു

കുറച്ച് മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം

ജൂലി :വാ പീറ്റർ ഇനിയും കുറെ റൈഡുകളിൽ കയറാനുണ്ട്

പീറ്റർ :എനിക്കിനി വയ്യ ജൂലി ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ ചാവാറായി ഇതൊക്കെ മനുഷ്യനെ കൊല്ലാനുള്ള റൈഡുകളാണൊ എന്റെ തലയൊക്കെ ചുറ്റിയിട്ട് വയ്യ

ജൂലി :നീ എന്താ പീറ്റർ ചെറിയ കുട്ടികളെപോലെ വാ നല്ല രസമുണ്ട് പീറ്റർ

പീറ്റർ :എനിക്ക് ഒരു രസവും വേണ്ടേ ജൂലി വേണമെങ്കിൽ പൊക്കോ

ജൂലി :ശെരി ശെരി റൈഡ് വേണ്ട നമുക്ക് ഈ സ്റ്റാളുകളിലൊക്കെ കയറാം

ജൂലിയും പീറ്ററും ഓരോ സ്റ്റാളുകളിലായി കയറികൊണ്ട് മുന്നോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :ജൂലി അതെന്താ അവിടെ കുറേ കുട്ടികൾ കൂടിനിൽക്കുന്നത്

ജൂലി :അതെന്തോ മത്സരമാണെന്ന് തോനുന്നു

പീറ്റർ :എങ്കിൽ നമുക്ക് അങ്ങോട്ട് പോകാം

ജൂലിയും പീറ്ററും ആ സ്റ്റാളിനു മുൻപിലെത്തി

ജൂലി :പീറ്റർ ഇത് ഷൂട്ടിംഗ് മത്സരമാ

പീറ്റർ :അതെന്താ

ജൂലി :നമ്മൾ 50രൂപ അങ്ങോട്ട് കൊടുക്കണം അവർ ഒരു തോക്കും മൂന്നു ബുള്ളറ്റും തരും മൂന്നും കൃത്യസ്ഥലത്ത് കൊള്ളിച്ചാൽ നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള സമ്മാനം കിട്ടും

പീറ്റർ :അത് കൊള്ളാം ജൂലി എനിക്ക് അത് കളിക്കണം

ജൂലി :അത് വേണോ പീറ്റർ ഇതൊക്കെ തട്ടിപ്പാ ആർക്കും ജയ്ക്കാനൊന്നും പറ്റില്ല വെറുതെ കാശ് പോകും

പീറ്റർ :വെറുതേ പിശുക്ക് കാണിക്കാതെ 50രൂപ കൊടുക്ക് ജൂലി

ജൂലി :ശെരി ശെരി നിനക്ക് പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകില്ലല്ലോ

ജൂലി കടക്കാരനിൽ നിന്ന് തോക്കും ബുള്ളറ്റും വാങ്ങി

കടക്കാരൻ :മൂന്ന് ബുള്ളറ്റും ആ ചെറിയ വൃത്തത്തിനുള്ളിൽ കൊള്ളിക്കണം എങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രൈസ് കിട്ടുള്ളു

ജൂലി :അതൊക്കെ അറിയാം ചേട്ടാ

പീറ്റർ :ജൂലി ആ ചെറിയ വൃത്തമാണോ ലക്ഷ്യം

ജൂലി :അതേ ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ വേണ്ടാന്ന് ഏതായാലും കാശ് കൊടുത്തില്ലേ നീ കളിച്ചു നോക്ക്

പീറ്റർ പതിയെ തോക്ക് കയ്യിലെടുത്ത് ഉന്നം പിടിച്ചു ആദ്യ വെടി വച്ചു

പീറ്റർ :ജൂലി കണ്ടോ അത് കൊണ്ടു

ജൂലി :ഒന്നോക്കെ എല്ലാവർക്കും കൊള്ളും നീ ബാക്കി കൊള്ളിക്കാൻ നോക്ക്

പീറ്റർ :ഓഹോ എന്നാൽ കണ്ടോ

പീറ്റർ അടിപ്പിച്ചു രണ്ട് വെടി കൂടി വച്ചു രണ്ടു ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തു തന്നെ

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി വായും പൊളിച്ചു നിൽക്കുന്നത് എന്റെ ഷൂട്ടിംഗ് എങ്ങനെയുണ്ട്

ജൂലി :നീ എങ്ങനെയാ പീറ്റർ ഇത് ചെയ്തത്

പീറ്റർ :അതൊക്കെയുണ്ട് ജൂലി ആദ്യം ഇഷ്ടപെട്ട സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചോ

ജൂലി :എനിക്കാ പാവ മതി ജൂലി കടയിലുണ്ടായിരുന്ന പാവ വാങ്ങിച്ചെടുത്തു

പീറ്റർ :നമുക്ക് ഒന്ന് കൂടി നോക്കിയാലോ

ജൂലി :വേണ്ട വെടിക്കെട്ടിനു സമയമായി നീ ഒന്ന് വന്നേ

ജൂലി പീറ്ററുമായി മുൻപോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :ജൂലി പറഞ്ഞതു കൊണ്ടാ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ആ കട കാലിയാക്കിയേനെ

ജൂലി :സാരമില്ല പീറ്റർ നമുക്ക് അടുത്ത തവണ കളിക്കാം ഇപ്പോൾ നീ എന്റെ കൂടെ വാ

ജൂലിയും പീറ്ററും ഉയരമേറിയ ഒരു സ്ഥാലത്തെത്തി

ജൂലി :പീറ്റർ ഇവിടെ നിന്നാണ് ഞാൻ എപ്പോഴും ഫയർ വർക്സ് കാണുന്നത് എല്ലാ തവണയും എന്റെ കൂടെ അച്ഛനും അമ്മയും ഉണ്ടാകും പക്ഷെ ഇത്തവണ

പീറ്റർ :ഇത്തണ ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ പിന്നെന്താ ഇനി എല്ലാ തവണയും നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് ഇവിടെ വന്ന് കാർണിവൽ കാണും എന്താ പോരെ

ജൂലി പതിയെ പീറ്ററിനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു അതോടൊപ്പം തന്നെ മുകളിൽ പല നിരത്തിലുള്ള ഫയർ വർക്കുകൾ തെളിയാൻ തുടങ്ങി ജൂലിയും പീറ്ററു പരസ്പരം കൈകൾ കോർത്ത് അത് ആസ്വദിച്ചു

കാർണിവലിനു ശേഷം ജൂലിയും പീറ്ററും വീട്ടിലേക്ക് തിരികെ നടന്നു

പീറ്റർ :ജൂലി ഓട്ടോയോ ടാക്സിയോ ഒന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ

ജൂലി :കാർണിവൽ അല്ലേ എല്ലാവരും തിരക്കിലായിരിക്കും വാ നമുക്ക് കുറച്ച് നടക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും മുൻപോട്ട് നടന്നു

പീറ്റർ :നിനക്ക് കാർണിവൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ

ജൂലി :ഈ ദിവസം ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല പീറ്റർ ഞാൻ ഇന്ന് ഒരുപാട് സന്തോഷിച്ചു എല്ലാത്തിനും നന്ദി പീറ്റർ

പീറ്റർ :എന്നോടെന്തിനാ നന്ദി പറയുന്നത്

ജൂലി :നീ വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതൊന്നും നടക്കില്ലായിരുന്നു പീറ്റർ

പീറ്റർ :അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല ജൂലി വാ നമുക്ക് നടക്കാം ഒരുപാട് നേരമായി

ജൂലി :പീറ്റർ ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു സമ്മാനം വച്ചിട്ടുണ്ട്

പീറ്റർ :സമ്മാനമോ

ജൂലി വേഗം പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു ബോക്സ് പീറ്ററിനു നൽകി

പീറ്റർ പതിയെ ബോക്സ് അഴിച്ചു നോക്കി

പീറ്റർ :ജൂലി ഇത് ഞാൻ നിനക്ക് തന്ന വാച്ചല്ലേ

ജൂലി :ഇത് അതല്ല പീറ്റർ

ജൂലി വാച്ച് വാങ്ങി പീറ്ററിന്റെ കയ്യിൽ അണിയിച്ചു

ജൂലി :ഇത് ഞാൻ നിനക്ക് വേണ്ടി പണിയിച്ചതാ നീ തന്നത് പോലെ ഒന്ന് അതിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രേത്യേകത ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്ക് പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഇതിൽ എന്താ j എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ

ജൂലി :അത് എന്റെ പേരാണ് മണ്ടാ j ഫോർ ജൂലി ഇനി ഇത് നോക്കിക്കെ ജൂലി തന്റെ കയ്യിലെ വാച്ച് പീറ്ററിനു കാണിച്ചു

പീറ്റർ :ഇതിലെ p എന്റെ പേരായിരിക്കുമല്ലേ

ജൂലി :അതേ p ഫോർ പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഇതൊക്കെ എപ്പോൾ ചെയ്തു

ജൂലി :അതൊക്കെ ചെയ്തു എന്താ ഇഷ്ടമായോ

പീറ്റർ ജൂലിയെ നോക്കി പതിയെ ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു

ജൂലി :എന്താ ചിരിക്കുന്നത് നിനക്ക് ഇതൊക്കെ കളിയായിട്ടു തോന്നുന്നുണ്ടോ

പീറ്റർ :അങ്ങനെ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ എനിക്ക് ഇത് ഒരുപാട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു താങ്ക്സ് ജൂലി

ജൂലി :ഇത് മാത്രമല്ല ഞാൻ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ പറ്റി ഒരുപാട് പ്ലാൻ ചെയ്തു വച്ചിട്ടുണ്ട്

പീറ്റർ :ഞാൻ അറിയാതെയോ ഉം കൊള്ളാം എന്തായാലും പറ കേൾക്കട്ടെ

ജൂലി :നമ്മുടെ കല്യാണത്തെ പറ്റിയാ ഞാൻ ആദ്യം ചിന്തിച്ചത് പക്ഷെ നീ ഈ ലോകത്ത് ഉള്ള ആൾ അല്ലാത്തത് കൊണ്ട് നമുക്ക് ഒഫീഷ്യലായി വിവാഹം കഴിക്കാൻ പറ്റില്ല അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ കല്യാണം കഴിക്കാതെ ഒന്നിച്ച് താമസിക്കും എന്നലും നമ്മൾ ഭാര്യ ഭർത്താക്കൻമാർ തന്നെ ആയിരിക്കും

പീറ്റർ :ഉം കൊള്ളാം ബാക്കി പറയ്

ജൂലി :പിന്നെ നമുക്ക് രണ്ട് കുട്ടികൾ മതി പിന്നെ നീയും ഞാനും ചേർന്ന് എന്റെ അച്ഛന്റെ കമ്പനികളെല്ലാം വീണ്ടും തുറന്നു പ്രവർത്തിപ്പിക്കും അങ്ങനെ ബിസ്നെസ്സ് ചെയ്തു നമ്മൾ വലിയ പണക്കാരാകും പിന്നീടുള്ള കാലം

കുട്ടികളുമൊത്ത് സുഖമായി ജീവിക്കും എങ്ങനെയുണ്ട് പീറ്റർ എന്റെ ലൈഫ് പ്ലാൻ

പീറ്റർ :ഇതൊക്കെ നിന്നെ കൊണ്ട് മാത്രമേ പറ്റു ജൂലി ഗംഭീരമായിട്ടുണ്ട്

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ നീ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് നീ എന്റെ കൂടെ നിൽക്കില്ലേ

പീറ്റർ :പിന്നെന്താ ഞാനും കൂടെ ഉണ്ടാകും വേണമെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഇന്ന് തന്നെ മുൻകൈ എടുക്കാം

ജൂലി: എന്താ മോൻ പറഞ്ഞത് ഞാൻ നല്ലത് പോലെ കേട്ടില്ല

പീറ്റർ :ഞാൻ ജൂലിയെ സഹായിക്കുന്ന കാര്യമാ പറഞ്ഞത്

ജൂലി :ഓഹ് നിന്റെ അസുഖം ഞാൻ ഇന്ന് മാറ്റിതരാം മോൻ ഇങ്ങ് വന്നേ

ഇത് കേട്ട പീറ്റർ മുന്നോട്ട് ഓടാൻ തുടങ്ങി ജൂലി താഴെ നിന്നും ഒരു വടി എടുത്ത് പീറ്ററിനു പിന്നാലെ ഓടി

ജൂലി :നിന്നെ ഞാൻ ഇന്ന് ശെരിയാക്കും അവിടെ നിൽക്ക് പീറ്റർ മര്യാദയ്ക്ക് നിന്നോ

"പറ്റുമെങ്കിൽ എന്നെ പിടിച്ചോ "

ഇതും പറഞ്ഞു പീറ്റർ മുൻപോട്ട് തന്നെ ഓടി പെട്ടെന്നായിരുന്നു പീറ്ററിന്റെ തല ചുറ്റാൻ തുടങ്ങിയത്

"ഇതെന്താ എന്റെ തല കറങ്ങുന്നത് പോലെയുണ്ടല്ലോ "

വേഗം തന്നെ പീറ്ററിന്റെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറാൻ തുടങ്ങി പീറ്റർ പതിയെ നിലത്തിരുന്ന് കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജൂലി പീറ്ററിനടുത്തേക്ക് ഓടിയെത്തി

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ എന്താ പറ്റിയത്

പീറ്റർ പതിയെ കണ്ണ് തുറന്ന് ജൂലിയെ നോക്കി

പീറ്റർ :ഒന്നുമില്ല ജൂലി ഒരു തലകറക്കം പോലെ

ജൂലി :വാ നമുക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാം വാ പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഹേയ് സാരമില്ല ഇപ്പോൾ ശെരിയായി ഒരുപാട് റൈഡിൽ കയറിയതല്ലേ അതായിരിക്കും

ജൂലി :സോറി പീറ്റർ ഞാനല്ലേ നിന്നെ നിർബന്ധിച്ചു റൈഡിൽ കയറ്റിയത് എന്നോട് ഷെമിക്ക്

ജൂലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :എന്തിനാ കരയുന്നത് എനിക്കൊന്നുമില്ല വാ ജൂലി നമുക്ക് പോകാം

പീറ്റർ പതിയെ എഴുന്നേറ്റു

ജൂലി :ഇനി നടക്കേണ്ട നമുക്ക് ഓട്ടോ പിടിക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും അവിടേക്ക് വന്ന ഒരു ഓട്ടോയിൽ കയറി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ജൂലിയും പീറ്ററും വീടിനു മുൻപിൽ

പീറ്റർ :അയ്യോ ജൂലി ഞാൻ തളർന്നു എനിക്ക് എങ്ങനെ യെങ്കിലും ഒന്ന് കിടന്നാൽ മതി

ജൂലി :ഞാനും തളർന്നു പീറ്റർ ഞാൻ വേഗം കതക് തുറക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും കതക് തുറന്ന് വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറി

ജൂലി :പീറ്റർ ആ ലൈറ്റ് ഒന്നിട്ടേ

പീറ്റർ പതിയെ ലൈറ്റിന്റെ സ്വിച്ച് ഓൺ ആക്കി

പീറ്റർ :ജൂലി ലൈറ്റ് കത്തുന്നില്ലല്ലോ കരന്റപോയെന്നാ തോന്നുന്നത്

ജൂലി :അങ്ങനെ വാരാൻ വഴി യില്ല നമ്മൾ വന്നപ്പോൾ അടുത്ത വീട്ടിലൊക്കെ ലൈറ്റ് കണ്ടതല്ലേ

പീറ്റർ :അത് ശെരിയാണല്ലോ എന്തായാലും നമുക്ക് പുറത്തു പോയി നോക്കാം

ജൂലിയും പീറ്ററും പുറത്തേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങി" ടപ്പ് "എന്നാൽ വീടിന്റെ വാതിൽ ഉടൻ തന്നെ തനിയെ അടഞ്ഞു

ജൂലി :ഇതെന്താ പറ്റിയത് ഈ വാതിൽ എന്താ തുറക്കാത്തത് ഈ ഇരുട്ടത്ത് ഒന്നും കാണാനും പറ്റുന്നില്ലല്ലോ

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജൂലിയും പീറ്ററും വീടിനുള്ളിൽ ആരുടെയോ കാൽ പെരുമാറ്റം കേട്ടു

പീറ്റർ :ജൂലി ഈ വീടിനുള്ളിൽ ആരോ ഉണ്ട്

ജൂലി :ശെരിയാ പീറ്റർ ഞാനും എന്തൊ ശബ്ദം കേട്ടു വല്ല കള്ളൻ മാരുമായിരിക്കും ഞാൻ പോലീസിനെ വിളിക്കാം

ജൂലി ഫോൺ കയ്യിലെടുത്ത് പോലീസിനെ വിളിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ ഫോൺ നിശ്ചലമായിരുന്നു

ജൂലി :പീറ്റർ ഈ ഫോൺ വർക്ക് ആകുന്നില്ല

പെട്ടെന്നായിരുന്നു ഇരുളിൽ നിന്നും അവർ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടത്

"ഫോൺ മാത്രമല്ല ഈ വീട്ടിലേ ഒന്നും ഇനി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല ഈ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും പുറത്തേക്കു പോകുകയുമില്ല "

ജൂലിയും പീറ്ററും സംസാരം കേട്ട ഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു

ഇരുളിൽ നിന്നും രണ്ട് രൂപങ്ങൾ അവർക്കു മുന്പിലേക്ക് കടന്നുവന്നു

അന്ധകാരത്തിനു പകരം ആ വീട്ടിൽ മുഴുവനും നീല നിരത്തിലുള്ള പ്രകാശം നിറഞ്ഞു

ആ വെളിച്ചത്തിൽ പീറ്റർ തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന വരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു

കോമിക് മാസ്റ്ററും പടയാളിയും

ജൂലി :ആരാ നിങ്ങൾ എന്തിനാ എന്റെ വീട്ടിൽ കയറിയത്

മാസ്റ്റർ :ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ നിന്നോടൊപ്പംമുണ്ട് അവനു വേണ്ടിയാണ് ഞങ്ങൾ വന്നത്

ജൂലി പരിഭവത്തോടെ പീറ്ററിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി

എന്നാൽ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിശ്ചലനായി നിൽക്കുന്ന പീറ്ററിനെയാണ് ജൂലി കണ്ടത്

മാസ്റ്റർ :എന്താ പീറ്റർ നീ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിൽക്കുന്നത് നീ എന്ത് കരുതി ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടെത്തില്ലെന്നൊ നിന്റെ കയ്യിൽ കോമിക് കോയിൻ തന്നപ്പോൾ തന്നെ എനിക്കറിയാമായിരുന്നു നീ ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാൻ തയ്യാറാകില്ലെന്ന് നീ ഒരിക്കലും എന്നെ ഇവിടെ വരുത്താൻ പാടില്ലായിരുന്നു പീറ്റർ

ജൂലി :അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പീറ്ററിനെ കൊണ്ടുപോകാനാണോ വന്നത് ഇല്ല ഒരിക്കലും ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അവനെ കൊണ്ട് പോകാൻ നിങ്ങൾക്കാകില്ല അവൻ എന്റേതാണ്

മാസ്റ്റർ :ഓ അപ്പോൾ ഇവളാണൊ നീ ഇവിടെ നിൽക്കാനുള്ള കാരണം ഹ ഹ കൊള്ളാം കോമിക് കഥാപാത്രത്തിനു മനുഷ്യനോട് പ്രണയം

ജൂലി :പീറ്റർ എന്തൊക്കെയാ ഇത് ഇവർ എന്തോക്കെയാ ഈ പറയുന്നത് എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് പറ പീറ്റർ

ജൂലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :പേടിക്കണ്ട ജൂലി ഞാൻ നിന്നെ വിട്ട് ഒരിടത്തും പോകില്ല

മാസ്റ്റർ :അത് നീയല്ല പീറ്റർ തീരുമാനിക്കേണ്ടത്

പീറ്റർ :എന്റെ ജീവിതം ഞാൻ തന്നെ തീരുമാനിക്കും അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല

മാസ്റ്റർ :നിനക്ക് നിന്റേതായ ഒരു ജീവിതം ഇല്ല പീറ്റർ നീ എഴുത്ത് കാരന്റെ ഒരു ഭാവന മാത്രമാണ്

ജൂലി :നിങ്ങൾ മര്യാദക്ക് എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പൊക്കോ പീറ്റർ ഒരിടത്തേക്കും വരില്ല

മാസ്റ്റർ :മനുഷ്യരുമായി സംസാരിച്ചു നിൽക്കാൻ എനിക്ക് സമയമില്ല വേഗം എന്നോടൊപ്പം വരാൻ നോക്ക് പീറ്റർ നിന്റെ നല്ലതിനാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്

പീറ്ററിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :മാസ്റ്റർ ദയവ് ചെയ്ത് എന്നെ ഇവിടെ നിൽക്കാൻ അനുവദിക്കണം എനിക്ക് ഒരിക്കലും ജൂലിയെ പിരിയാൻ സാധിക്കില്ല

മാസ്റ്റർ :നീ വീണ്ടും വീണ്ടും തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുകയാണ് പീറ്റർ നിന്റെ സമ്മതം ഇല്ലാതെയും എനിക്ക് നിന്നെ കൊണ്ട് പോകാൻ അറിയാം

"അവനെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വാ "

മാസ്റ്റർ പാടയാളിയോട് ഉത്തരവിട്ടു പടയാളി പീറ്ററിനു നേരെ നടന്നടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി

ഉടൻ തന്നെ ജൂലി കരഞ്ഞു കൊണ്ട് മാസ്റ്ററുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി

ജൂലി :ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുപിടിക്കാം ദയവ് ചെയ്ത് അവനെ കൊണ്ട് പോകല്ലേ എനിക്ക് ഈ ലോകത്ത് വേറാരുമില്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് വേണമെങ്കിലും തരാം എന്റടുത്തുള്ള എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും നിങ്ങൾ എടുത്തോ അവനെ മാത്രം എനിക്ക് വിട്ടുതന്നാൽ മതി

ജൂലി മാസ്റ്ററുടെ കാലിൽ വീണു കരയാൻ തുടങ്ങി

"അവനെ വിട്ടേക്ക് ഭടാ "മാസ്റ്റർ ഭടന് നിർദ്ദേശം നൽകി

മാസ്റ്റർ :എഴുന്നേൽക്ക് കുട്ടി

മാസ്റ്റർ പതിയെ ജൂലിയെ നിലത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു

ജൂലി :അവനെ കൊണ്ട് പോകല്ലേ പ്ലീസ്

മാസ്റ്റർ പീറ്ററിനെ നോക്കി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

മാസ്റ്റർ :കോമിക് വേൾഡിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു വന്നതിനേക്കാൾ വലിയ തെറ്റാണ് നീ ഈ കുട്ടിക്ക് പ്രതീക്ഷകൊടുത്തതി ലൂടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഒരു കോമിക് കഥാപാത്രം ആണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും നീ ഈ കുട്ടിയെ പ്രണയിച്ചു നിന്നെ ഇവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് പോകുന്നതിലൂടെ നിന്നെ തന്നെയാണ് ഞാൻ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് എന്നാൽ ഈ കുട്ടിയുടെ മുൻപിൽ വച്ച് ഞാൻ നിസ്സഹായനാണു പീറ്റർ നീ ആദ്യം തിരിച്ചറിയേണ്ടത് നിനക്ക് ഈ ലോകത്ത് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് കാരണം ഇത് നിന്റെ ലോകമല്ല ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തിൽ കൂടുതൽ നീ ഇവിടെ നിന്നാൽ നിന്റെ ശരീരം പൂർണമായും നശിച്ചു നീ ഇല്ലാതാകുന്നതാണ് ഇപ്പോൾ തന്നെ നിന്റെ ശരീരം അതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകും ഒരു മാസ്റ്റർ എന്നനിലയിൽ നിന്റെ നാശത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെ രക്ഷിക്കാനാണു ഞാൻ ശ്രമിച്ചത് പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിസ്സഹായനാണു 12മണിയാകാൻ ഇനി 2മണിക്കൂർ കൂടി ബാക്കിയുണ്ട് അതാണ് നിനക്ക് തിരികെ വരുവാനുള്ള അവസാന അവസരവും അത് കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ തന്ന കോയിൻ കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകില്ല എന്തായാലും തീരുമാനം നീ എടുക്കുക നിനക്ക് എത്ര നാൾ ഈ ലോകത്ത് നിൽക്കാനാകും എന്ന് എനിക്കറിയില്ല നിനക്ക് എത്ര ദിവസം കൂടി ഉണ്ടെന്നും എനിക്കറിയില്ല ഇനി നിനക്ക് തീരുമാനിക്കാം പറ്റുന്നത്ര കാലം ഈ കുട്ടിയോടൊപ്പം നിൽക്കണോ അതോ തിരികെ വരണോ എന്ന്

ഇത്രയും പറഞ്ഞു മാസ്റ്ററും ഭടനും അവിടെ നിന്നുമറഞ്ഞു വീടിനുള്ളിലേ നീല പ്രകാശം മാറി വീണ്ടും ലൈറ്റ് തെളിഞ്ഞു കേട്ടതോന്നും വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റാതെ ജൂലി നിശ്ചലമായി നിന്നു

പീറ്റർ വേഗം തന്നെ ജൂലിയുടെ അടുത്തേക്കെത്തി ജൂലിയെ കെട്ടിപിടിച്ചു

ജൂലി :അവർ പറഞ്ഞതൊക്കെ സത്യമാണോ പീറ്റർ

ജൂലി കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു

പീറ്റർ :അവർ എന്ത് വേണമെങ്കിലും പറഞ്ഞോട്ടേ എന്ത് വന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ വിട്ട് പോകില്ല ജൂലി

ജൂലി :നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമോ പീറ്റർ

ജൂലിയുടെ ശബ്ദം ഉച്ചത്തിലായി

പീറ്റർ :ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത് എനിക്ക് മരണമാണ് നൽകുന്നതെങ്കിൽ ഞാൻ അത് സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കും ജൂലി എന്റെ മരണം വരെ ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും

പീറ്ററിന്റെ കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി വേഗംതന്നെ പീറ്ററിനെ തന്നിൽ നിന്ന് തള്ളിമാറ്റി

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി എന്ത് പറ്റി

ജൂലി :നീ ഇവിടെ നിന്ന് പോകണം പീറ്റർ

പീറ്റർ :എന്താ ജൂലി ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഞാൻ എന്ത് തെറ്റാ ചെയ്തത്

ജൂലി :നീ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല പീറ്റർ ഞാനാണു ചെയ്തത് ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു

ജൂലി കൂടുതൽ ഒച്ചത്തിൽ പൊട്ടിക്കരയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :കരയാതെ ജൂലി എനിക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല

ജൂലി :ഇല്ല പീറ്റർ ഇത് എന്റെ വിധിയാണ് ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നവരെയെല്ലാം എനിക്ക് നഷ്ട്ടപെടും

പീറ്റർ :ഇല്ല ജൂലി അങ്ങനെയൊന്നും നടക്കില്ല

ജൂലി :ഇല്ല പീറ്റർ നീ ഇനി ഇവിടെ നിൽക്കാൻ പാടില്ല നിനക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കില്ല

പീറ്റർ :നീ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഞാൻ ഇവിടെ നിന്ന് പോകില്ല ഞാൻ പോയാൽ നിനക്കത് സഹിക്കാൻ പറ്റുമെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ

അല്പനേരം നിശബ്ദയായ ശേഷം ജൂലി പീറ്ററിന്റെ മുഖം തന്റെ കൈകുള്ളിലാക്കി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :നീ പോകുന്നതിനേക്കാൾ വേദനയായിരിക്കും പീറ്റർ എന്റെ മുൻപിൽ വച്ച് നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ എനിക്കുണ്ടാകുക അതെനിക്ക് സഹിക്കാനാകില്ല പീറ്റർ എനിക്ക് നീ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി പീറ്റർ

പീറ്റർ :എന്തിനാ എന്നെ ഇങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു ശല്യമായോ

ജൂലി :എന്തിനാ പീറ്റർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നത് നമുക്ക് വേറൊരു വഴിയും

ഇല്ല പീറ്റർ എന്നോട് അല്പമെങ്കിലും ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ നീ പോകണം പീറ്റർ പ്ലീസ് പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഞാൻ പോയാൽ എല്ലാം ശെരിയാകുമെങ്കിൽ ഞാൻ പോകാം ജൂലി നീ പറയുന്നത് എന്തായാലും ഞാൻ അനുസരിക്കും കാരണം നിന്നെ എനിക്ക് അത്രയും ഇഷ്ടമാണ്

പീറ്ററിനു തന്റെ സങ്കടം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല അവൻ ഉറക്കെ കരയുവാൻ തുടങ്ങി ജൂലി പതിയെ പീറ്ററിനടുത്തേക്ക് എത്തി അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു

ജൂലി :കരയല്ലേ പീറ്റർ നമുക്കിനി കുറച്ച് സമയമേ ഉള്ളു അത് നമുക്ക് സന്തോഷമായി പങ്കിടാം

ജൂലി പീറ്ററിനെ സോഫയിൽ ഇരുത്തി

ജൂലി :പീറ്റർ ഞാൻ നിനക്ക് കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാം നിനക്ക് എന്താ വേണ്ടത്

പീറ്റർ :എനിക്ക് വിശപ്പില്ല ജൂലി

ജൂലി :അതൊന്നും പറഞ്ഞാൽ പറ്റില്ല നിനക്ക് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതൊക്കെ വലിയ ഇഷ്ടമല്ലേ

പീറ്റർ :ജൂലി..

ജൂലി :ഞാൻ ഭക്ഷണം കൊണ്ട് വരാം

ജൂലി അടുക്കളയിലേക്ക് കയറി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :ഇതാ പീറ്റർ കഴിക്ക് അപ്പവും മുട്ടയും നിനക്ക് ഇഷ്ടമല്ലേ

ജൂലി പത്രം പീറ്ററിനു നേരെ നീട്ടി പീറ്റർ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ നീ ഒന്നും മിണ്ടാത്തത് ഇല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴും മിസ്സ് ജൂലിയുടെ ഭക്ഷണം സൂപ്പറാ പൊളിയാ എന്നൊക്കെ പറയാറുള്ളതല്ലേ നിന്റെ മിസ്സ് ജൂലി വിളി ഞാൻ വല്ലാതെ മിസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ട്

പീറ്റർ :നന്നായിയിട്ടുണ്ട് മിസ്സ് ജൂലി

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജൂലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങി

പീറ്റർ :എന്നോട് കരയരുത് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് ജൂലി കരയുകയാണോ

ജൂലി :ഹേയ് ആരുപറഞ്ഞു ഞാൻ കരഞ്ഞേന്ന് നീ വേഗം കഴിക്ക് പോകാൻ സമയമായി

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം

ജൂലി :പീറ്റർ നീ പോകുമ്പോൾ ഈ ഡ്രസ്സ് ഇട്ടാൽ മതി ഇതാണ് നിനക്ക് കൂടുതൽ ചേരുക പെട്ടെന്ന് ഡ്രെസ്സ് ഇട്ടിട്ട് വാ

പീറ്റർ വേഗം ഡ്രസ്സ് മാറി വന്നു

ജൂലി :ഉം ചുള്ളനായിട്ടുണ്ട് പിന്നെ ഒരു കാര്യം അവിടെ ചെന്നിട്ട് വല്ല പെൺപിള്ളേരുരുടെയും പുറകേ കമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം നടന്നാലുണ്ടല്ലോ ബാക്കി ഞാൻ പറയുന്നില്ല അയ്യോ സമയം പോയി ഇനി 10 മിനിറ്റ് കൂടിയേ ഉള്ളു അല്ലേ നീ എന്താ ഇങ്ങനെ നിൽക്കുന്നേ എന്തെങ്കിലും പറ ഇനി ചിലപ്പോൾ എന്നോട് സംസാരിക്കാൻ പറ്റിയെന്ന് വരില്ല കേട്ടോ

പീറ്റർ :ഞാൻ പോകണോ ജൂലി

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ ഇത് നമ്മൾ എല്ലാം തീരുമാനിച്ചതല്ലേ ഇതാ പിടിക്ക്

ജൂലി പീറ്ററിന് കോമിക് ബുക്ക് നൽകി

ജൂലി :ഞാൻ നിന്നെ ആദ്യമായി കണ്ട ദിവസം ഓർക്കുകയായിരുന്നു പീറ്റർ എത്ര പെട്ടെന്നാ ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പോയത് അല്ലേ പിന്നെ ഞാൻ നേരെത്തെ പറഞ്ഞത് കാര്യമാക്കണ്ട അവിടെ അവിടെ നല്ല പെൺകുട്ടികൾ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ വിട്ട് കളയണ്ട കേട്ടോ

പീറ്റർ പതിയെ ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു

പീറ്റർ :ജൂലി നീ എനിക്ക് ഒരു വാക്ക് തരണം എങ്കിലേ ഞാൻ പോകു

ജൂലി :എന്താ പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഞാൻ പോയികഴിഞ്ഞാൽ നീ പഴയത് പോലെ ഒറ്റപെട്ടു കഴിയരുത് നീ പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കണം അച്ഛന്റെ കമ്പനികൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുകയും ചെയ്യണം സമയമാകുമ്പോൾ കല്യാണവും കഴിക്കണം സമ്മതമാണോ

ജൂലി :ശെരി സമ്മതിച്ചു

പീറ്റർ പതിയെ കോമിക് ബുക്ക് തുറന്ന് തന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കോയിൻ അതിനു പുറത്ത് വച്ചു

ജൂലി :നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഓരോ നിമിഷവും നീ എന്നെ ഒരുപാട് സന്തോഷിപ്പിച്ചിരുന്നു എല്ലാത്തിനും നന്ദി പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല ജൂലി

ജൂലി വേഗം തന്നെ പീറ്ററിന്റെ ചുണ്ടിൽ മുത്തമിട്ടു പെട്ടെന്ന് തന്നെ ക്ലോക്കിൽ 12 മണി മുഴങ്ങി കോമിക് കോയിൻ പെട്ടെന്ന് ചലിക്കുവാൻ തുടങ്ങി റൂം മുഴുവൻ മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള പ്രകാശം പരന്നു അല്പനേരത്തിനുനുള്ളിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ തീവ്രത കുറഞ്ഞു ജൂലി പതിയെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു പീറ്ററിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കോമിക് ബുക്ക് മാത്രം അവശേഷിച്ചിരുന്നു ജൂലി വേഗം ബുക്ക് കയ്യിലെടുത്ത് തുറന്നുനോക്കി കോമിക് ബുക്കിനുള്ളിലേ ചിത്രങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വന്നിരുന്നു പുതിയ തരത്തിലുള്ള ഡ്രസ്സുകൾ ആയിരുന്നു പീറ്റർ ധരിച്ചിരുന്നത് പീറ്ററിന്റെ കയ്യിൽ ജൂലി കൊടുത്ത വാച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നു

ജൂലി :ഇനി നമ്മൾ എന്നെങ്കിലും കാണുമോ പീറ്റർ

ജൂലി കോമിക് ബുക്ക് നെഞ്ചോട് അടക്കി കരയുവാൻ തുടങ്ങി

അവസാനിച്ചു..

ക്ലൈമാക്സ് എത്രത്തോളം നന്നായിട്ടുണ്ട് എന്നറിയില്ല ഇതുവരെ ഈ കഥയ്ക്ക് സപ്പോർട്ട് തന്ന എല്ലാവർക്കും ഒരുപാട് നന്ദി

2 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ജൂലിയുടെ വീട്

ജോൺ :ജൂലി ഇപ്പോൾ നിനക്ക് നമ്മൾ കൂട്ടുകാരെ കാണാൻ പോലും സമയം ഇല്ലല്ലോ

റോസ് :അതെങ്ങനെയാ ജോൺ ഇവൾ ഇപ്പോൾ വലിയ ബിസ്സിനെസ്സ് കാരിയായില്ലേ

ജൂലി :ഓഹ് തുടങ്ങി രണ്ടെണ്ണവും നിങ്ങളുടെ പരാതി തീർക്കാനല്ലേ ഇന്ന് എന്റെ ബർത്ത് ഡേ നിങ്ങളോടൊപ്പം ആഘോഷിക്കുന്നത്

ജോൺ :ശെരി ശെരി 12 മണിയായി വാ നമുക്ക് കേക്ക് കട്ട് ചെയ്യാം

അവർ കേക്ക് കട്ട് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി

പെട്ടെന്നാണ് ജൂലിയുടെ റൂമിൽ നിന്ന് എന്തൊ ശബ്ദം കേട്ടത്

റോസ് :എന്താ ജൂലി അത്

ജൂലി :അറിയില്ല വാ നോക്കാം

അവർ പതിയെ റൂമിന്റെ വാതിലിനടുത്തെത്തി ജൂലി പതിയെ വാതിൽ തുറന്നു

റോസ് :റൂമിൽ ആരോ ഉണ്ടല്ലോ ജൂലി നീ ലൈറ്റ് ഇട്ടേ

ജൂലി പതിയെ ലൈറ്റ് ഓൺ ചെയ്തു റൂമിനുള്ളിൽ നിൽക്കുന്ന ആളുടെ മുഖം ലൈറ്റിന്റെ വെട്ടത്തിൽ ജൂലി നന്നായി കണ്ടു

ജൂലി :പീറ്റർ.. നീ തിരിച്ചു വന്നോ ഇത് എങ്ങനെ ഇത് നീ തന്നെ യാണോ പീറ്റർ

പീറ്റർ :ഓഹ് ഈ മിസ്സ് ജൂലിയുടെ ഒരു കാര്യം കഥയൊക്കെ നമുക്ക് പിന്നീട് പറയാം എനിക്ക് ഇപ്പോൾ വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു വല്ലതും കഴിക്കാൻ താ മിസ്സ് ജൂലി...

Peter will return in comic boy the master of safron